

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2005

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΕ'

Τετάρτη 31 Αυγούστου 2005

Αθήνα, σήμερα στις 31 Αυγούστου 2005, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.58' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 30.08.2005 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΚΔ' συνεδριάσεως του, της Τρίτης 30 Αυγούστου 2005, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Κέντρο Μελετών Ασφάλειας (ΚΕ.ΜΕ.Α.) και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Θέματα εξωτερικών φρουρών».

Κύριε Υπουργέ, έχετε να κάνετε κάποιες νομοτεχνικές διορθώσεις; Ορίστε.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ναι, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να γίνουν οι εξής διορθώσεις:

Στον τίτλο του νομοσχεδίου να προστεθούν οι λέξεις «και άλλες διατάξεις».

Ακόμα στον τρίτο στίχο της παραγράφου 1 του άρθρου 693 Κ.Πολ.Δ. όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4Ε, η λέξη «την», αντικαθίσταται με τη λέξη «η».

Και τέλος στο άρθρο 4ΣΤ οι λέξεις «του παρόντος άρθρου», αντικαθίστανται με τις λέξεις «του άρθρου 3 του παρόντος νόμου».

Καταθέτω τις διορθώσεις για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Αναστάσης Παπαληγούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

«ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«ΘΕΜΑΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΦΡΟΥΡΩΝ»

1. Στον τίτλο του νομοσχεδίου προστίθενται οι λέξεις «και άλλες διατάξεις».

2. Στον τρίτο στίχο της παραγράφου 1 του άρθρου 693 Κ.Πολ.Δ. όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4Ε, η λέξη «την», αντικαθίσταται με τη λέξη «η».

3. Στο άρθρο 4ΣΤ οι λέξεις «του παρόντος άρθρου», αντικα-

θίστανται με τις λέξεις «του άρθρου 3 του παρόντος νόμου».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Θέματα εξωτερικών φρουρών», ως διενεμήθη και με τις νομοτεχνικές διορθώσεις του κυρίου Υπουργού, και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο ως διενεμήθη και με τις νομοτεχνικές διορθώσεις του κυρίου Υπουργού, κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Θέματα εξωτερικών φρουρών και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Θέματα εξωτερικών φρουρών και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

1. Η παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 Α'), καταργείται. Η παράγραφος 4 του ιδίου νόμου αναριθμείται και λαμβάνει τον αριθμό 3.

2. Οι παράγραφοι 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 49 του ν. 2721/1999 αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Για την πλήρωση των θέσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 2 διορίζονται Έλληνες πολίτες απόφοιτοι λυκείου ή άλλης ισότιμης σχολής της ημεδαπής ή της αλλοδαπής. Οι υποψήφιοι δεν πρέπει να έχουν ηλικία μεγαλύτερη των 30 ετών και οι άνδρες υποψήφιοι πρέπει να έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις. Για την επιλογή τους εφαρμόζονται τα ακόλουθα αντικειμενικά κριτήρια:

α) Η εκπλήρωση της στρατιωτικής τους θητείας στις Ένοπλες Δυνάμεις με το βαθμό του εφέδρου αξιωματικού ή στις Ειδικές Δυνάμεις των Ενόπλων Δυνάμεων ή η προϋπηρεσία ως εθελοντών πενταετούς θητείας στις Ένοπλες Δυνάμεις.

β) Ο βαθμός του απολυτηρίου τίτλου σπουδών.

γ) Η μόνιμη κατοικία στο νομό που εδρεύει το Κατάστημα Κράτησης τουλάχιστον δύο χρόνια μέχρι την έκδοση της προκήρυξης. Υποψήφιοι που λαμβάνουν μόρια μόνιμης κατοικίας, υποχρεούνται να υπηρετήσουν στο νομό για τον οποίο έλαβαν τα μόρια τουλάχιστον δέκα χρόνια, εκτός εάν λόγω βαθμολογι-

κής προαγωγής τους ή υπηρεσιακών αναγκών καταστεί αναγκαία η μετάθεση ή η απόσπασή τους σε Κατάστημα άλλου νομού.

δ) Η κατοχή άδειας ικανότητας οδηγού Γ' ή Δ' κατηγορίας.

Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης προκηρύσσονται οι κενές θέσεις και καθορίζονται ο αριθμός των μορίων για κάθε κριτήριο, η διαδικασία με την οποία διαπιστώνονται τα κριτήρια, τα δικαιολογητικά που απαιτούνται και ο τρόπος κατάθεσής τους, ο τρόπος βεβαίωσης της μόνιμης κατοικίας, οι δοκιμασίες στα αθλήματα, η διαδικασία υγειονομικής και ψυχοτεχνικής εξέτασης των υποψηφίων και κάθε άλλο αναγκαίο στοιχείο για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

5. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης συγκροτούνται:

α) Τριμελής επιτροπή για την επιλογή των υποψηφίων, η οποία αποτελείται από: αα) έναν Νομικό Σύμβουλο του Κράτους, με το νόμιμο αναπληρωτή του, οριζόμενους από τον Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ββ) έναν εκπρόσωπο του Ανωτάτου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού, με τον αναπληρωτή του, οριζόμενους από τον Πρόεδρό του και γγ) τον Γενικό Διευθυντή Σωφρονιστικής Πολιτικής της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, με το νόμιμο αναπληρωτή του. Με όμοια απόφαση ορίζεται ο γραμματέας της Επιτροπής και ο αναπληρωτής του. Χρέη γραμματέα της Επιτροπής εκτελεί υπάλληλος της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης με βαθμό Α' ή Β' και

β) Τριμελείς επιτροπές από πρόσωπα με τις κατάλληλες επισημονικές γνώσεις και αντίστοιχης ειδικότητας προκειμένου να υποβάλλουν τους υποψηφίους σε ψυχοτεχνική και υγειονομική εξέταση, καθώς και στις αναγκαίες αθλητικές δοκιμασίες η επιτυχία στις οποίες αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την περαιτέρω συμμετοχή των υποψηφίων στη διαδικασία επιλογής. Με όμοια απόφαση ορίζεται ο γραμματέας κάθε Επιτροπής και ο αναπληρωτής του. Χρέη γραμματέα της Επιτροπής εκτελεί υπάλληλος της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης με βαθμό Α' ή Β'.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης ορίζεται η αμοιβή των μελών των επιτροπών και του γραμματέως.

6. Οι επιλεγόμενοι διορίζονται στις θέσεις κλάδου ΔΕ Προσωπικού Εξωτερικής Φρούρησης με το βαθμό του Φρουρού, ύστερα από επιτυχή παρακολούθηση προγράμματος βασικής εκπαίδευσης σε σχολές του Υπουργείου Δικαιοσύνης ή της Ελληνικής Αστυνομίας διάρκειας δύο μηνών. Οι διοριζόμενοι ολοκληρώνουν τη βασική τους εκπαίδευση με τρίμηνη υποχρεωτική πρακτική άσκηση στις Υπηρεσίες Εξωτερικής Φρούρησης των Καταστημάτων Κράτησης. Η επίδοσή τους κατά το παραπάνω στάδιο εκτιμάται υποχρεωτικά, προκειμένου να μονιμοποιηθούν. Οι δαπάνες εκπαίδευσης, στέγασης και σίτισης στη σχολή, βαρύνουν τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης προσδιορίζεται το ύψος της αποζημίωσης που λαμβάνουν οι εκπαιδευόμενοι στις ανωτέρω σχολές.

7. Κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του το προσωπικό της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης φέρει στολή και οπλισμό.»

3. Στο άρθρο 49 του ν. 2721/1999 προστίθενται οι παράγραφοι 8, 9, 10, 11 και 12 ως εξής:

«8. Οι βαθμοί του προσωπικού Εξωτερικής Φρούρησης καθορίζονται ιεραρχικά, ως εξής:

- α) Αρχιφύλακας Α'.
- β) Αρχιφύλακας Β'.
- γ) Υπαρχιφύλακας Α'.
- δ) Υπαρχιφύλακας Β'.
- ε) Φρουρός.

Αξιωματικοί της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης είναι οι Αρχιφύλακες Α' και Β' οι οποίοι ασκούν, αντιστοίχως, καθήκοντα Διοικητή και Υποδιοικητή του τμήματος Εξωτερικής Φρούρησης κάθε Καταστήματος Κράτησης.

Όποιος μονιμοποιείται ή προάγεται δεν επιτρέπεται να παραιτηθεί από την υπηρεσία πριν παρέλθει πενταετία από την ημέρα της μονιμοποίησης ή της προαγωγής του. Όποιος υπο-

βάλλει παραίτηση πριν την παρέλευση του παραπάνω χρόνου, υποχρεούται να επιστρέψει τις κάθε είδους αποδοχές που του έχουν καταβληθεί κατά το χρόνο της εκπαίδευσής του, καθώς και τις δαπάνες που προέκυψαν για αυτήν (εισαγωγική και προαγωγική). Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης καθορίζονται οι όροι, η διαδικασία, οι προϋποθέσεις προσδιορισμού και επιστροφής των δαπανών και κάθε άλλο θέμα αναγκαίο για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

Μέχρι να προαχθούν στο βαθμό του Αρχιφύλακα Β' όσοι εξωτερικοί φρουροί ήδη υπηρετούν, καθήκοντα Διοικητή της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης ασκούν Αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας.

9. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και των αρμόδιων, για κάθε περίπτωση, Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης, καθορίζεται η σύσταση, η στελέχωση και ο τρόπος οργάνωσης της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης, ο χρόνος και η διαδικασία προαγωγών, η στολή και ο οπλισμός, τα καθήκοντα και οι υποχρεώσεις του προσωπικού, ο χρόνος εργασίας, η εκπαίδευση και η επιμόρφωσή του, καθώς και η κατανομή των θέσεων στους βαθμούς της ιεραρχίας, οι υπηρεσιακές μεταβολές, τα διοικητικά και πειθαρχικά μέτρα που λαμβάνονται σε βάρος των υπαλλήλων του κλάδου ΔΕ του παραπάνω προσωπικού, όπως και οι σχέσεις της Ελληνικής Αστυνομίας με τις Υπηρεσίες Εξωτερικής Φρούρησης.

Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεών τους.

10. Δεν επιτρέπεται μετάταξη υπαλλήλου προς και από τον κλάδο ΔΕ Προσωπικού Εξωτερικής Φρούρησης. Μετάθεση και απόσπαση του παραπάνω προσωπικού επιτρέπεται μόνον αν παρέλθει χρονικό διάστημα υπηρεσίας δύο ετών στο Κατάστημα Κράτησης που τοποθετήθηκε μετά από το διορισμό του ή μετά την προαγωγή του στο βαθμό, εκτός εάν έχουν εφαρμοσθεί οι διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.

11. Το Υπηρεσιακό Συμβούλιο των υπαλλήλων των Καταστημάτων Κράτησης είναι αρμόδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο για θέματα του παραπάνω προσωπικού. Ως αιρετά μέλη στο Συμβούλιο αυτό, όταν εξετάζονται θέματα του κλάδου υπαλλήλων ΔΕ Εξωτερικής Φρούρησης, λαμβάνουν μέρος εκπρόσωποι των υπαλλήλων της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν υπηρετήσει τόσο χρόνο όσος απαιτείται για να προαχθούν στο βαθμό του Αρχιφύλακα Α'. Για θέματα που αφορούν στη διαδικασία και όλους γενικά τους όρους εκλογής των εκπροσώπων, ισχύουν αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 158 έως 164 του ν. 2683/1999 (ΦΕΚ 19 Α') που αναφέρονται στους δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους. Για το χρονικό διάστημα που απαιτείται προς ολοκλήρωση του χρόνου για την εκλογή των πιο πάνω εκπροσώπων, εκλέγονται ως μέλη υπάλληλοι του κλάδου ΔΕ του Προσωπικού Εξωτερικής Φρούρησης, οι οποίοι έχουν μονιμοποιηθεί στη θέση που διορίστηκαν.

12. Για κάθε άλλο θέμα που δεν ρυθμίζεται από τις διατάξεις αυτού του νόμου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις που αναφέρονται στους υπαλλήλους του κλάδου ΔΕ Φύλαξης των Καταστημάτων Κράτησης.»

Άρθρο 2

Στο άρθρο 50 του ν. 2721/1999 προστίθενται παράγραφοι 4, 5 και 6 ως εξής:

«4. Οι υπάλληλοι του κλάδου ΔΕ Προσωπικού Εξωτερικής Φρούρησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης που σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις κατέχουν υπηρεσιακό ατομικό οπλισμό, επιτρέπεται, με τις ίδιες προϋποθέσεις, και ύστερα από άδεια, να κατέχουν και να φέρουν και ιδιωτικό ατομικό οπλισμό. Η άδεια αγοράς του ιδιωτικού ατομικού οπλισμού εκδίδεται από την αστυνομική αρχή του τόπου όπου υπηρετεί ο υπάλληλος,

κατόπιν εισήγησης του Αρχιφύλακα Α' ή του νόμιμου αναπληρωτή του και με σύμφωνη γνώμη του οικείου Διευθυντή της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρουρήσης, η οποία χορηγείται εφόσον ο υπάλληλος έχει μονιμοποιηθεί. Η αγορά, η συντήρηση και η εκπαίδευση στη χρήση του ιδιωτικού ατομικού οπλισμού βαρύνει τον υπάλληλο.

Με απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και τα όργανα που είναι αρμόδια για τη χορήγηση των αδειών κατοχής ιδιωτικού οπλισμού και οπλοφορίας του παραπάνω προσωπικού, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

5. Ο ιδιωτικός ατομικός οπλισμός που φέρει το παραπάνω προσωπικό κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του θεωρείται υπηρεσιακός. Οι διατάξεις που αφορούν στον υπηρεσιακό ατομικό οπλισμό εφαρμόζονται και για τον ιδιωτικό ατομικό οπλισμό. Οι ποινικές κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 6 του ν. 3169/2003 (ΦΕΚ 189 Α') επιβάλλονται και στους εξωτερικούς φρουρούς των Καταστημάτων Κράτησης σε περίπτωση τελέσεως εκ μέρους τους των εγκλημάτων που προβλέπονται στο ίδιο άρθρο.

6. Μετά τη λύση για οποιονδήποτε λόγο της υπαλληλικής σχέσης του υπαλλήλου της υπηρεσίας Εξωτερικής Φρουρήσης ο ιδιωτικός ατομικός οπλισμός παραδίδεται υποχρεωτικά στην υπηρεσία του όπου φυλάσσεται μέχρι δύο χρόνια. Αν στο διάστημα αυτό χορηγηθεί στον ενδιαφερόμενο άδεια οπλοφορίας και κατοχής όπλου, επιστρέφεται. Με άδεια της αρμόδιας αστυνομικής αρχής επιτρέπεται η πώληση ή διάθεση του ιδιωτικού ατομικού οπλισμού από τον ιδιοκτήτη του κατά το διάστημα της διετίας ή πριν από τη λήξη ή ανάκληση της άδειας σε έμπορο ή άτομο που κατέχει άδεια για την αγορά.

Αν ο ιδιωτικός ατομικός οπλισμός δεν πωληθεί ή διατεθεί και δεν χορηγηθεί νέα άδεια, μετά την παρέλευση της διετίας περιέρχεται αυτοδικαίως στο Δημόσιο και καταχωρίζεται στο βιβλίο υλικού του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Με απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καθορίζονται οι όροι, η διαδικασία, οι προϋποθέσεις και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.»

Άρθρο 3

1. Η προθεσμία της παραγράφου 2 του άρθρου 51 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 Α'), η οποία παρατάθηκε με το άρθρο 14 του ν. 2943/2001 (ΦΕΚ 203 Α'), το άρθρο 14 παρ. 11 του ν. 3038/2002 (ΦΕΚ 180 Α') και την κοινή απόφαση 196445/16.12.2002 (ΦΕΚ 153 Β') των Υπουργών Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, το άρθρο 60 του ν. 3160/2003 (ΦΕΚ 165 Α') και την κοινή απόφαση 170260/27.11.2003 (ΦΕΚ 1826 Β') των Υπουργών Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, καθώς και το άρθρο 18 παρ. 1 του ν. 3242/2004 (ΦΕΚ 102 Α'), σχετικά με τη δύναμη των βαθμοφόρων της Ελληνικής Αστυνομίας, που διατίθεται για την ενίσχυση της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρουρήσης Καταστημάτων Κράτησης Υπουργείου Δικαιοσύνης, παρατείνεται από τότε που έληξε μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

2. Οι προθεσμίες της παραγράφου 12 του άρθρου 14 του ν. 3038/2002, οι οποίες παρατάθηκαν με το άρθρο 60 παρ. 5 του ν. 3160/2003 και με το άρθρο 18 παρ. 2 του ν. 3242/2004, σχετικά με τις μεταγωγές κρατουμένων από την Ελληνική Αστυνομία, παρατείνονται από τότε που έληξαν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

Άρθρο 4

Κάθε άλλη διάταξη αντίθετη με τις διατάξεις του παρόντος νόμου καταργείται.

Άρθρο 4Α

Δικαστικά συμβούλια και ολομέλειες

1. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών

Λειτουργιών (ν. 1756/1988, ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο εισαγγελέας του δικαστηρίου παρίσταται κατά τις συνεδριάσεις της ολομέλειας, μετέχει της συζήτησεως και αποχωρεί πριν την έναρξη της ψηφοφορίας.»

2. Στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 14 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ν. 1756/1988, ΦΕΚ 35 Α') προστίθεται στοιχείο δ' ως εξής:

«δ) ζητηθεί με απόφαση του οικείου δικηγορικού συλλόγου για θέματα που άπτονται της άσκησης του δικηγορικού λειτουργήματος, κατά τη συζήτηση των οποίων δικαιούται ο πρόεδρος ή εκπρόσωπος του οικείου δικηγορικού συλλόγου να παρίσταται, να μετέχει της συζήτησεως, αποχωρεί δε πριν την έναρξη της ψηφοφορίας.»

3. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 14Α του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ν. 1756/1988, ΦΕΚ 35 Α'), όπως ισχύει, προστίθεται στοιχείο γ' ως εξής:

«γ) ζητηθεί με απόφαση του οικείου δικηγορικού συλλόγου για θέματα που άπτονται της άσκησης του δικηγορικού λειτουργήματος, κατά τη συζήτηση των οποίων δικαιούται ο πρόεδρος ή εκπρόσωπος του οικείου δικηγορικού συλλόγου να παρίσταται και να μετέχει της συζήτησεως και αποχωρεί πριν την έναρξη της ψηφοφορίας.»

Άρθρο 4Β

Διεύθυνση Δικαστηρίων

1. Οι παράγραφοι 4, 5, και 6 του άρθρου 15 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ν. 1756/1988, ΦΕΚ 35 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

« 4. Ο πρόεδρος και τα μέλη των συμβουλίων, καθώς και οι αναπληρωτές τους, εκλέγονται με μυστική ψηφοφορία από τις ολομέλειες των οικείων δικαστηρίων, οι οποίες συνέρχονται αυτοδικαίως για το σκοπό αυτόν ανά διετία την ενδέκατη πρωινή ώρα του τρίτου Σαββάτου του μηνός Σεπτεμβρίου.

Αν κατά τη συνεδρίαση αυτή δεν υπάρχει η απαρτία που προβλέπεται από τις διατάξεις των δύο πρώτων εδαφίων της παραγράφου 5 του άρθρου 14, οι ολομέλειες συνέρχονται αυτοδικαίως την ίδια ώρα του επόμενου Σαββάτου και τα παρόντα κατά τη συνεδρίαση μέλη τους εκλέγουν τον πρόεδρο και τα μέλη των συμβουλίων.

Με την επιφύλαξη των οριζόμενων στην παράγραφο 6, υποψήφιοι για τη θέση του προέδρου του συμβουλίου είναι υποχρεωτικά οι 15 αρχαιότεροι πρόεδροι του πολιτικού Εφετείου Αθηνών, οι 10 αρχαιότεροι του διοικητικού Εφετείου Αθηνών, οι 25 αρχαιότεροι του πολιτικού Πρωτοδικείου Αθηνών, οι 15 αρχαιότεροι του διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, οι 10 αρχαιότεροι του πολιτικού και του διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, οι 10 αρχαιότεροι του πολιτικού και του διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά και οι 15 αρχαιότεροι ειρηνοδίκες του Ειρηνοδικείου Αθηνών. Για τις θέσεις των μελών του συμβουλίου υποψήφιοι είναι υποχρεωτικά οι αρχαιότεροι εφέτες, πρωτοδίκες και ειρηνοδίκες, που υπηρετούν στα παραπάνω δικαστήρια και σε αριθμό που είναι ίσος με το ένα τέταρτο (1/4) των οικείων οργανικών θέσεων.

Η εκλογή διενεργείται από τριμελή εφορευτική επιτροπή, αποτελούμενη από το νεότερο πρόεδρο ή ειρηνοδίκη Α' τάξεως και δύο νεότερους δικαστές με ένα ψηφοδέλτιο για τον πρόεδρο και ένα για τα μέλη, στα οποία έχουν αναγραφεί κατ' αλφαβητική σειρά τα ονόματα όλων των εκλόγιμων προέδρων και όλων των εκλόγιμων μελών. Κάθε μέλος της ολομέλειας εκφράζει την προτίμησή του σε ένα μόνο υποψήφιο με σταυρό προτίμησης που τίθεται στο ψηφοδέλτιο μόνο πριν από το όνομα του υποψηφίου με γραφίδα μπλε ή μαύρου χρώματος. Προκειμένου για την εκλογή μελών δύναται να τίθενται δύο σταυροί.

Πρόεδρος του συμβουλίου εκλέγεται ο εκ των υποψηφίων για την προεδρία που έλαβε τις περισσότερες ψήφους και ο αμέσως επόμενος σε αριθμό ψήφων εκλέγεται αναπληρωτής του. Μέλη του συμβουλίου εκλέγονται οι δύο πρώτοι κατά σειρά ψήφων εκ των υποψηφίων μελών, αναπληρωτές τους δε οι δύο επόμενοι. Αν υπάρχει ισοψηφία διενεργείται κλήρωση

από την εφορευτική επιτροπή.

Για την εκλογή η εφορευτική επιτροπή συντάσσει πρακτικό το οποίο παραδίδει στον πρόεδρο του τριμελούς συμβουλίου προκειμένου να υποβληθεί στις προϊστάμενες αρχές και να κοινοποιηθεί στους εκλεγόμενους.

5. Η θητεία του συμβουλίου είναι διετής και αρχίζει την 1η Οκτωβρίου του έτους της εκλογής και λήγει την 30ή Σεπτεμβρίου του μεθεπόμενου έτους. Από την εκλογή τους και έως τη λήξη της θητείας τους, ο πρόεδρος και τα μέλη του συμβουλίου, καθώς και οι αναπληρωτές τους δεν επιτρέπεται να μετατεθούν, εκτός αν υποβάλουν σχετική αίτηση ή αν υπέπεσαν σε βαρύ παράπτωμα για το οποίο έχει ασκηθεί πειθαρχική δίωξη.

Ο πρόεδρος και τα μέλη του συμβουλίου αναπληρώνονται από τους αναπληρωτές τους, αν δεν μπορούν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους από πρόσκαιρο κώλυμα. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η συγκρότηση του συμβουλίου λόγω θανάτου, παραίτησης ή εξόδου από την υπηρεσία κατά οποιονδήποτε τρόπο του προέδρου, των μελών του συμβουλίου ή των αναπληρωτών τους διενεργείται αναπληρωματική εκλογή, για την οποία εφαρμόζεται αναλόγως η διαδικασία της παραγράφου 4. Αυτοί που εκλέγονται γίνονται τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη χωρίς καμιά άλλη διατύπωση και η θητεία τους λήγει μαζί με τη θητεία των λοιπών μελών. Σε περίπτωση προαγωγής οι ανωτέρω παραμένουν στη θέση τους και ασκούν τα καθήκοντά τους έως τη λήξη της θητείας τους.

6. Δεν μπορεί να είναι πρόεδροι ή μέλη των συμβουλίων οι δικαστές που:

α) Έχουν τιμωρηθεί με οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή πλην της επίπληξης ή έχουν τεθεί εκτός υπηρεσίας κατά το χρόνο της εκλογής σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 57α του παρόντος.

β) Εκκρεμεί εναντίον τους ποινική δίωξη για κακούργημα ή πλημμέλημα που τελήθηκε με δόλο.

γ) Έχουν κριθεί μη προακτέοι στον επόμενο βαθμό από αυτόν που κατέχουν.

δ) Είναι ή ήταν στο παρελθόν πρόεδροι ή τακτικά μέλη τριμελών συμβουλίων στον ίδιο βαθμό δικαιοδοσίας.

ε) Είναι τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη του διοικητικού συμβουλίου δικαστικών ενώσεων ή ήταν τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη του αμέσως προηγούμενου διοικητικού συμβουλίου δικαστικών ενώσεων, περιλαμβανομένων και των παραιτηθέντων.»

2. Στο στοιχείο ββ) της περίπτωσης α' της παρ. 7 του άρθρου 15 του ν. 1756/1988 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως:

«Στα δικαστήρια που λειτουργούν περισσότερα των δύο τμημάτων, ο δικαστής δεν επιτρέπεται να υπηρετεί στο ίδιο τμήμα του δικαστηρίου πέραν της τετραετίας. Στην τετραετία αυτή συνυπολογίζεται και χρόνος υπηρεσίας, στο αυτό τμήμα, προγενέστερος της ισχύος του παρόντος.»

3. Η πρώτη περίοδος της παρ. 8 του άρθρου 15 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι πράξεις και οι αποφάσεις του τριμελούς συμβουλίου για όλα τα θέματα των αρμοδιοτήτων του, καθώς και του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο για τις αντίστοιχες αρμοδιότητες, υπόκεινται σε προσφυγή στην ολομέλεια του δικαστηρίου, που συγκαλείται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 2 περ. α', καθώς και αν ζητηθεί από το μέλος ή τα μέλη της ολομέλειας, στα οποία αφορούν οι πράξεις και οι αποφάσεις αυτές, όπως και από τους οικείους δικηγορικούς συλλόγους για θέματα που άπτονται της άσκησης του δικηγορικού λειτουργήματος.»

4. Στο άρθρο 15 του ν. 1756/1988 προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής:

«9. Στα δικαστήρια στα οποία δεν εκλέγονται διοικήσεις και στα οποία υπηρετούν περισσότεροι του ενός πρόεδροι, δεν μπορεί να ασκεί τη διεύθυνση του δικαστηρίου αυτού πρόεδρος για τον οποίο συντρέχει κώλυμα της ως άνω παραγράφου 6.»

Άρθρο 4Γ

Διεύθυνση εισαγγελιών

1. Στην πρώτη περίοδο της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν.

1756/1988 η λέξη «προτελευταίου» αντικαθίσταται με τη λέξη «τρίτου».

2. Η δεύτερη περίοδος της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Υποψήφιοι είναι υποχρεωτικά οι δέκα αρχαιότεροι εισαγγελείς της Εισαγγελίας Εφετών, οι δεκαπέντε αρχαιότεροι της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών και οι πέντε αρχαιότεροι εισαγγελείς της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης. Δεν μπορεί να εκλέγονται ως διευθύνοντες στις ανωτέρω εισαγγελίες οι εισαγγελείς για τους οποίους συντρέχει κώλυμα εκλογής αναφερόμενο στην παράγραφο 6 του άρθρου 15.»

3. Η τελευταία περίοδος της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Διευθύνων την εισαγγελία εκλέγεται ο εκ των υποψηφίων που έλαβε τις περισσότερες ψήφους και ο αμέσως επόμενος σε αριθμό ψήφων εκλέγεται αναπληρωτής του. Αν υπάρξει ισοψηφία διενεργείται κλήρωση από την εφορευτική επιτροπή. Η θητεία τους είναι διετής και αρχίζει την 1η Οκτωβρίου του έτους της εκλογής και λήγει την 30ή Σεπτεμβρίου του μεθεπόμενου έτους.»

4. Η δεύτερη περίοδος της παρ. 3 του άρθρου 16 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι εισαγγελείς που διευθύνουν τις ανωτέρω εισαγγελίες, αν δεν μπορούν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους από πρόσκαιρο κώλυμα, αναπληρώνονται από τον αναπληρωτή τους. Σε περίπτωση θανάτου ή εξόδου με οποιονδήποτε τρόπο από την υπηρεσία αυτού που διευθύνει κάποια από τις ανωτέρω εισαγγελίες, ενεργείται αναπληρωματική εκλογή για την οποία εφαρμόζεται αναλόγως η διαδικασία της παραγράφου 2. Η θητεία αυτών που εκλέγονται με αναπληρωματική εκλογή διαρκεί μέχρι το χρόνο λήξεως της θητείας του θανόντος ή εξελθόντος από την υπηρεσία.»

Άρθρο 4Δ

Χρόνος διενέργειας εκλογών

Οι πρώτες εκλογές για την ανάδειξη των τριμελών συμβουλίων διοίκησης των παραπάνω δικαστηρίων και των διευθυνόντων τις παραπάνω εισαγγελίες αντίστοιχα θα διενεργηθούν στις πιο πάνω οριζόμενες ημέρες και ώρες του μήνα Σεπτεμβρίου του έτους 2006 και θα αναλάβουν τη διοίκηση των αντίστοιχων δικαστηρίων και εισαγγελιών την 1η Οκτωβρίου του 2006. Η θητεία των ήδη σήμερα εκλεγμένων μελών των τριμελών συμβουλίων διοίκησης των ανωτέρω δικαστηρίων και των διευθυνόντων τις ανωτέρω εισαγγελίες παρατείνεται μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου 2006.

Άρθρο 4Ε

1. Το άρθρο 693 Κ.Πολ.Δ. τροποποιείται ως ακολούθως:

«1. Αν το ασφαλιστικό μέτρο έχει διαταχθεί πριν από την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση, ο αιτών οφείλει, μέσα σε τριάντα ημέρες από την έκδοση της απόφασης η οποία διατάσσει το ασφαλιστικό μέτρο, να ασκήσει αγωγή για την κύρια υπόθεση, εκτός αν το δικαστήριο όρισε κατά την κρίση του μεγαλύτερη προθεσμία για την άσκηση της αγωγής.

2. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία της παραγράφου 1 αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο, εκτός αν ο αιτών μέσα στην προθεσμία αυτή πέτυχε την έκδοση διαταγής πληρωμής.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται αν πρόκειται για τα ασφαλιστικά μέτρα τα οποία έχουν διαταχθεί με κοινή συναίνεση όλων των διαδίκων.»

2. Το άρθρο 693 Κ.Πολ.Δ., όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, ισχύει και για τα ασφαλιστικά μέτρα που έχουν διαταχθεί πριν από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου. Στην περίπτωση αυτή ως πρώτη ημέρα έναρξης της προθεσμίας των τριάντα ημερών για την άσκηση αγωγής για την κύρια υπόθεση ορίζεται η 1η Οκτωβρίου 2005.

3. Στο άρθρο 1 του ν. 3068/2002 (ΦΕΚ 274 Α'), μετά το τελευταίο εδάφιο που προστέθηκε με το άρθρο 20 του ν.

3301/2004 (ΦΕΚ 263 Α'), προστίθεται νέο εδάφιο το οποίο έχει ως εξής:

«Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν και για τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα, τα οποία ανήκουν εξ ολοκλήρου στο Δημόσιο.»

4. Στο άρθρο 699 Κ.Πολ.Δ. προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου δικαιούται να ασκήσει αναίρεση εναντίον κάθε απόφασης, αν κατά την κρίση του δημιουργούνται ζητήματα με γενικότερο ενδιαφέρον, η οποία εκδίδεται σε αιτήσεις λήψης, μεταρρύθμισης ή ανάκλησης των ασφαλιστικών μέτρων και στην οποία διάδικοι είναι το Δημόσιο, οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν εξ ολοκλήρου στο Δημόσιο. Οι αποφάσεις αυτές επιδίδονται υποχρεωτικά επί ποινή ακυρότητας και στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Ως προς την προθεσμία για άσκηση αναίρεσης και ως προς τη διαδικασία της εκδίκασής της ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 552 επ. Κ.Πολ.Δ.. Η απόφαση η οποία εκδίδεται για την αναίρεση αυτή παράγει για τους διαδίκους τα αποτελέσματα τα οποία προβλέπονται από τα άρθρα 579 έως και 582 Κ.Πολ.Δ.. Η προθεσμία της αναίρεσης, καθώς και η άσκησή της αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης.»

Άρθρο 42Τ

Οι προθεσμίες των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου είναι δυνατόν να παρατείνονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης και μέχρι ένα (1) έτος από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Άρθρο 4Ζ Καταστήματα Κράτησης

1. Οι θέσεις του προσωπικού των Καταστημάτων Κράτησης που προβλέπονται από τις διατάξεις: α) του άρθρου 24 παρ. 3 του π.δ. 36/2000 (ΦΕΚ 29 Α'), και αυξήθηκαν με το ν. 3060/2002 (ΦΕΚ 242 Α') και β) του άρθρου 49 παρ. 2 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 Α') και αυξήθηκαν με το άρθρο 14 παρ. 13 του ν. 3038/2002 (ΦΕΚ 180 Α') αυξάνονται ως εξής:

1. Του κλάδου ΠΕ Σωφρονιστικού Ενηλίκων κατά δεκαπέντε (15) θέσεις.
2. Του κλάδου ΠΕ Ιατρών ειδικοτήτων κατά έξι (6) θέσεις (ειδικότητες: Παθολογίας θέσεις τρεις (3), Ψυχιατρικής θέσεις τρεις (3)).
3. Του κλάδου ΠΕ Οδοντιάτρων κατά τρεις (3) θέσεις.
4. Του κλάδου ΠΕ Εγκληματολόγων κατά τρεις (3) θέσεις.
5. Του κλάδου ΠΕ Ψυχολόγων κατά τρεις (3) θέσεις.
6. Του κλάδου ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού κατά έξι (6) θέσεις.
7. Του κλάδου ΤΕ Πληροφορικής κατά τρεις (3) θέσεις.
8. Του κλάδου ΤΕ Υγείας - Πρόνοιας κατά είκοσι τέσσερις (24) θέσεις (ειδικότητες: Νοσηλευτικής θέσεις δεκαπέντε (15), Κοινωνικής Εργασίας θέσεις εννέα (9)).
9. Του κλάδου ΤΕ Ηλεκτρονικών κατά τρεις (3) θέσεις.
10. Του κλάδου ΤΕ Τεχνολογικών Εφαρμογών ειδικότητας ηλεκτρολογίας κατά τρεις (3) θέσεις.
11. Του κλάδου ΔΕ Διοικητικού - Λογιστικού κατά τριάντα (30) θέσεις.
12. Του κλάδου ΔΕ Τεχνικού κατά έξι (6) θέσεις (ειδικότητες: ηλεκτρολόγων θέσεις τρεις (3), υδραυλικών θέσεις τρεις (3)).
13. Του κλάδου ΔΕ Φύλαξης κατά τριακόσιες σαράντα πέντε (345) θέσεις.
14. Του κλάδου ΔΕ Προσωπικού Εξωτερικής Φρούρησης κατά διακόσιες σαράντα (240) θέσεις.

2. Η παρ. 3 του άρθρου 20 του ν. 2776/1999 (ΦΕΚ 291 Α') τροποποιείται και αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η δυναμικότητα των υφιστάμενων αυτοτελών καταστημάτων κράτησης δεν πρέπει να υπερβαίνει τους τριακόσιους κρα-

τούμενους. Η δυναμικότητα των αυτοτελών καταστημάτων κράτησης που θα συσταθούν στο εξής δεν πρέπει να υπερβαίνει τους τετρακόσιους κρατούμενους. Στα συγκροτήματα κτιρίων, τα οποία έχουν δυνατότητα στέγασης μεγάλου αριθμού κρατουμένων είναι δυνατόν να λειτουργούν περισσότερα αυτοτελή καταστήματα κράτησης, σε ανεξάρτητα, αυτόνομα κτίρια, με κοινή διοίκηση, θυρωρείο, επαρκείς υποστηρικτικές λειτουργίες και εγκαταστάσεις.»

Άρθρο 5 Έναρξη ισχύος

Ο παρών νόμος ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν στις επί μέρους διατάξεις του ορίζεται διαφορετικά».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Τμήμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Εισερχόμεστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος και άλλες διατάξεις». Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής στη χθεσινή συνεδρίαση. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου όλα μαζί, ως ενότητα. Το νομοσχέδιο έχει έντεκα άρθρα. Επίσης υπάρχει μία υπουργική τροπολογία και μια εμπρόθεσμη τροπολογία Βουλευτή.

Θέλετε να κάνετε κάποια νομοτεχνική διόρθωση, κύριε Υπουργέ;

ΣΥΓΓΡΑΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΣΥΓΓΡΑΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να κάνω μία νομοτεχνική βελτίωση στο άρθρο 5. Στον τίτλο του, που λέει: «Διδασκαλία - Εκπαιδευτικό προσωπικό - Διδάκτρα» να διαγραφεί η λέξη «Διδάκτρα» και να μπει: «Οικονομικοί πόροι». Δηλαδή ο τίτλος να γίνει: «Διδασκαλία - Εκπαιδευτικό προσωπικό - Οικονομικοί πόροι».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σωστή και δεκτή η νομοτεχνική παρατήρησή σας, κύριε Υπουργέ.

Πήραμε επιστολή από τον Πρόεδρο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρο Αλαβάνο, με την οποία ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Αθανάσιο Λεβέντη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Φίλιππος Τσαλίδης.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τώρα θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι χθες μιλήσαμε για μια ανοχή ενός-δύο λεπτών στο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εντάξει, κύριε συνάδελφε.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι κατά τη διάρκεια της χθεσινής συνεδρίασης η συζήτηση για τη σύλληψη της ιδέας ίδρυσης του Διεθνούς Πανεπιστημίου της Ελλάδος εξαντλήθηκε, αλλά θα μου επιτρέψετε να κάνω και εγώ μια αναφορά και να δώσω και κάποιες απαντήσεις στις τοποθετήσεις των συναδέλφων από την Αντιπολίτευση.

Είναι σίγουρο ότι το Διεθνές Πανεπιστήμιο ελληνικών σπουδών, το οποίο βέβαια θεσμοθετήθηκε με το ν. 2413/96 ήταν μια κατάφορη παραβίαση του ελληνικού Συντάγματος. Δύο τινά, λοιπόν, μπορεί να συμβαίνουν. Ή ότι ο τότε Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και σημερινός Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, κ. Παπανδρέου, δεν γνώριζε το άρθρο 16 του Συντάγματος -πράγμα το οποίο δεν πιστεύω- ή ότι νομοθετούσε για

τον επόμενο Υπουργό με σκοπό τον οποίο μόνο ο ίδιος, θα έλεγα, ότι γνωρίζει.

Θα ήθελα, όμως, μια που έγινε πολύ συζήτηση γι' αυτό το Διεθνές Πανεπιστήμιο των ελληνικών σπουδών και επειδή εμείς οι νέοι μαθαίνουμε εδώ, αλλά και επειδή ακούω πολλές φορές και βαριές κατηγορίες από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τον τρόπο που νομοθετεί η νέα διακυβέρνηση, να πω ότι σ' αυτόν τον νόμο, τον ν. 2413/96, ο οποίος αναφέρεται στη διαπολιτισμική εκπαίδευση, υπάρχουν μόνο δύο άρθρα για το Διεθνές Πανεπιστήμιο ελληνικών σπουδών. Και επειδή πολύ συζήτηση γίνεται μερικές φορές ότι κάποια νομοθετήματα δικά μας στηρίζονται στην έκδοση προεδρικών διαταγμάτων ή υπουργικών αποφάσεων, θα ήθελα να πω ότι αυτό το περίφημο Διεθνές Πανεπιστήμιο ελληνικών σπουδών, το οποίο ιδρύεται σύμφωνα με το νόμο στην Αρχαία Ολυμπία, έχει τα εξής δύο άρθρα: Άρθρο 1, που λέει ίδρυση και άρθρο 2 το οποίο θα μου επιτρέψετε να σας διαβάσω: «Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από εισηγήσεις του ΕΣΥΠ και του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού, ρυθμίζονται τα θέματα:

α) Διοίκησης του Διεθνούς Πανεπιστημίου, σύσταση, σύνθεση και συγκρότηση των συλλογικών οργάνων αυτού, ορισμού των μονομελών οργάνων του και καθορισμού των αρμοδιοτήτων τους και του τρόπου άσκησης αυτών.

β) Ίδρυσης και λειτουργίας τμημάτων και παραρτημάτων του Διεθνούς Πανεπιστημίου.

γ) Ορισμού των προϋποθέσεων, των κριτηρίων και της διαδικασίας επιλογής των επιθυμούντων να εγγραφούν και να φοιτήσουν».

Και αυτή είναι η απάντηση μου και στην κ. Σχοιναράκη που χθες κάτι είπε για τον τρόπο επιλογής των φοιτητών. Συνεχίζω: «δ) Διάρκεια της φοίτησης σε κάθε τμήμα και παράρτημα».

ε) Δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των φοιτώντων.

στ) Τύπου του χορηγούμενου τίτλου σπουδών και δυνατότητας κατάταξης σε Τμήματα ΑΕΙ της ημεδαπής.

ζ) Διαδικασία επιλογής των διδασκόντων και

η) κάθε άλλης λεπτομέρειας που αναφέρεται στη λειτουργία του Διεθνούς Πανεπιστημίου.

3. Με κοινές αποφάσεις καθορίζονται οι αποζημιώσεις των διδασκόντων καθώς και των μελών των συλλογικών οργάνων και των μονομελών οργάνων του.

4. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών συνιστώνται θέσεις διοικητικού και τεχνικού προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου...».

Αυτός, λοιπόν, ήταν ο νόμος με βάση τον οποίο ιδρύθηκε αυτό το Διεθνές Πανεπιστήμιο Ελληνικών Σπουδών το 1996. Αυτά απλά τα αναφέρω για να απαντήσω σε κάποιους συναδέλφους και επίσης για τον ιστορικό του μέλλοντος, ο οποίος θα αναφερθεί κάποια στιγμή –είμαι σίγουρος γι' αυτό– στην πρώτη προσπάθεια που γίνεται από αυτήν την Κυβέρνηση, από τη νέα διακυβέρνηση και είναι το πρώτο δείγμα εξωστρέφειας της ελληνικής ανώτατης εκπαίδευσης.

Έγινε επίσης πολλή συζήτηση –και το ανέφερε ο κ. Καστανίδης επανειλημμένως, ίσως και άλλοι συνάδελφοι από την Αξιωματική Αντιπολίτευση– για τη σύσταση σαράντα πέντε θέσεων μελών ΔΕΠ, ενώ η πρόταση των δύο Πανεπιστημίων –του Αριστοτελείου και του Μακεδονίας– αναφέρει διακόσια σαράντα μέλη ΔΕΠ, προκειμένου να λειτουργήσει αυτό το πανεπιστήμιο.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω την παρατήρηση ότι όντως η πρόταση αναφέρει το νούμερο «διακόσια σαράντα», αλλά αναφέρεται στην πλήρη ανάπτυξη του πανεπιστημίου και μετά από μία δεκαετία. Συνεπώς όταν διαβάζουμε κάτι, θα πρέπει να το διαβάζουμε σωστά και σε αυτήν την Αίθουσα να το μεταφέρουμε έτσι όπως πρέπει να το μεταφέρουμε.

Επίσης, έγινε αρκετή συζήτηση για τη βάση η οποία μπαίνει από τον χρόνον. Νομίζω ότι συζητούμε για το αυτονόητο. Είναι περίπου δεκαέξι χιλιάδες και όχι τριάντα και πλέον χιλιάδες οι υποψήφιοι, οι οποίοι έχουν βαθμολογία κάτω από τη βάση.

Εν πάση περιπτώσει, αυτή η διακυβέρνηση και ανεβάζει τον πήχυ και επίσης πιστεύω ότι με μία ανακατανομή των θέσεων δεν θα υπάρξουν σημαντικά προβλήματα και είμαι σίγουρος σχεδόν ότι δεν θα υπάρξουν σε τμήματα πανεπιστημίων, ίσως όμως υπάρξουν κάποια προβλήματα σε τμήματα των ΤΕΙ. Και αυτό δεν θα οφείλεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη βάση, αλλά θα οφείλεται στα εξωτερικά τμήματα, τα οποία ιδρύθηκαν κατά τη διάρκεια της τελευταίας επταετίας και που θα έλεγα ότι ήταν αποτέλεσμα πολιτικών πιέσεων και μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων και χρησιμοποιήθηκαν ως μοναδικός μοχλός για την ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας και όχι ως ένας από τους μοχλούς ανάπτυξης.

Θα μπορούσα να σας διαβάσω τις ονομασίες μερικών τμημάτων, όπως «Τυποποίησης και Διακίνησης Προϊόντων», όπως «Εμπορίας και Διαφήμισης», όπως «Εμπορίας και Ποιοτικού Ελέγχου Αγροτικών Προϊόντων», όπως «Ελεγκτικών και Ασφαλιστικών Εργασιών», όπως «Εφαρμογών Ξένων Γλωσσών στη Διοίκηση και στο Εμπόριο» και μια σειρά από άλλα τμήματα. Αυτά είναι τμήματα τα οποία ιδρύθηκαν στα ΤΕΙ αυτής της χώρας και τα οποία εξομοιώθηκαν με τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Για να αναφερθώ και στα άρθρα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, το πρώτο άρθρο αναφέρεται στην ίδρυση και την αποστολή του Διεθνούς Πανεπιστημίου της Ελλάδος.

Το δεύτερο άρθρο αναφέρεται στη διάρθρωση και στις συγκεκριμένες τρεις σχολές, που όπως είπαμε είναι αυτές των Ανθρωπιστικών Επιστημών, Οικονομίας και Διοίκησης και Επιστημών Τεχνολογίας.

Το τρίτο άρθρο αναφέρεται στη διοίκηση και στην οργάνωση. Όπως είπαμε, υπάρχει Σύγκλητος που είναι ένα μικρό και ευέλικτο σχήμα και στην οποία συμμετέχουν ο πρύτανης, ο αντιπρύτανης, οι κοσμήτορες, ένα μέλος ΔΕΠ από κάθε σχολή και ένας φοιτητής. Υπάρχουν οι αρμοδιότητες της Συγκλήτου και των οργάνων διοίκησης. Τα όργανα της διοίκησης είναι η Σύγκλητος, ο πρύτανης και ο αντιπρύτανης. Επίσης, το άρθρο αναφέρεται στο πώς γίνεται η ανάδειξη-εκλογή τόσο του πρύτανη και του αντιπρύτανη όσο και των άλλων οργάνων, δηλαδή των κοσμητόρων.

Το άρθρο 4 αναφέρεται στην επιλογή των φοιτητών και ποιες προϋποθέσεις πρέπει να πληρούν αυτοί οι οποίοι θα είναι υποψήφιοι για την εισαγωγή τους στο Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος σε επίπεδο προπτυχιακό και μεταπτυχιακό. Επίσης, αναφέρονται οι υπηρεσίες που προσφέρονται από το Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος, όπως αυτές διορθώθηκαν χθες από τον κύριο Υπουργό σε ό,τι αφορά στη φοιτητική μέριμνα.

Το άρθρο 5 αναφέρεται στη διδασκαλία και στο εκπαιδευτικό προσωπικό. Όπως είπαμε, είναι κατά βάση αγγλόφωνο πανεπιστήμιο, μπορεί όμως με απόφαση της Συγκλήτου ή της Διοικούσας Επιτροπής, έως ότου αυτονομηθεί το πανεπιστήμιο, να γίνεται η διδασκαλία και σε άλλη γλώσσα, ακόμα και στην ελληνική. Συνιστώνται σαράντα πέντε θέσεις μελών ΔΕΠ, δεκαπέντε ανά σχολή, δεκαπέντε θέσεις ΕΕΔΙΠ, δεκαπέντε θέσεις ΕΤΕΠ, τριάντα τρεις θέσεις διοικητικού προσωπικού και μία θέση για τον προϊστάμενο διοικητικών υπηρεσιών. Βέβαια, σε αυτό το άρθρο αναφέρεται ότι και οι φοιτητές συμβάλλουν οικονομικά στη λειτουργία του πανεπιστημίου.

Το άρθρο 6 αναφέρεται στις διοικητικές υπηρεσίες και πώς αυτές προσφέρουν τη διοικητική τους υποστήριξη.

Το άρθρο 7 αναφέρεται στους πόρους που με εξαίρεση την οικονομική συμμετοχή ή συμβολή, αν θέλετε, των φοιτητών, είναι όπως και στα υπόλοιπα ελληνικά πανεπιστήμια.

Το άρθρο 8, το τελευταίο, που αφορά στην ίδρυση του Διεθνούς Πανεπιστημίου της Ελλάδος, αναφέρεται στον εσωτερικό κανονισμό, ο οποίος πρέπει να εκδοθεί μέσα σε δύο χρόνια από την ίδρυση του Διεθνούς Πανεπιστημίου της Ελλάδος.

Έχουμε το άρθρο 9 το οποίο ρυθμίζει εκκρεμότητες, όπως είπαμε και χθες, της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίες έπρεπε να ρυθμιστούν πριν από την έναρξη του νέου σχολικού έτους, για το οποίο είμαι σίγουρος ότι θα γίνει κουβέντα και θα συζητήσουμε αργότερα.

Τέλος, το άρθρο 10 αναφέρεται στην ίδρυση δύο τμημάτων στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου και στο Πανεπιστήμιο Στερε-

ας Ελλάδας. Το ένα είναι το Τμήμα Νοσηλευτικής με έδρα την πόλη της Σπάρτης και το άλλο είναι το Τμήμα Περιφερειακής Οικονομικής Ανάπτυξης με έδρα την πόλη της Λιβαδειάς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Αηδόνης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτα απ' όλα, θεωρώ ότι η χθεσινή συζήτηση ήταν μία πάρα πολύ χρήσιμη συζήτηση, γιατί έδωσε τη δυνατότητα να υπάρχει μια μεγάλη επεξήγηση πολλών ζητημάτων που αφορούν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, μια και υπήρχε ο φωτισμός αρκετών πτυχών που έχουν σχέση είτε με την ιστορικότητα, είτε με τη σύλληψη, είτε με την εξέλιξη, είτε με τη φάση υλοποίησης που σήμερα περνάμε.

Εκείνο το οποίο ξεχώρισα από τη χθεσινή συζήτηση, όμως, ήταν μια συγκεκριμένη φράση –θα μπορούσα να την πω και μεγαλοστομία- από την πλευρά της κυρίας Υπουργού. Μίλησε λοιπόν τη στιγμή που παρενέβη και είπε «εμείς –δηλαδή η Νέα Δημοκρατία- αλλάζουμε τον κόσμο», προσπαθώντας να αντιπαρατεθεί στην όποια κριτική κατατέθηκε στη φάση του διαλόγου σε σχέση με το νομοσχέδιο.

Δεν θα ήθελα να μπω σε στοιχεία οικονομικής πολιτικής, όπου πραγματικά πολύ εύκολα μπορεί κανείς να διακρίνει ότι δεν υπάρχει αλλαγή του κόσμου –αλλά όπως λέει ο λαός, έχουν αλλάξει τα φώτα στον εργαζόμενο- θα μιλήσω μόνο για τα στοιχεία της εκπαιδευτικής πολιτικής, για να δούμε πραγματικά ποιον εκπαιδευτικό κόσμο έχει αλλάξει αυτή η Κυβέρνηση.

Τι έχει κάνει λοιπόν μέχρι τώρα; Έχουμε ζήσει, λοιπόν, το νομοσχέδιο με τις μεταγραφές το οποίο προκλήθηκε κάτω από την πίεση των γεγονότων. Σήμερα, υπάρχουν κοινωνικά προβλήματα, άρα λοιπόν εκ των πραγμάτων δεν ελύθη το πρόβλημα σε ό,τι αφορά την κοινωνική του διάσταση.

Επίσης η νομοθεσία που έχει σχέση με το ΔΙΚΑΤΣΑ, τα προβλήματα που γνωρίζαμε στο παρελθόν σε σχέση με τη δυσλειτουργία του, το χρόνο απόφασης και όλα αυτά, συνεχίζουν να υπάρχουν, δεν έχουν λυθεί. Υπήρξαν τα δύο νομοσχέδια που έχουν να κάνουν με τη διά βίου μάθηση και την αξιολόγηση, τα οποία ήταν επιταγές σε σχέση με τον ευρωπαϊκό κόσμο, στον οποίο σήμερα ζούμε και υπάρχει και το σημερινό νομοσχέδιο που έχει να κάνει με το Διεθνές Πανεπιστήμιο. Παράλληλα, υπάρχει μια σειρά από υπουργικές αποφάσεις, με προεξέχουσα απόφαση, φυσικά, αυτή της κατάρτισης των εξετάσεων της Β' Λυκείου.

Θα ήθελα να πω κάτι στην αποστροφή του λόγου μου, προσπαθώντας να αξιολογήσω όλα αυτά τα νομοθετήματα και να ζητήσω συγνώμη που εγώ προσωπικά δεν μπορώ να διακρίνω αυτήν την αλλαγή του εκπαιδευτικού κόσμου και ελπίζω να μην κατηγορηθώ και ως συκοφάντης. Θα ήθελα πραγματικά να ζητήσω, όταν τουλάχιστον υπάρχουν τέτοιες αναφορές, να κινούνται στο μέτρο το οποίο έχει δώσει ως κατεύθυνση ο κύριος Πρωθυπουργός και αφορά τη σεμνότητα και την ταπεινότητα.

Θα ήθελα να μπω λίγο, λοιπόν, σε μερικές λεπτομέρειες, μια και η τοποθέτησή μου σήμερα έχει και το στοιχείο λίγο της δευτερολογίας, σε σχέση με όλα αυτά που έχουν ακουστεί χθες. Θα ήθελα να δούμε τι ακριβώς ισχύει σήμερα.

Πρώτα απ' όλα, υπάρχει σήμερα σε ό,τι αφορά την εκπαίδευση πρωτοφανής μείωση στους διορισμούς των εκπαιδευτικών. Για πρώτη φορά μιλάμε για μια μείωση στην πρωτοβάθμια τουλάχιστον εκπαίδευση κατά 50%, με βάση τα στοιχεία τα οποία υπάρχουν, για δε τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση δεν έχουν ολοκληρωθεί ακόμα οι διαδικασίες στο ΑΣΕΠ, με εξαίρεση την ειδικότητα του θεολόγου.

Τα σχολεία ανοίγουν και σημαντικά προγράμματα και θεσμοί που ελάφρυναν την ελληνική οικογένεια, όπως είναι η πρόσθετη διδασκαλία, η ενισχυτική διδασκαλία, το ολοήμερο σχολείο, έχουν απαξιωθεί από τη νέα διακυβέρνηση. Ούτε ένα ευρώ δεν έχει δοθεί σήμερα για το ολοήμερο σχολείο. Ο Υφυπουργός Παιδείας κ. Καλός δήλωνε ότι είναι αναγκαία τουλάχιστον

45.000 ευρώ για κάθε σχολική μονάδα. Σήμερα μειώνεται ο αριθμός των μαθητών οι οποίοι συμμετέχουν σε αυτούς τους θεσμούς.

Υπήρξαν οι αλλαγές στο εξεταστικό που με τόση βιασύνη, όπως ανέφερα και πριν από λίγο, προώθησε η Κυβέρνηση, οι οποίες αποδείχθηκαν αναποτελεσματικές. Όταν πρόσφατα η κυρία Υπουργός βγαίνει και κάνει νέες εξαγγελίες, σημαίνει ότι αυτό το οποίο η ίδια προετοιμάζε ως σχέδιο της Νέας Δημοκρατίας δεν ικανοποιεί.

Τα βιβλία δεν έχουν φθάσει ακόμα στα σχολεία. Τα Τεχνικά και Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια υποβαθμίζονται. Οι μαθητές οι οποίοι έχουν εγγραφεί σήμερα σε αυτά με βάση τα στοιχεία είναι κοντά στις είκοσι επτά χιλιάδες, ενώ στο παρελθόν μιλούσαμε για εξήντα χιλιάδες μαθητές.

Υπάρχει τρομερό πρόβλημα χρηματοδότησης στα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Το Ανοικτό Πανεπιστήμιο, παρ' ότι αυξάνει τα διδάκτρα του, δεν αναβαθμίζεται. Το πρόγραμμα σχολικής στέγης σήμερα βρίσκεται στο χειρότερο επίπεδο του. Απλά υλοποιούνται σήμερα τα προγράμματα τα οποία είχε θέσει το ΠΑΣΟΚ. Ακόμα βλέπουμε να υπάρχουν επιλεκτικές χρηματοδοτήσεις. Παράλληλα, εκείνο το οποίο βλέπουμε σίγουρα είναι ότι υπάρχει και μια μεγάλη προσπάθεια επανίδρυσης ενός κράτους μέσα στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας.

Αν όλα αυτά, λοιπόν, αποτελούν μια επανάσταση και αλλαγή, τότε πραγματικά εγώ μάλλον βρίσκομαι και ζω σε άλλο κόσμο και πιστεύω και πολλοί από εμάς.

Ένα δεύτερο στοιχείο το οποίο υπήρξε χθες ήταν μια κριτική, η οποία ακούστηκε από μία σειρά συναδέλφους, αλλά και από τους Υπουργούς, σε σχέση με το γιατί κάνουμε κριτική για το νομοσχέδιο.

Υπάρχουν δύο στοιχεία κριτικής. Το πρώτο στοιχείο έχει να κάνει με την αποδόμηση και το δεύτερο στοιχείο έχει να κάνει για το πώς ενισχύω μια προσπάθεια. Εμείς αυτήν την προσπάθεια, όπως εξήγησα και στην τοποθέτησή μου χθες, την πιστεύουμε. Ήταν μια προσπάθεια την οποία προετοιμάσαμε και νομίζω ότι ήμασταν στο τελικό στάδιο για να την υλοποιήσουμε.

Άρα, λοιπόν, εκ των πραγμάτων, οι όποιες παρατηρήσεις έχουν γίνει –και έχουν γίνει πολλές από συναδέλφους- ήταν παρατηρήσεις στην προσπάθεια να ενισχυθεί ο συγκεκριμένος θεσμός. Και θα εξηγήσω, μπαίνοντας στη διαδικασία επί των άρθρων, τι ακριβώς εννοούσαμε, γιατί πιθανά να μην έχει κατανοηθεί από αρκετούς.

Πρώτα απ' όλα, λοιπόν, εκφράσαμε αρκετές επιφυλάξεις, οι οποίες πιστεύουμε ότι ήταν χρήσιμες. Θεωρούμε ότι αυτός ο θεσμός είναι ένας θεσμός ο οποίος πρέπει να πετύχει, γιατί βάζει μια σειρά από πολύ σημαντικά ζητήματα.

Κατά την άποψή μου, υπάρχει ένα κυρίαρχο στοιχείο το οποίο μπαίνει μέσα από αυτήν τη δημιουργία αυτού του Διεθνούς Πανεπιστημίου και έχει να κάνει με την εκπαιδευτική διπλωματία. Για πρώτη φορά η χώρα μας καλείται να ασκήσει εκπαιδευτική διπλωματία. Είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό. Και δεν είναι μόνο αυτό, αλλά είναι και τα γενικότερα οφέλη, τα οποία πιθανόν να αποκτήσει στο μέλλον, αν και εφόσον πετύχει αυτό το εγχείρημα. Άρα, λοιπόν, θεωρούμε ότι είναι μείζον θέμα –και νομίζω ότι η κριτική μας έχει να κάνει με αυτό- το πώς θα ενισχύσουμε τη δική σας προσπάθεια από τη στιγμή που εσείς είστε Κυβέρνηση, έτσι ώστε πραγματικά να ολοκληρώσουμε αυτό το εγχείρημα.

Παράλληλα, υπάρχει ένα στοιχείο που έχει να κάνει με το ότι από τη στιγμή που εισάγονται διδάκτρα μπαίνει και ένα στοιχείο ιδιωτικοποίησης. Εκ των πραγμάτων, λοιπόν, καταλαβαίνετε ότι αναφέρεται σε μία του φάση, μια και μπαίνουν κάποιοι κανόνες ελεύθερης αγοράς ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ λίγο χρόνο παραπάνω.

Μια και μπαίνει αυτή η καινοτομία, εκ των πραγμάτων για να μην αποτύχει το εγχείρημα μια και ανοίγει αρκετούς σημαντικούς διαύλους που έχουν να κάνουν με την ιδιωτικοποίηση της παιδείας, καταλαβαίνετε ότι αυτό το εγχείρημα έχει μπει σ' ένα μονόδρομο, στο μονόδρομο της επιτυχίας του.

Στο πρώτο άρθρο τίθεται το ζήτημα που έχει να κάνει με την ίδρυση του Διεθνούς Πανεπιστημίου με έδρα τη Θεσσαλονίκη. Και στην επιτροπή και χθες κατά τη συζήτηση είπατε ότι θα υπάρξει ένα campus, όπου δεν θα υπάρχει πολυδιάσπαση. Εκ των πραγμάτων στις παρατηρήσεις που υπήρξαν τέθηκε το θέμα ότι αυτό είναι μία επιλογή, μία πολιτική την οποία ακολουθείτε. Δεν έχει να κάνει με αυτό που ίσως είχε φανταστεί η προηγούμενη κυβέρνηση σε σχέση με το ότι θα υπήρχαν και άλλες μονάδες εκπαίδευσης σε κάποια άλλα πανεπιστήμια.

Αυτό, όμως, πιθανόν να δημιουργήσει ένα πρόβλημα που έχει να κάνει με τη γκετοποίηση. Κάναμε κάποιες παρατηρήσεις και είπαμε ότι πρέπει να υπάρξουν ειδικές πολιτικές. Θα πρέπει να ασχοληθούν ειδικοί άνθρωποι με αυτό το ζήτημα ώστε, εάν και εφόσον ελλοχεύει αυτό ο κίνδυνος, να αποτραπεί, γιατί δεν μιλάμε για πολίτες αναπτυγμένων χωρών, αλλά για πολίτες κάποιων χωρών, για τους οποίους δυστυχώς υπάρχει η νοοτροπία κάποιοι στην Ελλάδα να συνεχίζουν να τους θεωρούν πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Με το δεύτερο άρθρο θεσμοθετείτε τρεις σχολές και αναφέρετε συγκεκριμένα ποιος είναι αυτές. Είπαμε ότι αυτό εκ των πραγμάτων δημιουργεί ένα πρόβλημα. Ποιο είναι το πρόβλημα; Θέλουμε να προσελκύσουμε ξένους φοιτητές οι οποίοι θα έχουν ενδιαφέρον να σπουδάσουν ένα γνωστικό αντικείμενο, αλλά γνωρίζουμε εκ των πραγμάτων ότι αυτές οι σχολές από το ξεκίνημά τους δεν θα προσελκύσουν το ενδιαφέρον. Γιατί; Γιατί δεν δίνουν το δικαίωμα της επαγγελματικής αποκατάστασης στις χώρες στις οποίες θα επιστρέψουν. Είναι σίγουρο ότι χρειάζονται οι ανθρωπιστικές σπουδές -μία και υπάρχει μέσα το ζήτημα της ελληνικής παιδείας- και πρέπει να υπάρχουν, αλλά σίγουρα αυτή η βαθμίδα εκπαίδευσης την οποία εμείς θα δρομολογήσουμε μέσα από αυτό δεν θα δώσει τη λύση και εκ των πραγμάτων δεν θα είναι ελκυστική.

Άρα, λοιπόν, η δεύτερη παρατήρηση η οποία υπήρξε από την πλευρά μας είναι ότι θα πρέπει να υπάρχουν και σχολές οι οποίες θα μπορέσουν να προσελκύσουν αυτούς τους ανθρώπους για να μπορέσουν να εξασφαλίσουν το επαγγελματικό τους δικαίωμα στις χώρες στις οποίες θα κληθούν να το ασκήσουν.

Στο τρίτο άρθρο αναφέρεσθε στα όργανα της διοίκησης. Είπαμε, λοιπόν, ότι δεν μπορεί να ξεκινά ένα πανεπιστήμιο έχοντας εκ των προτέρων αποδεχθεί ότι θα είναι μειωμένου κύρους. Ζητήσαμε, λοιπόν, να ξεκινήσει με τους καλύτερους οιωνούς και αυτό ήταν κάτι με το οποίο συμφώνησε και ο εισηγητής σας κατά τη συζήτηση στην επιτροπή. Εκεί, σε μία παρατήρηση, είπαμε ότι θα πρέπει να υπάρχει αναβαθμισμένο κύρος σε σχέση με τους καθηγητές που θα συμμετέχουν, γιατί το κύρος σε ένα πανεπιστήμιο το δίνουν τα φυσικά πρόσωπα που συμμετέχουν σε αυτό και τα προγράμματα σπουδών. Δεν νομίζω να υπάρχει κάτι άλλο που δίνει το κύρος. Εκ των πραγμάτων καταλαβαίνετε ότι η αρχή που κάνετε με τον τρόπο που την κάνετε δίνει τουλάχιστον σημειολογικά την εντύπωση ότι το εγχείρημα δεν θα είναι και τόσο πετυχημένο.

Βεβαίως, δεν θα ήθελα να πω εδώ αυτό που ακούστηκε κατά κόρον χθες, ότι δηλαδή αυτή η επιλογή είναι μία επιλογή που δεν έχει ως σκοπό την υλοποίηση, γιατί υπάρχει ένα χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης, αλλά είναι ένα πυροτέχνημα που έχει να κάνει με την Έκθεση της Θεσσαλονίκης. Θέλω να πιστεύω ότι είναι μία πολιτική προσπάθεια η οποία στοχεύει σε ένα ουσιαστικό αποτέλεσμα.

Στο πέμπτο άρθρο βάζετε το ζήτημα της διδασκαλίας της αγγλικής γλώσσας. Υπήρξε η παρατήρηση από όλα τα κόμματα και η αποδοχή από την πλευρά του Υπουργού και στην επιτροπή και χθες ότι θα υπάρχει η ελληνική γλώσσα ως στοιχείο εκπαίδευσης. Πώς, όμως, θα υπάρχει; Είναι πάρα πολύ σημαντικό, γιατί είναι απαραίτητη προϋπόθεση η γνώση της ελληνικής γλώσσας. Κατά την προσωπική μου άποψη θεωρώ ότι η ελληνική γλώσσα πρέπει να είναι στοιχείο αποφοίτησης. Δηλαδή, για να αποφοιτήσει κάποιος από το Διεθνές Πανεπιστήμιο, θα πρέπει στο τέλος να ξέρει τα ελληνικά. Δεν λέω να τα γνωρίζει, όπως τα μιλάμε εμείς, αλλά θα πρέπει να υπάρχει ένα minimum γνώσης αυτής της προϋπόθεσης. Γιατί; Για να μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε την επικοινωνία των λαών μέσα σε

έναν πολιτισμό που υποτίθεται, σύμφωνα με την εισηγητική σας έκθεση, ότι προσπαθείτε να φέρετε. Επικοινωνία των πολιτισμών θα υπάρξει μόνο εάν και εφόσον αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να επικοινωνήσουν και να επικοινωνήσουν μέσα από το δικό τους τρόπο, γιατί η γλώσσα είναι εκείνη που πραγματικά μπορεί να δώσει αυτό το στοιχείο.

Ως προς τα άρθρα που αφορούν τις ρυθμίσεις για διοικητικές λειτουργίες, δεν θέλω να κάνω κάποια ιδιαίτερη παρατήρηση.

Επίσης, στο άρθρο 9 υπάρχει μία σειρά από παραγράφους. Αυτό το άρθρο, όπως ανέφερα και χθες στην εισήγησή μου, θα μπορούσε να είναι από μόνο του ένα νομοσχέδιο.

Υπήρξε μία σειρά από παρατηρήσεις που έγιναν στην επιτροπή, αλλά δεν θα τις επαναλάβω διότι δεν έχω το χρόνο. Θα καταλήξω μόνο στο κομμάτι που έχει να κάνει -είναι και το μείζον θέμα αυτού του άρθρου- με την παράταση των διευθυντών τους οποίους ορίσατε το προηγούμενο έτος.

Λέμε λοιπόν σήμερα ότι νομοθετείτε για την αιώνα προσωρινότητα. Θα ήθελα τώρα να σας εξηγήσω τι είναι αυτό που έρχεστε σήμερα να νομοθετήσετε και τι ακριβώς κάνετε στην ουσία.

Υπάρχει εδώ μια καταγγελία για διευθυντή σας ο οποίος κατήγγειλε συνάδελφό του λέγοντας ότι εθεάθη στις 10.30' στο κέντρο της πόλης, κατέβηκε από το ταξί και κατευθύνθηκε προς το τάδε σημείο. Δεύτερον, απαγόρευσε τη διακίνηση των εγκυκλίων του Συλλόγου Εκπαιδευτικών και την ανάγνωσή τους στα σχολεία. Τρίτον, κατέθεσε μηνυτήρια αναφορά κατά συναδέλφισσας η οποία τον κατήγγειλε σε έντυπο του συλλόγου. Αυτός είναι ένας προϊστάμενός σας τον οποίο κρατάτε με απόφασή σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης) : Τι είναι αυτό; Θα τα καταθέσετε στα Πρακτικά;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ : Ναι, θα τα καταθέσω στα Πρακτικά. Είναι μια ανακοίνωση καταγγελία.

Αυτός λοιπόν ο διευθυντής σας έρχεται και λέει σε μια γραπτή του κατάθεση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης) : Είναι αντικείμενο του νομοσχεδίου αυτό; Αυτό αφορά τον κοινοβουλευτικό έλεγχο. Γιατί δεν το καταθέτετε στον κοινοβουλευτικό έλεγχο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ : Διότι το νομοσχέδιο μιλά για την παράταση των καθηγητών και λέμε λοιπόν εδώ ποια παράταση δίνεται. Πότε θα μιλήσουμε γι' αυτό το θέμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης) : Από ό,τι βλέπω είναι ένα θέμα κοινοβουλευτικού ελέγχου. Γίνεται μια καταγγελία για ένα συγκεκριμένο πρόσωπο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ : Δεν κάνω καταγγελία. Θα ακούσετε και άλλα γι' άλλους διευθυντές. Υπάρχουν διοικητικές συμπεριφορές ανθρώπων τους οποίους επιλέξατε σήμερα να διοικήσουν την εκπαίδευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης) : Παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ : Έρχεται λοιπόν ο συγκεκριμένος διευθυντής και λέει ότι μετά από πολλές προσπάθειες που έγιναν στην υπηρεσία μας δεν μπορέσαμε να εξασφαλίσουμε τη συναίνεση ούτε του Υπουργείου ούτε της περιφερειακής διεύθυνσης για να γίνει η συνεδρίαση των δασκάλων ως γενική συνέλευση.

Έρχεται λοιπόν ο συγκεκριμένος κύριος να αναφέρει την ίδια την απόφαση του κυρίου Υφυπουργού, ο οποίος δίνει το δικαίωμα να πραγματοποιηθεί. Και λέει ο κ. Καλός ότι από το διάστημα τότε μέχρι τότε μπορούν να προχωρήσουν σε γενικές συνελεύσεις πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Αυτούς λοιπόν έχετε επιλέξει να διοικήσουν την εκπαίδευση. Και σήμερα συνεχίζετε με αυτή σας την απόφαση να τους κρατάτε εκεί για να ασκούν αυτοί διοίκηση. Και ήρθατε στην επιτροπή και μας διαβεβαιώσατε ότι στο τέλος του μήνα θα φέρνατε έναν κανονιστικό κώδικα ο οποίος θα διαμόρφωνε το πλαίσιο επιλογής αυτών των ανθρώπων. Πού είναι αυτός και πότε θα έρθει;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Αηδόνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρί-

σκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης) : Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Χουρμουζιάδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, πιο πολύ θα ήθελα να διατυπώσω μερικές απορίες όσον αφορά τη διατύπωση των άρθρων.

Το πρώτο άρθρο στην τέταρτη παράγραφο λέει ότι το Διεθνές Πανεπιστήμιο συνεργάζεται με τα άλλα πανεπιστήμια. Αλλά έχει διατυπωθεί και από σας ότι το Διεθνές Πανεπιστήμιο είναι τελείως διαφορετικό όσον αφορά τη δομή του. Στηρίζεται στις σχολές, δηλαδή οι βασικές του μονάδες είναι οι σχολές ενώ στα άλλα είναι τα τμήματα. Ως κύρια γλώσσα έχει την αγγλική ενώ τα άλλα έχουν την ελληνική, είναι άλλη η δομή της συγκλήτου, του πρυτανικού συμβουλίου, ο τρόπος εκλογής κλπ.

Είναι δε γνωστό από τη θεωρία των συστημάτων ότι δύο συστήματα τελείως διαφορετικά είναι αδύνατον να συνεργαστούν. Συγκρούονται και μάλιστα αλληλοαποκλείονται. Δεν είναι δυνατόν κανείς να φανταστεί συνεργασία αυτού του πανεπιστημίου με τα ήδη υπάρχοντα, για να μη χρησιμοποιήσω τον όρο που πολλοί τον ακούν και αισθάνονται άσχημα, με τα δημόσια.

Δεν βλέπω, λοιπόν, το λόγο αυτής της παραγράφου.

Στο άρθρο 2 εισάγονται -και θα χρησιμοποιήσω πάλι, κύριε Τσαλιδη, δική σας ορολογία- δύο καινοτόμες ρυθμίσεις. Εισάγεται ο όρος, κατηγορία, η «εκπαιδευτική παιδαγωγική των προγραμμάτων» και του «εκπαιδευτικού συμβούλου».

Μα, δεν έπρεπε να έχουμε έστω κάποιες πολύ γενικές παρατηρήσεις τι είναι αυτά τα προγράμματα; Γιατί τελικά αυτό το πανεπιστήμιο να λειτουργεί μέσω προγραμμάτων και όχι μιας ενιαίας τελικά εκπαιδευτικής ύλης; Και τι θα κάνει αυτός ο εκπαιδευτικός σύμβουλος, πώς θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες, στις απαιτήσεις, αν θέλετε, και στις ιδιοτροπίες των φοιτητών.

Είναι δύο όροι βασικοί, που θα έλεγε κανείς ότι ταυτίζονται με τον τρόπο λειτουργίας του Διεθνούς Πανεπιστημίου, για τους οποίους δεν έχουμε άλλη πληροφόρηση.

Στο ίδιο άρθρο λέγεται -και αυτό νομίζω ότι θα το καταλαβαίνετε όλοι- ότι το Υπουργείο τελικά είναι δυνατόν να προβαίνει σε αλλαγή αντικείμενου, κατάργηση τμημάτων, μετονομασία, όχι με σύμφωνη γνώμη των πανεπιστημίων αλλά με γνώμη.

Μα, κύριε Τσαλιδη, είστε πανεπιστημιακός. Είναι δυνατόν το Υπουργείο να αλλάζει το επιστημονικό αντικείμενο....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Μα, αυτό είναι ο ν. 1268.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Ο ν. 1268; Μα, μη θυμίζετε οικεία κακά. Τώρα ο ν. 1268... Μια άλλη φορά συζητάμε και γι' αυτό.

Τελικά το Υπουργείο να αποφασίζει, αλλά όχι χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της Συγκλήτου, των πανεπιστημίων, του Διεθνούς Πανεπιστημίου. Αυτό βιώνει την κατάσταση, αν ένα αντικείμενο υποβαθμίζεται ή, αν θέλετε, δεν είναι χρήσιμο και προτείνει και το Υπουργείο βέβαια ως ανώτατη εκπαιδευτική αρχή συμφωνεί ή εν πάση περιπτώσει διοικητικά επισφραγίζει την πρόταση.

Στο άρθρο 3, εκεί που γίνεται η αναφορά στον τρόπο δομής, εν πάση περιπτώσει, συγκρότησης των συλλογικών οργάνων, αποκλείεται η συμμετοχή των φοιτητών.

Βέβαια έχω ζηήσει αυτήν τη συμμετοχή από τον 1268 και είδα πως εκφυλίστηκε, αλλά ωστόσο είπαμε, κάτι που δεν πάει καλά δεν το καταργούμε, το αναβαθμίζουμε. Βρίσκεται ένας τρόπος ώστε η συμμετοχή των φοιτητών να είναι δημιουργική και όχι απλώς τυπική ή αν θέλετε καμιά φορά και διαλυτική.

Επίσης, στο άρθρο 4 γίνεται αναφορά με ποιον τρόπο θα επιλέγονται οι φοιτητές. Πάλι και σ' αυτό, το Υπουργείο τελικά έχει τον τελευταίο λόγο. Άρα, δηλαδή, θα έχουμε έναν πανεπιστημιακό πληθυσμό, ο οποίος πληθυσμός ενδέχεται να μην είναι στην ουσία του αποδοκός ή, αν θέλετε, με αυτήν την αποδοχή, με αυτήν την εισαγωγή να είναι σύμφωνο το πανεπιστήμιο.

Στην αρχή της συνεδρίασεως αναφορικά με το άρθρο 5, ο κύριος Υπουργός έκανε μια διόρθωση του τίτλου και είπε ότι

διαγράφεται η λέξη «δίδακτρα» και προστίθεται ο όρος «πόροι». Αυτό είναι μια παραλλαγή, όπως λέμε στο στρατό, ίσως γιατί πραγματικά ο όρος «δίδακτρα» να μην είναι και τόσο ευχάριστος. Όμως, το άρθρο 7 μιλάει για πόρους. Άρα έχουμε δύο άρθρα σχεδόν με τα ίδια στοιχεία του τίτλου. Άρα αφήστε το «δίδακτρα», όσο και αν είναι επώδυνη αυτή η λέξη, που τελικά αποκαλύπτει ότι γίνεται ένα πανεπιστήμιο στο οποίο τα μαθήματα, η εκπαίδευση, η σπουδή, η γνώση θα πληρώνεται.

Για το άρθρο 7 τοποθετηθήκαμε και στην επιτροπή. Αναφέρεται στους πόρους. Εμείς πιστεύουμε ότι το πώς τελικά χρηματοδοτείται ένα πανεπιστήμιο, είναι αυτό τελικά που προσδιορίζει και τη λειτουργία του και το μέλλον του και τις προοπτικές του. Αυτό τελικά, από πού πληρώνεται ένα προϊόν, προς εκείνη την πλευρά προσπαθεί να φαίνεται άρτιο, σωστό.

Όταν, λοιπόν, δίνει τη δυνατότητα αυτό το νομοσχέδιο να χρηματοδοτείται το Διεθνές Πανεπιστήμιο και από φυσικά πρόσωπα, από ιδιώτες, καταλαβαίνετε τελικά το Διεθνές Πανεπιστήμιο με ποιες περιοχές της κοινωνίας μας θα φλερτάρει, συννύμνη για τη λέξη.

Έχει κανείς να πει πολλά πράγματα, κύριε Πρόεδρε. Αλλά θα καταθέσω πάλι την αμηχανία μου, όπως ο παλιός, ο Ρωμαίος συγκλητικός τελείωνε πάντοτε την αγόρευση του με το γνωστό "ego sentio Carthago delenda est". Και εγώ, κάθε φορά που ενώ έχω καταψηφίσει την αρχή, αισθάνομαι δύσκολα να μιλάω για τα άρθρα τα οποία - κάτω δεν κάνουν τίποτε άλλο, παρά να υλοποιούν φραστικά, αν θέλετε, την αρχή.

Άρα, όταν κανείς καταψηφίζει την αρχή, είναι σχεδόν υποχρεωμένος -υποχρεωμένος έστω με τη λέξη όπως την αντιλαμβάνεστε- να καταψηφίσει και τα άρθρα.

Και θα τελειώσω με το δέκατο άρθρο, «άλλα τμήματα», καινούργια τμήματα. Εδώ έχει ακουστεί, έχει γραφεί, έχει παρατηρηθεί και είναι μία κατάσταση. Τα νέα τμήματα πάντοτε ιδρύονται, γιατί κάποιος από τους Υπουργούς, πολιτικούς, Πρωθυπουργούς, έχει υποσχεθεί την ίδρυση ενός τμήματος σε μια μικρή πόλη, η οποία τελικά περιμένει να αναβαθμιστεί γενικά τα κοινωνικά οικονομικά της, καμιά φορά και πολιτισμικά της στοιχεία, με την ίδρυση ενός νέου τμήματος.

Και θυμάμαι για λόγους φραστικούς, οικονομίας του λόγου μου, το «κάθε χωριό και γυμναστήριο, κάθε πόλη και στάδιο». Στο τέλος θα έχουμε σε κάθε πόλη, όσο και αν είναι μικρή. Και ξέρετε, κάποτε μπορεί τα μεγάλα πανεπιστήμια να ιδρύονταν σε μικρές κωμοπόλεις (Ραβένα, Τίβικεν, Χαϊδελβέργη), για να μιλούμε για πόλεις που είχαν παράδοση πολιτισμού και επιστήμης. Άρα το τμήμα που ιδρύεται, αυτό τελικά αναβαθμίζεται από το περιβάλλον. Εδώ πάμε να κάνουμε το αντίθετο. Ιδρύουμε ένα τμήμα, όπως ένα στρατόπεδο νεοσύλλεκτων για να αναβαθμιστεί την οικονομική κατάσταση, δηλαδή, οι φοιτητές να γίνουν ένας πόρος. Είδαμε ήδη τα νέα τμήματα πως φυτοζωούν στη Βέροια, στο Αγρίνιο κλπ.. Και αυτό ιδιαίτερα το τμήμα της Στερεάς Ελλάδας, της Λιβαδειάς, μιλάει για περιφερειακή ανάπτυξη. Και αναρωτιέται κανείς, μήπως για περιφερειακή ανάπτυξη θα έπρεπε να το βλέπει στην Κομοτηνή ή στην Ορεστιάδα και όχι στη Λιβαδειά που είναι στο κέντρο της Ελλάδας.

Αυτά, κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανάσιος Λεβέντης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Επειδή δεν έγιναν δευτερολογίες χθες το βράδυ, θα μου επιτρέψετε μία μικρή αναφορά σε μερικά από αυτά, που μου έκαναν εντύπωση.

Κατ' αρχήν, βέβαια, όλοι θέλουμε να συγχαρούμε τα παιδιά που πέτυχαν στις εξετάσεις, να τους ευχηθούμε καλή σταδιοδρομία και πάντα να έχουν επιτυχίες στη ζωή τους. Αλλά, βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε και τα παιδιά που δεν μπόρεσαν να μπουν στις ανώτατες σχολές. Και υπάρχουν πάρα πολλές αιτίες. Εδώ ελέγχθη και χθες το βράδυ ότι πρέπει να εξετάσουμε και τι ακριβώς γίνεται, πού υπάρχουν επιτυχίες και πού οι αποτυχίες. Γιατί αποτυχίες πολλές υπάρχουν στην περιφέρεια, αλλά και στο κέντρο σε ορισμένες περιοχές, αυτές που είναι οι πιο υποβαθμισμένες, στη δυτική Αθήνα, στη δυτική Αττική. Αν πάτε στο Μενίδι, στο Ζεφύρι, στα Άνω Λιόσια, στον Ασπρόπυρ-

γο, θα δείτε ότι οι επιτυχίες είναι περιορισμένες, διότι δυστυχώς δεν έχουν τις ίδιες προϋποθέσεις και τις ίδιες δυνατότητες τα παιδιά από την αρχή. Ζουν κάτω από άλλες συνθήκες και αν θέλετε είναι και ταξικός ο χαρακτήρας της παιδείας. Γιατί, να μην είναι δωρεάν η επίσημη παιδεία, πλην όμως είναι η παραπαιδεία, την οποία έχουν ανάγκη πια τα παιδιά να παρακολουθήσουν. Πρέπει να ενταχθούν σ' αυτό το σύστημα, αν θέλετε από την κούνια, από τη βρεφική ηλικία, για να μπορέσουν να ανταποκριθούν. Αυτό είναι κάτι που δημιουργεί σοβαρές ανισότητες και τεράστια προβλήματα. Δεν πρέπει να το ξεχνάμε.

Βέβαια, υπάρχει και ένα άλλο θέμα, πώς γίνονται οι επιλογές. Δυστυχώς, έτσι όπως λειτουργεί το εκπαιδευτικό μας σύστημα και όπως γίνονται οι εξετάσεις, τα παιδιά υποχρεώνονται στην παπαγαλία. Πρέπει να μάθουν από την τάδε μέχρι την τάδε παράγραφο και την τάδε σειρά. Και αυτό πρέπει να το καταγράψουν κατά γράμμα. Αυτό θεωρείται ότι είναι η απόλυτη γνώση. Τις συνέπειες τις βλέπουμε.

Δυστυχώς εδώ υπάρχουν σοβαρές ευθύνες της πολιτείας, έτσι όπως έχει εκτραπεί η παιδεία προς αυτήν την κατεύθυνση, όπου δεν προωθείται η σκέψη, η κρίση, η σύνθεση, αλλά απλώς η στείρα απομνημόνευση. Αυτό είναι κάτι που μας στοιχίζει και θα μας στοιχίσει στο μέλλον ακόμα περισσότερο.

Αυτό που μου έκανε εντύπωση χθες ήταν κάποιες εκφράσεις που ελέγχθηκαν και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Πλειοψηφίας που θεωρεί «απολίθωμα» το άρθρο 16 του Συντάγματος, αλλά και από άλλους συναδέλφους. Παραδείγματος χάριν, ο κ. Γεωργιάδης θεωρεί ως μία «μπάλα δεμένη στο πόδι της παιδείας» το άρθρο 16. Αν είναι δυνατόν! Γιατί; Διότι, λέει, έτσι είμαστε υποχρεωμένοι να έχουμε δημόσια παιδεία και έρχεται η κ. Γιαννάκου, η κυρία Υπουργός και λέει ότι τα περισσότερα πανεπιστήμια στην Ευρώπη είναι δημόσια και αυτό είναι γεγονός.

Γιατί δηλαδή, είναι κακό να είναι δημόσιο το πανεπιστήμιο; Αυτό είναι το πρόβλημά μας, να καταργήσουμε δηλαδή τη δημόσια, τη δωρεάν παιδεία, να υποχρεώσουμε κι εκεί ακόμα να πληρώνουν, για να την κάνουμε ακόμα πιο ταξική, γιατί έτσι πιστεύουμε ότι θα αναβαθμιστεί η παιδεία; Τότε θα συναγωνιστούμε, παραδείγματος χάριν, την Αμερική, που έχει μεγάλα, τεράστια πανεπιστήμια με εξαιρετικές επιτυχίες, αλλά –θα μου επιτρέψετε να πω– και με μία στεγνή και συγνή και στείρα τεχνολογία.

Από τη δική μου πλευρά ως γιατρός νευροχειρουργός πρέπει να πω το εξής, ότι αυτήν τη στιγμή η ιατρική έχει εκτραπεί. Έχει στραφεί προς την τεχνολογία όλο της το μέλημα. Έχουμε ξεχάσει τον άνθρωπο, ότι έχουμε μπροστά μας μια προσωπικότητα, μία αυτοτελή οντότητα, έναν άνθρωπο ο οποίος πάσχει, ο οποίος υποφέρει και δεν μπορούμε μόνο να βασιστούμε στο τι θα δείξει το τάδε μηχάνημα. Πρέπει να το δούμε συνολικά.

Τελικά έχει δημιουργηθεί και μία αντιπαλότητα στην ιατρική στην Αμερική που δυστυχώς μεταφέρεται σιγά-σιγά και στην Ευρώπη και στη χώρα μας, όπου ο γιατρός και ο άρρωστος δεν έχουν αυτήν τη σχέση της κατανόησης και της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, αλλά μιας αντιπαλότητας και αν κάτι, το παραμικρό πάει στραβά, παρεμβαίνει αμέσως ο δικηγόρος και τρέχουν στα δικαστήρια επιδιώκοντας και επιζητώντας τεράστιες αποζημιώσεις.

Αυτό, όπως καταλαβαίνετε, μόνο την ιατρική δεν προάγει και συνολικά αυτός ο τρόπος λειτουργίας της γνώσης, της επιστήμης και της παιδείας είναι εις βάρος συνολικά της παιδείας και της ανθρωπότητας. Δεν πιστεύουμε δηλαδή ότι απ' αυτήν την άποψη θα μπορέσουν να λυθούν τα προβλήματα.

Ο εγκέφαλος είναι το τελειότερο όργανο της δημιουργίας. Δυστυχώς αξιοποιείται πολύ λίγο. Το 2% του εγκέφαλού μας χρησιμοποιούμε για τις καθημερινές μας λειτουργίες. Αν χρησιμοποιούσαμε το 3% ή το 4%, οι άνθρωποι θα ήταν μεγαλοφυΐες. Όμως, όσο πιο γρήγορα αρχίσει η αξιοποίησή του τόσο τα αποτελέσματα είναι καλύτερα. Πρέπει δηλαδή να ξεκινήσουμε από τη βρεφική και από την παιδική ηλικία και αυτό δεν γίνεται στις περισσότερες περιπτώσεις και δεν γίνεται ιδιαίτερα σε περιοχές που είναι υποβαθμισμένες και που οι γονείς δεν έχουν τη δυνατότητα ή και τη γνώση για να το κάνουν. Από κει και πέρα

βέβαια η γνώση δεν σταματάει σ' όλη τη διάρκεια της ζωής του ανθρώπου.

Θα μιλήσω τώρα επί των άρθρων του νομοσχεδίου. Άρθρα 1 και 2: Το Διεθνές Πανεπιστήμιο δεν έχει ακαδημαϊκά τμήματα, παρέχει προγράμματα σπουδών -ο καθηγητής κ. Χουρμουζιάδης αναφέρθηκε εδώ πολύ εμπειριστικά- με τίτλους ισότιμους προς τους τίτλους των άλλων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Το ποσοστό 20% της από απόσταση εκπαίδευσης είναι αυθαίρετο και δεν τεκμηριώνεται με ακαδημαϊκά κριτήρια.

Στο άρθρο 3 στις παραγράφους 1 και 2 αναφέρεται ότι τα μέλη της ΔΕΠ μπορεί να είναι και μη πανεπιστημιακοί για πρώτη φορά σε Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, όπως και πρόσωπα οποιασδήποτε υπηκοότητας. Μπορούν δηλαδή να υποβάλουν υποψηφιότητα πρώην καθηγητές, πρόεδροι ιδιωτικών αμερικανικών ή άλλων πανεπιστημίων, μέχρι και πετυχημένοι επιχειρηματίες των media ή πρόσωπα από τον επιχειρηματικό κόσμο. Αυτό δεν νομίζουμε ότι θα εξυπηρετήσει το πανεπιστήμιο με τον τρόπο που εμείς θα θέλαμε.

Σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4, στη Σύγκλητο συμμετέχει ένας φοιτητής μόνο ανά σχολή. Αυτό συμβαίνει για πρώτη φορά σε ελληνικό πανεπιστήμιο -μιλάμε για τα τελευταία χρόνια- και οι συγκλητικές επιτροπές δεν απαρτίζονται μόνο από μέλη ΔΕΠ.

Στην παράγραφο 5 αναφέρεται ότι δεν συμμετέχουν οι φοιτητές στην εκλογή του πρύτανη και του αντιπρύτανη, όπως και στην παράγραφο 6 δεν συμμετέχουν στην εκλογή του κοσμήτορα και του αναπληρωτή του, ενώ σύμφωνα με την παράγραφο 7 δεν μετέχουν στη γενική συνέλευση της σχολής.

Έτσι, οι φοιτητές ωθούνται στο περιθώριο. Δεν το θεωρούμε, φαίνεται, σκόπιμο. Ίσως το θεωρούμε και επικίνδυνο σε αυτήν την περίπτωση να συμμετέχουν οι φοιτητές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγη υπομονή, κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλέσω.

Στο άρθρο 4, στις παραγράφους 1 έως 3 ο κοσμήτορας έχει την ευθύνη επιλογής των υπεράριθμων υποψηφίων σπουδαστών με αξιολόγηση των αιτήσεων. Με ποια κριτήρια δεν αναφέρεται. Για πρώτη φορά ελληνικό δημόσιο ΑΕΙ υιοθετεί διαφορετικό τρόπο επιλογής υποψηφίων φοιτητών.

Άρθρο 5: Θα ήταν μια σπάνια ευκαιρία για τον τόπο να διδάσκεται η ελληνική γλώσσα σε αλλοδαπούς. Ελέγχθηκαν πολλά και χθες για τη γλώσσα η οποία πάσχει, η οποία δεινοπαθεί, η οποία δεν καλλιεργείται και η οποία κακοποιείται, αν θέλετε, και στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και σε επίσημα Βήματα και σε πολλές άλλες περιπτώσεις. Και όλοι μας έχουμε υποχρέωση να την καλλιεργήσουμε. Εδώ βλέπουμε ότι παραμερίζεται η ελληνική γλώσσα, ωθείται στο περιθώριο. Πολλά γνωστικά αντικείμενα, όμως, των ανθρωπιστικών σπουδών θα μπορούσαν να διδάσκονται πολύ καλύτερα στην ελληνική γλώσσα. Ελέγχθησαν ορισμένα. Θέλουμε να ελπίζουμε ότι θα πρυτανεύσουν και άλλες γνώμες μέσα στο Υπουργείο.

Στην παράγραφο 2 δεν προβλέπεται αριθμός των εκτάκτων και εποχικών διδασκόντων, θέσεις ειδικών επιστημόνων, διδασκόντων του π.δ. 407 και εντεταλμένων επίκουρων καθηγητών.

Στις παραγράφους 6 και 7 αναφέρεται ότι σε περίπτωση που κάποιος φοιτητής μετέχει σε πρόγραμμα εκπαίδευσης από απόσταση με δική του επιλογή, θα μετέχει στην κάλυψη των δαπανών του.

Στο άρθρο 7 για πρώτη φορά με θεσμική κατοχύρωση ελληνικό πανεπιστήμιο πουλάει υπηρεσίες και πληροφορίες για να ζήσει. Πρόκειται για τη θεσμική κατοχύρωση της εμπορίας υπηρεσιών, κατάρτισης και εκπαίδευσης.

Άρθρο 9, παράγραφος 1: Η πρόβλεψη της παραγράφου 1γ' του άρθρου 9 δημιουργεί σοβαρό πρόβλημα στην κατηγορία ΔΕ, γιατί συμψηφίζεται η επαγγελματική πείρα με τη διδακτική προϋπηρεσία και αφαιρείται από αυτή. Ζητάμε στον κλάδο ΔΕ, για την ένταξη στις ρυθμίσεις του ν. 3255/2004, να υπολογίζεται το σύνολο της εκπαιδευτικής προϋπηρεσίας ανεξάρτητα από την ύπαρξη τριετούς επαγγελματικής εμπειρίας. Το ίδιο να ισχύει και για τους εκπαιδευτικούς του κλάδου ΤΕ, οι οποίοι διαθέτουν προϋπηρεσία ως ΔΕ και σε κάθε περίπτωση δεν μπο-

ρεί να έχει αναδρομική ισχύ και αυτή η ρύθμιση.

Θέλουμε να υπενθυμίσουμε τη γενικότερη θέση του Συνασπισμού ότι μετά τη μονιμοποίηση των αναπληρωτών των κλάδων αυτών οι διορισμοί στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση μονίμων και αναπληρωτών σε όλους τους κλάδους θα πρέπει να γίνονται από τους αποφοίτους της ανώτατης εκπαίδευσης.

Με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 9 παραμένει το στρεβλό καθεστώς της μη υποχρεωτικής κατοχής του παιδαγωγικού πτυχίου που δημιουργήθηκε με τις διατάξεις των νόμων 3194 και 2834. Προτείνουμε την κατάργηση των παραπάνω διατάξεων ώστε να είναι υποχρεωτική η κατοχή του παιδαγωγικού πτυχίου ως προσόν διορισμού, σύμφωνα με την πρόβλεψη του ν. 1566.

Όσο για τους ήδη αναπληρωτές των κλάδων αυτών προτείνουμε την άμεση μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών που συμπλήρωσαν δεκαοκτάμηνη προϋπηρεσία, χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψιν το είδος των συμβάσεων, κατάργηση της εργασιακής σχέσης του ωρομίσθιου εκπαιδευτικού, πλήρη εργασιακά, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα στους αναπληρωτές και δωδεκάμηνη σύμβαση εργασίας.

Για να αποκτήσει το ισχύον σύστημα διορισμών μέσω της προϋπηρεσίας -πίνακες αναπληρωτών- αξιοπιστία και διαφάνεια, θα πρέπει κάθε διορισμός αναπληρωτή ή ωρομίσθιου να πραγματοποιείται από τον Ενιαίο Πίνακα αναπληρωτών με βάση την πραγματική προϋπηρεσία σε δημόσιες σχολικές μονάδες του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας σε περίπτωση εξάντλησής του από πίνακα με βάση την ημερομηνία λήξης του πτυχίου.

Με τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 9 επαναφέρεται η προσμέτρηση της διπλής προϋπηρεσίας των αναπληρωτών στις δυσπρόσιτες περιοχές για την ένταξη στον Ενιαίο Πίνακα.

Διαφωνούμε με τη διάταξη αυτή και ζητάμε να καταργηθεί, γιατί δεν υπάρχει σήμερα πρόβλημα στην κάλυψη των σχολείων αυτών, αλλά και γιατί δημιουργεί άδικους ανταγωνισμούς και ανακατανομές στον Ενιαίο Πίνακα.

Η παράγραφος 4 προβλέπει ότι ο αναπληρωτής ο οποίος προσλαμβάνεται από τον Ενιαίο Πίνακα και δεν παρουσιάζεται να αναλάβει υπηρεσία, διαγράφεται από τον Ενιαίο Πίνακα για το σχολικό έτος που διανύεται και τα δύο επόμενα. Πιστεύουμε ότι η ποινή είναι υπερβολικά αυστηρή.

Στην παράγραφο 5 του άρθρου 9 τροποποιούνται δυσμενέστερα -και από τα μέχρι σήμερα ισχύοντα- διατάξεις σχετικές με την προϋπηρεσία των αναπληρωτών. Ζητάμε να αφαιρεθεί από την εν λόγω διάταξη η φράση «για την ανωτέρω διαδικασία λαμβάνονται υπ' όψιν μόνο οι προϋπηρεσίες οι οποίες προσφέρθηκαν μετά τη λήψη του πτυχίου του κλάδου στον οποίον υπολογίζονται».

Με την παράγραφο 11 παρατείνεται η θητεία των προσωρινών διευθυντών εκπαίδευσης και των προϊσταμένων γραφείων μέχρι την επιλογή νέων χωρίς χρονική δέσμευση και παρά τα δεσμευτικά χρονικά όρια του ν. 3260.

Είναι γνωστό ότι ο Συνασπισμός αντιτάχθηκε στο αυταρχικό πλαίσιο που δημιουργήθηκε τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση ως προς τις διαδικασίες επιλογής των ανώτερων στελεχών της και ιδιαίτερα στην τοποθέτηση των προσωρινών διευθυντών και προϊσταμένων. Απαιτήσαμε και διεκδικούμε την άμεση διαμόρφωση και εφαρμογή ενός νέου θεσμικού πλαισίου επιλογής των στελεχών εκπαίδευσης, που θα διέπεται από τις αρχές της αξιοκρατίας, της διαφάνειας και της αντικειμενικότητας.

Ως τροπολογία στο νομοσχέδιο προβλέπεται η ίδρυση δύο ακόμη νέων Τμημάτων: του Τμήματος Νοσηλευτικής με έδρα τη Σπάρτη, το οποίο εντάσσεται στη Σχολή Επιστημών Ανθρώπινης Κίνησης και Ποιότητας Ζωής και του Τμήματος Περιφερειακής Οικονομικής Ανάπτυξης με έδρα τη Λιβαδειά, το οποίο ανήκει στο Πανεπιστήμιο της Στερεάς Ελλάδας. Στην αιτιολογική έκθεση γι' αυτήν την ίδρυση αναφέρεται ότι η ίδρυση των τμημάτων αυτών προτείνεται να γίνει με ειδική διάταξη νόμου, επειδή η διαδικασία έκδοσης του σχετικού προεδρικού διατάγματος που προβλέπει η πανεπιστημιακή νομοθεσία λόγω του

χρονοβόρου χαρακτήρα της πιθανολογείται να ολοκληρωθεί μετά την έναρξη λειτουργίας των τμημάτων, η οποία έχει οριστεί από το ακαδημαϊκό έτος 2005-2006. Έχουμε δηλαδή άλλο ένα δείγμα της πάγιας πολιτικής που ακολουθεί το Υπουργείο Παιδείας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

...για την ίδρυση νέων τμημάτων: πρώτα αποκτούν φοιτητές και μετά ιδρύονται. Αυτό είναι κάτι που μόνο σαν ελληνική πρωτοτυπία μπορεί να θεωρηθεί. Δεν τηρούνται πια όχι μόνο τα προβλεπόμενα, αλλά ούτε τα προσήματα με αυτή την απαξιωτική πολιτική για το Δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Σγουρίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ θετική την ίδρυση του Διεθνούς Πανεπιστημίου. Και δεν νομίζω να υπάρχει μέσα στην Αίθουσα κάποιος συνάδελφος που να θεωρεί ότι η ίδρυση ενός πανεπιστημίου δεν αναβαθμίζει τη χώρα μας. Άλλωστε για μας στο ΠΑΣΟΚ η ιδέα και η πρόταση για ίδρυση Διεθνούς Πανεπιστημίου Ελληνικών Σπουδών έχει μια θέση στην πρόσφατη πολιτιστική ιστορία του τόπου. Για μένα είναι θεμιτό να υπάρχει συνέχεια στη διοίκηση. Δηλαδή, η πολιτική διακυβέρνηση της χώρας, ανεξάρτητα από το πιο κόμμα κυβερνά, θα πρέπει να έχει συνέχεια. Θα πρέπει τα θετικά να αναγνωρίζονται και, αν θέλετε, να υιοθετούνται, φυσικά με τις οποιεσδήποτε διαφοροποιήσεις.

Χθες έγινε πολλή συζήτηση για το ποιος είχε την ιδέα και ποιος προχωράει στην υλοποίηση. Θέλω σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα να υπενθυμίσω ότι απέναντι στο προηγούμενο δίπολο ιδέα-υλοποίηση υπάρχει κι ένα άλλο, το δίπολο προτεραιότητα-προϋπολογισμός. Είναι δυνατόν σε μία ή σε δύο κοινοβουλευτικές περιόδους να γίνουν όλα; Υπάρχουν προτεραιότητες. Και βάσει των προτεραιοτήτων και βάσει του προϋπολογισμού, που υπάρχει, προχωράς στην οποιαδήποτε υλοποίηση. Το Διεθνές Πανεπιστήμιο έπρεπε να έχει κάποιο συγκεκριμένο προϋπολογισμό για να προχωρήσει. Έμεινε ως τελευταία προτεραιότητα, γι' αυτό και δεν υλοποιήθηκε. Έρχεστε και το υλοποιείτε εσείς. Γι' αυτό κι εμείς, σαν ΠΑΣΟΚ ψηφίζουμε και επί της αρχής και επί των περισσοτέρων άρθρων το νομοσχέδιο αυτό.

Θέλω ακόμα να επισημάνω κάποιες διαφορές που υπάρχουν στις δικές μας προσπάθειες και στη σημερινή υλοποίηση αυτής της ιδέας. Η πρώτη διαφορά είναι ότι το 1996 με το ν. 2413 αυτό το οποίο ιδρύσαν στην Ολυμπία ήταν ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Ακούστηκε στην Αίθουσα αυτή ότι ο σημερινός Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και τότε Υπουργός Παιδείας δεν γνώριζε κατά βάση ή δεν ήθελε να γνωρίζει το άρθρο 16 του Συντάγματος. Πρέπει, όμως, να αναγνωρίσουμε ότι ο κ. Παπανδρέου μαζί και με άλλους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, ένας εκ των οποίων είμαι εγώ, ψηφίσαμε για την αλλαγή του άρθρου 16 του Συντάγματος. Ήμασταν υπέρ της ιδρύσεως μη κερδοσκοπικών ιδιωτικών πανεπιστημιακών οργανισμών. Και μακάρι σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα να υπήρχαν και άλλοι συνάδελφοι που να έκαναν το ίδιο. Άλλωστε, η ψήφος στο Σύνταγμα είναι ονομαστική και καταγεγραμμένη. Ό,τι ψήφισε ο καθένας τότε, εμφανίζεται στα Πρακτικά της Βουλής και ξέρει ο καθένας τι ψήφισε για κάθε άρθρο του Συντάγματος.

Μια δεύτερη διαφορά που ήθελα να επισημάνω, είναι ότι η μελέτη, την οποία εμείς καταρτίσαμε το 2001 από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας για την ίδρυση αυτού του Διεθνούς Πανεπιστημίου, βασιζόταν στο ότι το νεοσύστατο αυτό πανεπιστήμιο θα αντλούσε την υπόστασή του από όλα τα πανεπιστήμια της βορείου Ελλάδος. Θα διαχεόταν δηλαδή κατά βάση στα πανεπιστήμια της βορείου Ελλάδος, για να μπορεί να γίνει ένας υποδοχέας μιας βαλκανικής παιδείας, την οποία, ως αντίδωρο, θα έδινε προς τις βαλκανικές χώρες.

Εσείς ιδρύετε ανεξάρτητο πανεπιστήμιο. Είναι μία άποψη.

Εγώ θα μπορούσα να πω κάποιες διαφοροποιήσεις, αλλά το δέχομαι, όπως το κάνετε. Θα έλεγα μάλιστα ότι εισάγετε το θεσμό του κολεγίου. Αυτό που ιδρύετε, είναι πανεπιστημιακό κολέγιο, όπως αυτά που υπάρχουν στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Πολλά τέτοια πανεπιστήμια, που είναι πολύ αξιόλογα στην κατάταξη των πανεπιστημίων παγκοσμίως, είναι κολέγια με μια συγκεκριμένη κατεύθυνση.

Έρχομαι τώρα σε κάτι που πραγματικά με ενόχλησε στην εισηγητική έκθεση, που δείχνει ότι δεν θέλουμε να δούμε την πραγματικότητα. Είναι καλό να βλέπουμε την πραγματικότητα, γιατί μπορούμε να διορθώσουμε κάποια πράγματα. Στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται λέει ότι από χώρα εξαγωγής φοιτητών, θα γίνουμε χώρα εισαγωγής φοιτητών, δηλαδή κάτι αντίστοιχο με το ότι από χώρα εξαγωγής μεταναστών, γίναμε χώρα εισαγωγής μεταναστών. Το δεύτερο έχει ουσία. Και γιατί έχει ουσία; Γιατί τα τελευταία δέκα χρόνια κανένας Έλληνας δεν γίνεται μετανάστης. Θα έλεγα ότι και οι μετανάστες που έχουν φύγει για τη Βόρεια Ευρώπη, την Αυστραλία και την Αμερική, συνταξιοδοτούμενοι, επιστρέφουν στην Ελλάδα. Δεν εξάγουμε πια μετανάστες. Εισάγουμε μετανάστες. Αυτό το οποίο θα μπορούσατε να υπονοήσετε, είναι ότι στο ισοζύγιο των φοιτητών, που φεύγουν από την Ελλάδα για να σπουδάσουν στο εξωτερικό, έχουμε και μια εισροή από τους φοιτητές που θα έρθουν στο νεοσύστατο πανεπιστήμιο, άρα, λοιπόν, μικραίνει το ισοζύγιο.

Ποια είναι, όμως, η ουσία; Η ουσία είναι η εξής: Να γίνονται τα ελληνικά πανεπιστήμια αποδέκτες ξένων φοιτητών, επειδή τα επιλέγουν και όχι επειδή τους προσφέρονται. Άλλο να γίνεται επιλογή και άλλο απλώς να υπάρχει προσφορά. Τότε θα είχαμε πράγματι αναγνωρίσει τις αδυναμίες των πανεπιστημίων μας και πώς αυτές θα τις βελτιώσουμε. Φεύγουν οι Έλληνες τελειώνοντας το πανεπιστήμιο και πάνε στο εξωτερικό, γιατί δεν μπορούν τα ελληνικά πανεπιστήμια να τους προσφέρουν μεταπτυχιακή εκπαίδευση. Όμως, και στην προπτυχιακή εκπαίδευση, είμαστε πίσω. Η χώρα με τα πιο φωτεινά μυαλά, πράγμα που γίνεται φανερό από το γεγονός ότι έχουμε πάρα πολλούς Έλληνες καθηγητές στα πανεπιστήμια του εξωτερικού και μάλιστα σε μητροπόλεις εκπαίδευσης, όπως είναι η Βοστώνη, η Νέα Υόρκη και το Βερολίνο, δυστυχώς, δεν έχει πανεπιστήμια. Τριακοσιστό στην παγκόσμια κατάταξη και εκατοστό στην ευρωπαϊκή είναι το Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο. Στα πρώτα δέκα της παγκόσμιας κατάταξης τα οκτώ είναι αμερικάνικα και τα δύο είναι αγγλικά.

Έρχομαι σ' ένα άλλο ζήτημα, το οποίο ακούστηκε επίσης κατά κόρον, για το αν η εισαγωγή γίνεται εντός ή εκτός του λυκείου και αν θα πρέπει να υπάρχει ελάχιστη βάση εισαγωγής. Για μένα αυτό δεν προσφέρει τίποτα στη δωρεάν εκπαίδευση, στη δωρεάν παιδεία. Επιτέλους τη δωρεάν παιδεία κάποια στιγμή θα πρέπει να τη δούμε κατάντη και να πούμε ότι δεν είναι δωρεάν. Η δωρεάν παιδεία, όπως προσφέρεται στην Ελλάδα, είναι κακή για τους μη έχοντες και αδιάφορη για τους έχοντες. Αυτοί που έχουν δεν τους ενδιαφέρει αν η παιδεία είναι δωρεάν ή όχι. Αυτό που τους προσφέρουμε σε αυτούς που δεν έχουν δεν είναι ό,τι καλύτερο. Εκείνο που θα πρέπει να δούμε είναι οι φοιτητικές εστίες και τα *campus*. Σήμερα ένας Έλληνας οικογενειάρχης που θέλει να σπουδάσει το γιο του δεν του φτάνουν 3.200 ευρώ για να νοικιάσει σπίτι. Θέλει 3.200 ευρώ μόνο για να νοικιάσει σπίτι! Δυστυχώς, όλα αυτά τα προβλήματα στα ελληνικά πανεπιστήμια έχουν να κάνουν με την έρευνα, τα μεταπτυχιακά, τα έσοδα και τη διοίκηση.

Με τις επιφυλάξεις, κύριε Υπουργέ, για τη μη διάκριση λόγω ιθαγένειας, όπως αναφέρεται στην έκθεση αυτή, και με το ότι μένα η λέξη «δίδακτρα» δεν με ενοχλεί -κακώς το βγάζετε- και με το ότι θα πρέπει να δούμε το θέμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης εξ υπαρχής, ψηφίζω επί της αρχής και επί των άρθρων, πλην του άρθρου 9, όπου βασικά η παράταση της θητείας αυτών των διευθυντών που βάλατε στα σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης δεν είναι ό,τι καλύτερο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Βεργίνης έχει το λόγο.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας που έρχεται προς ψήφιση κατ' αρχάς είναι στη σωστή κατεύθυνση, από πλευράς πολιτικής και από πλευράς κυβερνητικού λόγου και δέσμευσης, διότι το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, με το οποίο το κόμμα κέρδισε τις εκλογές, περιελάμβανε επίσης και το Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος. Άρα, λοιπόν, το παρόν νομοσχέδιο είναι συνεπές σε αυτά που είχε ήδη υποσχεθεί στον ελληνικό λαό η νέα διακυβέρνηση και επιπλέον νομίζω ότι είναι και στην ορθότερη κατεύθυνση, αφού πραγματικά λαμβάνει υπόψη τις διεθνείς σημερινές συνθήκες εξέλιξης της επιστήμης, των επιστημών, αλλά και της παιδείας.

Γνωρίζουμε όλοι ότι η παιδεία είναι το βασικότερο αγαθό, αλλά και ο μοχλός κοινωνικής, πολιτιστικής και οικονομικής ανάπτυξης ενός λαού, αλλά και μιας διεθνούς κοινωνίας. Συνεπώς η αξιοποίηση κατά τον καλύτερο τρόπο του ανθρώπινου δυναμικού, και ειδικότερα βέβαια του ελληνικού ανθρώπινου δυναμικού, όχι απλά προσφέρεται αλλά επιβάλλεται, ειδικότερα κάτω από τις σημερινές παγκόσμιες συνθήκες του διεθνούς ανταγωνισμού.

Άρα, λοιπόν, το παρόν νομοσχέδιο είναι μία σημαντική επένδυση για το ελληνικό ανθρώπινο δυναμικό, αλλά και μία σημαντική παρουσία της Ελλάδος στη διεθνή κοινωνία και αυτό το δεύτερο στοιχείο είναι πάρα πολύ σημαντικό, όταν σήμερα οι διεθνείς σχέσεις είναι στο πρώτο πεδίο σχεδιασμού της χώρας από πλευράς προβολής, αλλά και διεθνούς συνεννόησης και συνεργασίας. Επομένως τοιμηρές προτάσεις και τομές, στον τομέα της εκπαίδευσης, θα έπρεπε να γίνονται σε επίπεδο κοινής αποδοχής από όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου.

Σήμερα οι φωνές που ακούγονται ως αντίθετες, ανεξάρτητα από ποιο κόμμα προέρχονται, έχουν την έννοια -κατά την αντίληψή μου και όπως παρακολούθησα- της βελτίωσης του νομοσχεδίου. Αυτή είναι η δική μου αντίληψη. Άρα συμφωνούμε όλοι επί της αρχής. Δεν μπορούμε διαφορετικά, διότι πράγματι διακρίνουμε τη βελτίωση και τη συμπλήρωση της παρούσας κατάστασης.

Διότι αποτελεί όχι απλά βελτίωση, αλλά συμπλήρωση και επέκταση της παρεχόμενης παιδείας και κυρίως σε διεθνές επίπεδο.

Άρα τι πρέπει να κάνουμε σήμερα επ' αυτού του νομοσχεδίου; Να προτείνουμε πιθανές βελτιώσεις ή επεκτάσεις ή εμβάθυνση όρων που περιλαμβάνει το παρόν νομοσχέδιο.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση είμαι βέβαιος ότι συμμερίζεται αυτή την άποψη, άλλωστε την εξέφρασαν οι συνάδελφοι που μίλησαν επί του νομοσχεδίου. Όμως, υπάρχουν ορισμένες γενικότερες παρατηρήσεις στις οποίες αναφέρθηκαν σε ό,τι αφορά την παιδεία και την παρεχόμενη εκπαίδευση στην Ελλάδα.

Νομίζω ότι το παρόν νομοσχέδιο δεν προσφέρεται για τέτοιου είδους επεκτάσεις σήμερα σε ό,τι αφορά γενικότερα την παρεχόμενη παιδεία στην Ελλάδα. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι η ίδια η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ως κυβέρνηση, επιχείρησε με το ν.2413/96 να ιδρύσει το Διεθνές Πανεπιστήμιο. Αναγνώριζε, λοιπόν, αυτή την έλλειψη εκπαίδευσης στην Ελλάδα και την προέκταση θα έλεγα και εξαγωγή του πνεύματος της ανθρωπιστικής παιδείας ειδικότερα που αφορά την Ελλάδα προς το εξωτερικό.

Το άρθρο 1 αναφέρεται «ιδίως σε αλλοδαπούς». Αλλά θα έλθω να κρίνω ειδικότερα αυτή τη λέξη περί αλλοδαπών, διότι μ' ενδιαφέρει η λέξη «αλλοδαποί», γιατί αναφέρεται στο νομοσχέδιο.

Επομένως η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ορθώς είχε φέρει το νόμο αυτό τον οποίο τελικά δεν ψήφισε. Η διαφορά είναι ότι εκεί στο Διεθνές Πανεπιστήμιο ως τμήματα εξειδικευμένα εισήγοντο στα παρόντα και λειτουργούντα ιδρύματα ανωτάτης εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Εδώ γίνεται μια συγκέντρωση, εξειδίκευση, όπου το πανεπιστήμιο αυτό ειδικότερα θα αναφέρεται σ' αυτήν την παροχή εκπαίδευσης. Νομίζω ότι είναι το ορθότερο, κύριοι συνάδελφοι, χωρίς αυτό να σημαίνει βεβαίως -γιατί εδώ, κύριε Υπουργέ, υπάρχει ένα άλλο θέμα- ότι δεν υπάρχει

δυνατότητα εισαγωγής φοιτητών από άλλες χώρες στα ήδη λειτουργούντα πανεπιστήμια. Διότι τίθεται και αυτό το ερώτημα. Δηλαδή, όλοι οι φοιτητές που θα έρχονται στο εξής θα πηγαίνουν μόνο σ' αυτό το πανεπιστήμιο; Θα υπάρχει επίσης η δυνατότητα να φοιτούν στα ήδη υπάρχοντα πανεπιστήμια; Ή ακόμη και οι φοιτούντες, ως «αλλοδαποί», θα μπορούν να κάνουν τη μετεγγραφή τους στο Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος; Είναι και αυτά ερωτήματα που πρέπει να αποσαφηνιστούν.

Επομένως, κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι σ' αυτό το νομοσχέδιο. Άλλωστε δίνεται η δυνατότητα αυτή και από τη Συνθήκη της Ρώμης, αλλά και από τη Συνθήκη για τη θέσπιση του Συντάγματος της Ευρώπης. Στο άρθρο III ή στα άρθρα 282 ιδιαίτερα και 283 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφέρεται ότι η Ένωση συμβάλλει στην ανάπτυξη παιδείας υψηλού επιπέδου, ενθαρρύνοντας τη συνεργασία μεταξύ κρατών-μελών και αν αυτό απαιτείται υποστηρίζοντας και συμπληρώνοντας τη δράση της. Σέβεται πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών-μελών για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος, καθώς και την πολιτιστική και γλωσσική της πολυμορφία. Άρα μας δίνει την κατεύθυνση στην οποία πρέπει να κινηθούμε, μας δίνει το πλαίσιο. Μάλιστα, στο άρθρο αυτό οι παράγραφοι α' και β', αλλά ιδιαίτερα η στ' -και νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι το είχατε υπόψη σας- αναφέρονται και ως προς το πνεύμα και την ουσία της διδασκαλίας και του περιεχομένου της. Αλλά ειδικότερα ενθαρρύνουν την ανάπτυξη της εκπαίδευσης εξ αποστάσεως, το οποίο έχει συμπεριληφθεί στο νομοσχέδιο. Βεβαίως αυτό το «εξ αποστάσεως» σημαίνει μεγάλη υλικοτεχνική υποδομή υψηλού κόστους. Αυτό ας μην το ξεχάσουμε.

Έρχομαι, όμως, σε ορισμένα βασικά σημεία του νομοσχεδίου. Κατ' αρχάς, πρέπει να κάνω μια παρατήρηση. Στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται ότι η εποπτεία ασκείται από το Υπουργείο Παιδείας, αλλά ευτυχώς το άρθρο 1 του νομοσχεδίου λέει ότι τελεί υπό την εποπτεία του κράτους, αλλά ασκείται από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι πρέπει να συμπληρωθεί η εισηγητική έκθεση με βάση το άρθρο 1 για να μην αφήνονται κενά.

Υπάρχει η φράση «ιδίως αλλοδαποί», ότι οι φοιτητές είναι ιδίως αλλοδαποί. Η λέξη «αλλοδαποί» αναφέρεται κατ' επανάληψη στα άρθρα 4, 5 κλπ.

Κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι η λέξη «αλλοδαποί» αναφέρεται σε άλλη χώρα, σε ξένη χώρα, foreigner ή stranger. Αυτό δεν ανταποκρίνεται σήμερα, κατά τη δική μου προσωπική άποψη, σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν λογίζεται σήμερα Έλληνας μέσα στα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως αλλοδαπός, διότι είναι πολίτης αυτής της συγκεκριμένης οντότητας, που είναι θεσμική και νομική. Άρα θα πρέπει να δούμε αν θα κάνουμε χρήση του όρου «αλλοδαπός» ιδιαίτερα για τους φοιτητές που προέρχονται από τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πιστεύω ότι η λέξη «αλλοδαπός» πρέπει να διαγραφεί και να αντικατασταθεί από άλλη λέξη. Ο αλλοδαπός προέρχεται από τρίτη χώρα. Έτσι θα εναρμονίσουμε το νομοσχέδιο με το λεξιλόγιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιλαμβάνεται σε όλους τους κανονισμούς, αλλά και στο Σύνταγμα της Ευρώπης.

Όσον αφορά τον αριθμό των φοιτητών λέτε ότι θα είναι «ιδίως αλλοδαποί». Το «ιδίως» σημαίνει ότι τουλάχιστον 70% θα είναι αλλοδαποί. Σε αυτούς θα περιλαμβάνονται και οι Έλληνες της διασποράς που διαμένουν έξι χρόνια στο εξωτερικό ως ο νόμος ορίζει; Θα λογίζονται και αυτοί ως αλλοδαποί; Αν το κάνουμε αυτό ο αριθμός που θα αφορά τους Έλληνες της διασποράς θα είναι πολύ μικρότερος. Αν, όμως, αυτούς τους υπολογίσουμε ως αλλοδαπούς τότε θα είναι πολύ μεγάλος. Άρα ο προσδιορισμός του συνολικού αριθμού των φοιτητών κατά ποσοστό πρέπει να σκεφθείτε πώς θα γίνει.

Τέλος, θέλω να πω ότι όλοι έχουμε καλές ιδέες για όλα τα θέματα και ιδιαίτερα για την παιδεία. Ήμουν χρόνια εκπαιδευτικός και διέτρεξα όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Αυτό που κυρίως σήμερα έχει σημασία είναι το ήθος και κυρίως η παιδεία του εκπαιδευτικού, δηλαδή του δασκάλου με τη γενική του

έννοια. Πράγματι χρειαζόμαστε ιδέες, αλλά και επιτυχίες, όσον αφορά στην υλοποίηση των στόχων μας. Εκεί υστερούμε διότι τα διατιθέμενα υλικοτεχνικά μέσα στη παιδεία είναι πενιχρά. Κυρίως, όμως, δεν είναι σύγχρονα. Άρα χρειαζόμαστε μια σύγχρονη παιδεία με σύγχρονα μέσα, με σύγχρονη αντίληψη, με σύγχρονους εκπαιδευτικούς, χωρίς να ξεχνάμε κάτι πολύ βασικό. Δηλαδή ότι η εκπαίδευση είναι μια αποστολή και ότι δεν είναι επάγγελμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Μπόλαρης έχει το λόγο.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Το Διεθνές Πανεπιστήμιο πραγματικά είναι μια εξαιρετική ιδέα η οποία, όμως, με αυτό το νομοσχέδιο αδικείται, γιατί υπάρχει μια αρχική πολιτική στόχευση, που αναφέρεται στη φιλοδοξία μας να γίνουμε χώρα εισαγωγής φοιτητών. Απ' αυτή τη στόχευση ξεκινούν και τα προβλήματα.

Εάν πραγματικά θέλουμε να κάνουμε ένα ακόμη πανεπιστήμιο στην Ελλάδα, κοντά στα τόσα που έχουμε, τότε το νομοσχέδιο κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Αν θέλουμε να κάνουμε ένα ακόμη αγγλόφωνο πανεπιστήμιο στα Βαλκάνια και πάλι το νομοσχέδιο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Όμως το ζήτημα είναι το εξής: Έχουμε εμείς, ως Έλληνες, να καταθέσουμε σήμερα κάτι στη διεθνή κοινότητα και γι' αυτό το λόγο καλούμε τους γείτονες, τους αλλοδαπούς να έρθουν στην Ελλάδα για να σπουδάσουν; Τελικά ο Ελληνισμός, σε αυτή την πορεία του, έχει με την προσφορά του στα γράμματα, στις επιστήμες, στις τέχνες, στον πολιτισμό κάτι να δώσει και γι' αυτό το λόγο ιδρύει ένα Διεθνές Πανεπιστήμιο, στο οποίο αξίζει τον κόπο να έρθουν οι αλλοδαποί φοιτητές;

Μήπως τελικά πιστεύουμε ότι μετά από διακόσια χρόνια ελεύθερου ελληνικού κράτους το μόνο πρόβλημα που είχαμε και ο μόνος λόγος για τον οποίο δεν έρχονταν ξένοι φοιτητές στην Ελλάδα ήταν ότι τα πανεπιστήμιά μας λειτουργούσαν στην ελληνική γλώσσα; Γιατί ελέγχθη και χθες εδώ, το είπαμε και στην επιτροπή, ότι στο νομοσχέδιο δεν φαίνεται κάποια προσπάθεια να διορθωθεί το υφιστάμενο σύστημα λειτουργίας των ΑΕΙ στην Ελλάδα.

Οι κρίσιμες διαφορές είναι δύο: Πρώτον, ότι θα υπάρχει οικονομική εισφορά των αλλοδαπών φοιτητών και δεύτερον, η αγγλική γλώσσα. Και εγώ, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι ο Ελληνισμός σ' αυτή τη διαδρομή του είχε σαν κύριο όπλο, για την παρουσία του μέσα στην παγκόσμια κοινότητα, την ελληνική γλώσσα. Θυμάμαι το Σεφέρη που έλεγε «...μου έδωσαν τη γλώσσα την ελληνική στις αμμουδιές του Ομήρου».

Τελικά, είναι δυνατόν να έρχεται το Υπουργείο και να επικυρώνει η ελληνική Βουλή πως θα κάνουμε ένα πανεπιστήμιο με κύριο χαρακτηριστικό την αγγλική γλώσσα; Αυτό είναι το πρόβλημά μας; Γι' αυτό δεν ήρθαν ποτέ οι ξένοι φοιτητές στην Ελλάδα;

Και τελικά ρωτάω το εξής: Γιατί η αγγλική γλώσσα; Έκανε κανείς κάποια έρευνα αγοράς; Έχει αγγλικό πανεπιστήμιο στο Μπλακόιβρατ, λίγο βόρεια από τας Σέρρας. Έχει αγγλικό πανεπιστήμιο στην Κωνσταντζα, στη Μολδαβία, στη Ρωσία.

Ποιο είναι το συγκριτικό πλεονέκτημα αυτού του πανεπιστημίου που θέλουμε να κάνουμε εμείς σε σχέση με το αγγλικό πανεπιστήμιο, με το πανεπιστήμιο που λειτουργεί στην αγγλική γλώσσα στο Μπλακόιβρατ; Γιατί θα πρέπει ο φίλος μου ο Αρμένιος, ο φίλος μου ο Αιγύπτιος, ο οποίος έχει παραδοσιακές σχέσεις με την Ελλάδα και ο οποίος θα ήθελε να μάθει τι καταθέτει η Ελλάδα στη διεθνή κοινότητα, να έρθει και να σπουδάσει στην Ελλάδα; Τι διαφορετικό θα βρει στο πανεπιστήμιο στη Θεσσαλονίκη απ' αυτό που είναι στην Κωνσταντζα; Ποια είναι τα συγκριτικά πλεονεκτήματα; Φαίνεται ότι αυτές οι σκέψεις δεν απασχόλησαν τους συντάκτες του νομοσχεδίου και είναι κρίμα.

Λέω και το εξής: Γιατί επιμείναμε στα αγγλικά; Κάνανε έρευνα αγοράς; Γιατί αν η στόχευσή μας ήταν τα Βαλκάνια, όπως λέχθηκε πολλές φορές μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, γιατί δεν θα έπρεπε να είναι εκτός από την ελληνική και η ρωσική γλώσσα, την οποία καταλαβαίνουν οι Σλάβοι; Γιατί δεν θα έπρεπε να είναι τα γαλλικά με τα οποία έχουν πολύ καλύτερη επαφή οι Άραβες; Το ρωτήσαμε, το ψάξαμε; Ποια είναι η έρευνα η οποία έγινε, ώστε να έχουμε αυτή την πρόταση;

Τελικά, ο Ελληνισμός έχει ένα μεγάλο συγκριτικό πλεονέκτημα σε σχέση με όλους τους άλλους λαούς, εκτός απ' αυτά στα οποία αναφέρθηκαν προηγουμένως, δηλαδή τον πολιτισμό, τις τέχνες και την επιστήμη. Και αυτό το μεγάλο συγκριτικό πλεονέκτημα είναι οι χιλιάδες καθηγητές πανεπιστημίων σε όλα τα πανεπιστήμια του δυτικού κόσμου. Υπάρχουν Έλληνες καθηγητές στην Αμερική, στον Καναδά, στην Αυστραλία, στην Ευρώπη.

Υπάρχει κάποια μέριμνα ώστε αυτοί οι επιστήμονες, που είναι πιο μπροστά στους τομείς τους, που είναι πιο μπροστά στην έρευνα, να έρθουν στην Ελλάδα για να αποκτήσουμε ένα πολύ σημαντικό συγκριτικό πλεονέκτημα σε σχέση με τους άλλους; Δεν υπάρχει καμία έρευνα. Δεν ζηλώσαμε να πλουτίσουμε αυτό το πανεπιστήμιο με επιστήμονες που είναι πιο μπροστά στην έρευνα και την επιστήμη και διαπρέπουν στο εξωτερικό.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω με δύο σκέψεις. Επιλέχθηκε σαν έδρα η Θεσσαλονίκη. Εγώ το καταλαβαίνω δεδομένου ότι ο Πρωθυπουργός το υποσχέθηκε. Ρωτώ, όμως, το εξής: Ερευνήσαμε; Επιλέξαμε τη Θεσσαλονίκη επειδή είναι συμπρωτεύουσα και πρέπει να μην αδικείται σε σχέση με το αθηναϊκό κέντρο; Έχει ανάγκη η Θεσσαλονίκη να της προσθέσουμε και άλλους χίλιους φοιτητές, κοντά στις δεκάδες χιλιάδες φοιτητών που έχει το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας;

Είναι λογική να λέμε ότι θα κάνουμε το πανεπιστήμιο στην πλευρά του αεροδρομίου για να φεύγουν και τι αεροπλάνα οι φοιτητές; Είναι επιχειρήματα αυτά; Είναι σκέψεις που γράφονται και διατυπώνονται στα επίσημα έγγραφα; Νομίζω πως και σ' αυτόν τον τομέα η πρόταση είναι βιαστική και εσφαλμένη.

Η πρόταση δεν έγινε μετά από μέριμνα για να δούμε πώς αυτό το πανεπιστήμιο θα είναι πιο ελκυστικό. Γιατί μιλάμε τώρα εδώ για ποσοτώσεις και λέμε ότι θα έρθουν τόσοι φοιτητές αλλοδαποί; Πόσοι είναι; Δεν θέλω να το αδικήσω, αλλά θα μου επιτρέψετε να πω ότι όταν λέμε για ένα πανεπιστήμιο, το οποίο θα έχει πεντακόσιους - εξακόσιους φοιτητές, πρέπει να σκεφτούμε τι συνάλλαγμα θα φέρουν και τι παρέμβαση θα κάνουν.

Μιλάμε, λοιπόν, για ένα μικρό πανεπιστήμιο και, όπως είπε και ο κύριος συνάδελφος, για ένα κολέγιο. Εάν δεν ήταν για ανώτατη εκπαίδευση, θα έλεγα ότι είναι «μίνι μάρκετ» -στην αγγλική γλώσσα- που προσφέρει πανεπιστημιακή γνώση.

Δυο κουβέντες, δυο σκέψεις, θέλω να πω ακόμα. Κύριε Πρόεδρε, το είπα και στην επιτροπή, το επαναλαμβάνω κι εδώ: Αυτό το ΔΙΠΑΕ είναι ένας τελείως άνευρος και άστοχος τίτλος. Δεν σημαίνει τίποτα. Μπορεί να θυμίζει και ΠΑΕ και ΕΠΑΕ. Νομίζω, λοιπόν, πως αυτός ο λαός, αυτή η χώρα, με τόση ιστορία και τόσο πολιτισμό, έχει πληθώρα ονομάτων, τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν σαν τίτλος, σαν έμβλημα, για ένα τέτοιο πανεπιστήμιο. Γιατί αν βάλουμε ένα όνομα, το οποίο σημαίνει κάτι, τότε και το πανεπιστήμιο θα έχει μια πορεία σηματοδοτημένη και μια φιλοδοξία για την παρουσία του μέσα στη διεθνή αγορά, μέσα στη διεθνή κοινότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω με μια κουβέντα.

Εάν από την αρχή η φιλοσοφία του νομοσχεδίου δεν έλεγε ότι θα πρέπει να γίνουμε χώρα εισαγωγής φοιτητών, θα έκανα και άλλη πρόταση, την οποία λέω σαν σκέψη σήμερα. Ένα πανεπιστήμιο, το οποίο θα έχει πραγματικά στόχο να προβάλλει τον ελληνικό πολιτισμό, τις τέχνες, τις επιστήμες, τη σημερινή παραγωγή επιστήμης στην Ελλάδα, θα μπορούσε με έδρα την Ελλάδα να έχει campus και στο εξωτερικό, σε χώρες που παραδοσιακά έχουν φιλικές σχέσεις με την Ελλάδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Δευτερόλεπτα χρειάζομαι, κύριε Πρόεδρε.

Είπα στην επιτροπή ότι η ελληνική κοινότητα στην Αλεξάνδρεια έχει τεράστιους χώρους αναξιοποίητους, τους οποίους θα μπορούσε να διαθέσει σε ελληνικό πανεπιστήμιο, να τους χρησιμοποιήσει, για να περάσει πολιτισμό, επιστήμη και ελληνική γλώσσα στον αραβικό κόσμο. Αντίστοιχες προτάσεις θα μπορούσαν να υπάρξουν και για την Οδησό και για την Κωνσταντινία.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Εγώ, κύριε Υφυπουργέ, για την ονομασία του πανεπιστημίου θα συμφωνήσω με τον κύριο συνάδελφο και θα ήθελα να σας παρακαλέσω, επειδή υπεβλήθη μια πρόταση χθες από τη συνάδελφο κ. Κόλλια-Τσαρουχά και δεν απαντήσατε, να απαντήσετε σήμερα, αν έλεγε.

Ευχαριστώ πολύ.

Η κ. Σχοιναράκη έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Και μια και λέτε ότι ο κύριος Υπουργός δεν απάντησε σε κάποιες παρεμβάσεις των συναδέλφων χθες, να πω ότι σε άλλη μία δεν απάντησε η ίδια η κυρία Υπουργός, που ήταν εδώ, στη σχετική με τη δέσμευση του Πρωθυπουργού για την έδρα του συγκεκριμένου πανεπιστημίου. Γιατί ο Πρωθυπουργός σε επίσκεψή του στα Γιάννενα είχε δεσμευτεί ότι η έδρα του Διεθνούς Πανεπιστημίου θα γινόταν εκεί.

Άρα, κύριε Υπουργέ, μαζί με την προηγούμενη απάντηση -αν μπορείτε να αφιερώσετε οκτώ λεπτά από το χρόνο σας στους ομιλητές Βουλευτές- θα πρέπει να απαντήσετε και σε αυτό, για τη δέσμευση του Πρωθυπουργού για τη συγκεκριμένη έδρα, γιατί η κυρία Υπουργός εσχές το παρέκαμψε εντέχνως.

Το λέω αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να αποδείξω πόσο «κρατά το λόγο του» ο Πρωθυπουργός, όπως σε αφίσες στους δρόμους της χώρας επικαλείστε συνεχώς. Οι Έλληνες πολίτες, όμως, γνωρίζουν πολύ καλά αν κρατά πραγματικά το λόγο του ο Πρωθυπουργός.

Το εγχείρημα της επιτυχημένης λειτουργίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του Διεθνούς Πανεπιστημίου δεν είναι εύκολο. Είναι ιδιαίτερα απαιτητικό και βεβαίως χρειάζεται οργανωμένη και συστηματική δράση και σαφώς επαρκή χρηματοδότηση. Γιατί μόνο με τα λόγια δεν μπορούμε να διαμορφώσουμε την εικόνα της Ελλάδος διεθνώς, σε ό,τι αφορά ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα, έτσι όπως θέλετε να το παρουσιάσετε.

Αυτό ισχύει δε πολύ περισσότερο για το πανεπιστήμιο αυτό που επιβάλλεται να λειτουργεί με υποδειγματικό τρόπο, αφού οι φοιτητές από το εξωτερικό θα έχουν να το επιλέξουν ανάμεσα σε πολλά άλλα, ίσως και καλύτερα, αφού έχουν μια προϋπηρεσία και λειτουργούν όλα αυτά τα χρόνια, θα πληρώνουν δε διδάκτρα και γι' αυτό ακριβώς θα θέλουν έναν τίτλο, ο οποίος θα έχει ένα διεθνές αντίκρισμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Η Κυβέρνηση φέρνει εδώ ένα νομοσχέδιο με έντεκα άρθρα. Στα πρώτα οκτώ γίνεται αναφορά σε αυτό το Διεθνές Πανεπιστήμιο. Το ένατο, όμως, είναι ένα άρθρο, το οποίο θα μπορούσε να είναι από μόνο του ένα ολόκληρο νομοσχέδιο, μια και εμπεριέχει ιδιαίτερα σημαντικές ρυθμίσεις, στις οποίες θα αναφερθώ στη συνέχεια.

Γιατί, όμως, λέω ότι δεν μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι, παρά το γεγονός ότι συμφωνούμε για την ίδρυση του Διεθνούς Πανεπιστημίου; Θα μπορέσει αυτό να λειτουργήσει σωστά; Γιατί η υποχρηματοδότηση στο χώρο της παιδείας, και δη της τριτοβάθμιας, είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό. Πριν από λίγο καιρό έκλεισαν τα περιφερειακά πανεπιστήμια Θεσσαλίας, Θράκης, Αιγαίου, Πάτρας, Ιονίου, δυτικής Μακεδονίας και της Κρήτης, αν θέλετε, γιατί ακριβώς εξαιτίας της υποχρηματοδότησης δεν μπορούσαν να ανταποκριθούν σε στοιχειώδη λειτουργικά έξοδα. Το ίδιο ακριβώς γίνεται και με τα ΤΕΙ. Να τονίσω δε ότι οι πιστώσεις για τους συμβασιούχους εκπαιδευτικούς, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, έχουν περικοπεί σε ποσοστό 40%, με αποτέλεσμα να μην μπορούν στοιχειωδώς τα ΤΕΙ να προσλάβουν συμβασιούχους διδάσκοντες, για να μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του αριθμού των φοιτητών που έχουν. Δεν έχει φτιαχτεί ούτε μία νέα βιβλιοθήκη και βεβαίως καμία φοιτητική εστία ούτε έχει φτιαχτεί ούτε βεβαίως έχουν αναβαθμιστεί οι υπάρχουσες.

Και σε ό,τι αφορά την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια

εκπαίδευση, μια και βρισκόμαστε στο ξεκίνημα της καινούργιας σχολικής χρονιάς, η «προετοιμασία» -εντός εισαγωγικών- είναι ανύπαρκτη τελικά, γιατί δείχνετε ξεκάθαρα ότι δεν είναι προτεραιότητα για σας ο χώρος της δημόσιας εκπαίδευσης στη χώρα μας. Έτσι, λοιπόν, ο μισός αριθμός, σε σχέση με πέρυσι, εκπαιδευτικών διορίζονται. Τι διορίζονται; Ακόμη δεν έχουν διοριστεί! Και βρισκόμαστε στις 31 Αυγούστου. Τα σχολεία ανοίγουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι αύριο, 1η του Σεπτεμβρίου. Ποιοι εκπαιδευτικοί, αλήθεια, θα τα ανοίξουν; Και βάζω εδώ ένα ερώτημα: Το σχολείο εκεί, στο νοτιότερο σημείο της Κρήτης, που αποτέλεσε χώρο στέγασης των λαθρομεταναστών, έχει αδειάσει από τους λαθρομετανάστες για να μπορέσει να στεγάσει τους μαθητές τις επόμενες μέρες; Είναι ένα ερώτημα που πρέπει να απαντήσετε.

Σε ό,τι αφορά δε ζητήματα που έχουν να κάνουν με την παραπαιδεία, την οποία κατά κόρον λέγατε ότι θα χτυπήσετε, κύριε Υπουργέ, τι ακριβώς έχετε κάνει; Αν δείτε τα στοιχεία που οι ίδιοι καταθέτετε σ' εμάς μέσα από τη διαδικασία του κοινοβουλευτικού ελέγχου, έχει μειωθεί σε ποσοστό 21% ο αριθμός των μαθητών, των τμημάτων και των εκπαιδευτικών για την πρόσθετη διδακτική στήριξη, πράγμα που σημαίνει ότι βαλτώσατε και υποβαθμίσατε το θεσμό, γιατί θέλετε να οδηγήσετε τους μαθητές στην παραπαιδεία και άρα να επιβαρύνετε ακόμη περισσότερο τον οικογενειακό προγραμματισμό αντί να τον ελαφρύνετε.

Πώς είναι, λοιπόν, δυνατόν ένα νεοϊδρυθέν διεθνές πανεπιστήμιο να ξεφύγει από αυτό το πλαίσιο των προβλημάτων; Εδώ πρέπει να απαντήσετε. Μπορεί η Κυβέρνηση να κάνει την υπέρβαση μόνο στη συγκεκριμένη περίπτωση του Διεθνούς Πανεπιστημίου; Πρέπει να απαντήσετε. Πώς μπορούμε να πειστούμε, όσο καλοπροαίρετοι και αν είμαστε, όταν τα πεπραγμένα σας στο χώρο της εκπαίδευσης ως Κυβέρνηση –και στα υπόλοιπα βεβαίως, αλλά ιδιαίτερα στο χώρο της εκπαίδευσης που μιλάμε σήμερα- είναι θολά και να δούμε ένα διεθνές πανεπιστήμιο που θα αποτελέσει τη «βιτρίνα» της Ελλάδας στο εξωτερικό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σταματήσω ιδιαίτερα στο άρθρο 9, το οποίο, όπως τόνισα και στην αρχή και όπως τόνισα και ο εισηγητής μας, ο Χρήστος Αηδόνης, θα μπορούσε να αποτελεί από μόνο του ένα ολόκληρο νομοσχέδιο. Θα σταματήσω, λοιπόν, σε τρία σημεία: Πρώτα – πρώτα, στην παράγραφο 5β' του συγκεκριμένου άρθρου, όπου αναδρομικά τελικά –γιατί με βάση τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που μας δώσατε, ορίζετε την έναρξη της ισχύος του άρθρου του συγκεκριμένου από 31/8 - δεν δίνετε το δικαίωμα στους εκπαιδευτικούς που έχουν συνταξιοδοτηθεί, ανεξάρτητα από το φορέα συνταξιοδότησης, καθώς και για τους μόνιμους στους οποίους έχει επιβληθεί ποινή οριστικής παύσης, δεν δίνετε το δικαίωμα να διοριστούν. Και μιλώ για τους συνταξιούχους ιδιαίτερα. Γιατί όταν είναι σημαντική η ποινή, υπάρχει ένα θέμα. Δεν μπορεί, λοιπόν, να βάζετε αυτήν την αναδρομικότητα, για να αδικήσετε και στους τωρινούς διορισμούς συγκεκριμένους ανθρώπους. Αυτό, κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι πρέπει να το ξαναδείτε. Νομίζω ότι δεν θέλετε ούτε εσείς να αδικηθούν.

Στην παράγραφο 9 του συγκεκριμένου άρθρου 9 σχετικά με τα μουσικά σχολεία αναφέρεται: «Το προσωπικό των μουσικών σχολείων διακρίνεται σε καθηγητές των γενικών μαθημάτων και σε καθηγητές μουσικής, απόλυτα εξειδικευμένους στους τομείς της μουσικής».

Όμως, κύριε Υπουργέ, για τους διευθυντές των συγκεκριμένων σχολείων, θα πρέπει να δείτε ότι θα πρέπει να έχουν κάποια σχέση με τις τέχνες γενικά και τη μουσική ειδικότερα, για να μπορούν να απαντούν στις απαιτήσεις της εκπαιδευτικής διαδικασίας στα μουσικά σχολεία, που σαφώς μπορεί να είναι ιδιαίτερα και που βεβαίως θα καθοδηγείται και από τους συγκεκριμένους εκπαιδευτικούς που διδάσκουν σ' αυτά.

Ένα άλλο θέμα που ήθελα να βάλω, είναι το εξής σε σχέση με την παράταση, κύριε Υπουργέ, των διευθυντών εκπαίδευσης, των προϊσταμένων των γραφείων φυσικής αγωγής και των γραφείων τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε και τελιώνω. Σας ευχαριστώ.

Αυτή η παράταση γίνεται χωρίς αξιολόγηση. Είναι το ένα ζητούμενο –εσείς που μιλάτε για αξιοκρατία- παρά το γεγονός ότι και σήμερα και τις προηγούμενες μέρες και ο εισηγητής μας και άλλοι συνάδελφοι τόνισαν συμπεριφορές εκπαιδευτικές, διοικητικές ανθρώπων που δεν συνάδουν με το λειτούργημα του εκπαιδευτικού και δεν κοσμούν το χώρο της εκπαίδευσης, πολύ δε περισσότερο δεν τιμούν εκείνους που τους έχουν επιλέξει. Σ' αυτές, λοιπόν, τις περιπτώσεις πρέπει να γίνει, κύριε Υπουργέ, μια αξιολόγηση.

Να σας αναφέρω ένα σημείο ακόμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να δείξω ότι δεν κρατάτε το λόγο σας. Η Υπουργός Παιδείας –και διαβάζω από τα πρακτικά της επιτροπής- στις 2 του Αυγούστου του 2005 για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είχε πει: «Για την παράγραφο 11 του άρθρου 9 θέλω να πω ότι πράγματι καθυστερήσαμε, αλλά έπρεπε να περάσει από το ΕΣΥΠ.» - για τις επιλογές των προϊσταμένων, στελεχών εκπαίδευσης- «Βάζουμε αυτήν την παράγραφο για να μην έχουμε δυσκολίες το Σεπτέμβριο. Μέχρι 30 Αυγούστου» -σήμερα έχουμε 31 Αυγούστου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- «θα σας έχουμε στείλει το σχέδιο, όπως ήλθε με το ΕΣΥΠ και με τη δική μας πρόταση για τη μοριοδότηση.».

Γι' αυτό το θέμα δεν έχει γίνει τίποτε γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελικά άλλα σας ενδιαφέρουν. Να σας πω τι σας ενδιαφέρει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Σχοιναράκη, ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Υπάρχει μια εγκύκλιος του κ. Καραμάνου προς τον Περιφερειακό Διευθυντή Κρήτης –φαντάζομαι την έχει στείλει και στους υπόλοιπους περιφερειακούς διευθυντές- στην οποία ορίζει, παρακαλώ, ότι αρμόδιος για τον εγκαινιασμό των νέων σχολείων είναι ο διορισμένος περιφερειακός διευθυντής εκπαίδευσης και όχι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση που υλοποιεί, προγραμματίζει και κατασκευάζει τα σχολεία.

Άρα, λοιπόν, ο νους και ο λογισμός είναι η βιτρίνα, η εικόνα που θα περάσει. Η επικοινωνιακή πολιτική, δηλαδή, είναι η τακτική σας και όχι η πολιτική πραγματικά για την αναβάθμιση της εκπαίδευσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Σχοιναράκη, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα, δεν τελιώνετε. Κατά δύο λεπτά έχετε υπερβεί το χρόνο σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Εδώ, λοιπόν, θα πρέπει να δούμε –και να απαντήσετε, κύριε Υπουργέ- τι σχολείο θέλουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Σχοιναράκη, να μη σας διακόψω. Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Θέλουμε ένα σχολείο, που θα λογοκρίνονται τα κείμενα των εγχειριδίων; Και το λέω για συγκεκριμένο λόγο, γιατί μάλλον κάτι παρόμοιο πάει να ξαναγίνει. Θέλουμε το σχολείο που τελικά ανοίγεται στην τοπική κοινωνία –γιατί μιλάτε για ανοικτό σχολείο- μόνο στις καθιερωμένες εορταστικές εκδηλώσεις ή κατά τη διεξαγωγή των εκλογών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Σχοιναράκη, τελειώσατε! Δεν γίνεται! Κάνετε κατάχρηση της ανοχής του Προεδρείου!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Μια μικρή ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τα δύο λεπτά έγιναν τρία, κύριε Πρωτόπαπα. Πώς θα γίνει;

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Μήπως θέλουμε ένα σχολείο –τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- το οποίο δεν εποπτεύεται από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, το καθ' ύλην αρμόδιο, αλλά από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τώρα εγώ ήθελα να σας ευχαριστήσω. Πώς να το κάνω όμως, όταν έχετε υπερβεί το

χρόνο δυόμισι λεπτά;

Εν πάση περιπτώσει, η κ. Αράπογλου έχει το λόγο.

ΧΡΥΣΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρακολούθησα με πολλή προσοχή τη χθεσινή συζήτηση και ομολογώ ότι τρόμαξα από τη διαστολή απόψεων ανάμεσα σε Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, διαστολή απόψεων η οποία ακριβώς αποδεικνύει ότι υπάρχει μια απόλυτη σύγχυση για το τι εννοούμε ως Διεθνές Πανεπιστήμιο.

Είναι πάρα πολύ λογικό αυτό να υπάρχει σ' ένα ισχνό, μίζερο νομοσχέδιο, το οποίο δεν μπορεί να δώσει ούτε τον ακριβή προσδιορισμό, τον ορισμό δηλαδή, του Διεθνούς Πανεπιστημίου. Ενδεικτικά θέλω να αναφέρω δύο απόψεις, που βρίσκονται σε απόλυτα διαφορετική κατεύθυνση.

Η μία είναι του κ. Γεωργιάδη. Ο κ. Γεωργιάδης εξάντλησε την ομιλία του, λέγοντας ότι το άρθρο 16 του Συντάγματος είναι μια μπάλα στα πόδια μας και ότι, εν πάση περιπτώσει, αν δεν υπήρχε το άρθρο 16, θα είχαμε πολλά διεθνή πανεπιστήμια στην Ελλάδα, εννοώντας προφανώς ως διεθνές πανεπιστήμιο την παροχή έδρας, δηλαδή ένα franchising ξένων πανεπιστημίων που θα εκδίδουν τίτλους αναγνωρισμένους και ισότιμους με τα υπόλοιπα πανεπιστήμια.

Και θα σας αναφέρω –από την άλλη πλευρά– την ομιλία του Εκπροσώπου, του κ. Βύρωνα Πολυδωρα, ο οποίος μίλησε για τα Αργοναυτικά, για τον πόθο της περιπέτειας, για την εμφάνιση της Ελλάδας στο διεθνές προσκήνιο.

Και θέλω να τον ρωτήσω –λυπάμαι που λείπει– τι χαρά πεπέτειας μπορεί να προσφέρει στο λογισμό μας, στον προβληματισμό μας και στην αναζήτησή μας, ένα νομοσχέδιο το οποίο εξαντλείται σε λίγα άρθρα για ένα τόσο σοβαρό θέμα και από την άλλη πλευρά ένα νομοσχέδιο που είναι συρραφή και πολλών άλλων μικροδιευθετήσεων για άλλα θέματα της εκπαίδευσης.

Αυτή, λοιπόν, η σύγχυση είναι προφανές ότι διαχέεται σε ολόκληρη την Αίθουσα και τα ερωτηματικά είναι δύο και θα παραμείνουν και μετά τη λήξη της συνεδρίασης, δηλαδή το γιατί «Διεθνές», αλλά θα προσθέσω και το «γιατί» στη Θεσσαλονίκη. Να ρωτήσω αν γνωρίζει κανένας μέσα στην Αίθουσα αν κάποιο από τα πανεπιστήμια που ο καθένας θεωρεί διεθνή, αυτοαποκαλείται και διεθνές. Γνωρίζετε κανένα πανεπιστήμιο που να λέει «Είμαι διεθνές»; Το Χάρβαρντ ή το MIT ή η Οξφόρδη, ή το Κέμπριτζ λέει: «Είμαι διεθνές πανεπιστήμιο»; Το πόσο «διεθνές» είναι ένα πανεπιστήμιο, δηλαδή το πόσο μπορεί να σταθεί στην παγκόσμια κοινότητα για να είναι ανταγωνιστικό στη γνώση, στην παροχή γνώσης, προσδιορίζεται από τους όρους με τους οποίους λειτουργεί. Και εδώ θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε –και αυτή είναι και η διαφορά από την προσέγγιση της Νέας Δημοκρατίας σε σχέση με την προσέγγιση που είχε το ΠΑΣΟΚ, το οποίο ανέθεσε στα πανεπιστήμια τα λειτουργούντα στη βόρεια Ελλάδα να προσεγγίσουν τον όρο του διεθνούς– ότι η Ελλάδα αυτήν τη στιγμή δεν μπορεί να τα ανταγωνισθεί δημιουργώντας ένα πανεπιστήμιο εκ του μηδενός, εισάγοντας την αγγλική γλώσσα και παριστάνοντας ως μικρομέγαλη ότι μπορεί να έχει ένα πανεπιστήμιο που θα αρθεί στις πρώτες θέσεις της παγκόσμιας κατάταξης, τη στιγμή που έχουμε ιστορικά πανεπιστήμια που βρίσκονται πάρα πολύ πίσω.

Η διαφορά, λοιπόν, ήταν ότι αυτό το οποίο έβλεπε το ΠΑΣΟΚ ως διεθνές πανεπιστήμιο ήταν η συμπίκνωση της παραχθείσης και της παραγόμενης σήμερα γνώσης στο βορειοελλαδικό χώρο και σε ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο σε αντικείμενα εξειδικευμένου ενδιαφέροντος, τα οποία μπορούν να αποτελέσουν ανταγωνιστικό πεδίο στη διεθνή ή στην ευρωπαϊκή ή στην κοινότητα της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και τα οποία βεβαίως θα μπορούσαν να διδάσκονται και στην αγγλική γλώσσα μ' έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο από αυτόν τον οποίο εισάγει το παρόν νομοσχέδιο.

Για να συμβούν όμως αυτά, θα έπρεπε σ' αυτό το νομοσχέδιο, που το θεωρείτε πάρα πολύ σημαντικό, να υπήρχαν μέριμνες για τη διασύνδεση του πανεπιστημίου αυτού με τα άλλα πανεπιστήμια, για την υποστήριξή του, για την εξειδίκευση αντικειμένων κατόπιν έρευνας αγοράς τάσεων, για το αν συμβάλει στη διάδοση της ελληνικής γλώσσας ως γλώσσας εμπορίου

στη μικρή μας περιοχή, διότι και αυτό θα ήταν κέρδος. Η ελληνική γλώσσα μιλιέται στα Βαλκάνια, στα Σκόπια, στο Μαυροβούνιο, στη Σερβία, στην Αλβανία, στην Τουρκία, είναι γλώσσα εμπορίου. Αυτό, δηλαδή, σημαίνει ότι έχω από πίσω πραγματικά μία σκέψη, την οποία και υλοποιώ. Αν δεν ξεκαθαρίσουμε τι είδους διεθνές πανεπιστήμιο από όλα αυτά τα διαζευκτικά «ή», τα οποία ενδεικτικά ανέφερα, θέλουμε μέσα από αυτό το νομοσχέδιο, φοβάμαι ότι δεν θα έχουμε σωστά αποτελέσματα.

Έρευνες για τη γλώσσα, έρευνες για τις ειδικότητες: Έχουμε ψάξει να βρούμε τι πραγματικά θα μπορούσαμε να προσφέρουμε στη διεθνή κοινότητα; Και ενοχλούμαι όταν λέμε ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια είναι κακά πανεπιστήμια. Τα ελληνικά πανεπιστήμια στις ανθρωπιστικές σπουδές, για να μη σας πω και σε άλλες σπουδές, είναι πολύ καλά πανεπιστήμια. Έχουμε πάρα πολύ καλά πανεπιστήμια, τα οποία πάσχουν σε συγκεκριμένα θέματα. Λοιπόν, δεν μπορούμε ξαφνικά να ωραιοποιούμε τα εκτός συνόρων και να υποβαθμίζουμε τα ελληνικά πανεπιστήμια. Και θα σας ρωτήσω: Πόσο ανταγωνιστικές είναι οι σπουδές, για παράδειγμα, στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και στην περίφημη Φιλοσοφική του Σχολή, η οποία μπορεί να δώσει σπουδές σε ανασκαφικές εξειδικεύσεις, μπορεί να δώσει –σε συνδυασμό με την αρχιτεκτονική– σπουδές σε συντήρηση αρχαιοτήτων; Γνωρίζετε ότι η Ελλάδα έχει ένα εκπληκτικό know how στη συντήρηση αρχαιοτήτων, το οποίο το ζητούν από ολόκληρο τον κόσμο;

Αυτή, λοιπόν, είναι η ερώτηση η δική μας, γιατί δεν γίνεται εξειδίκευση αντικειμένων. Τι θα πει «ανθρωπιστικές σπουδές» στην αγγλική γλώσσα; Και ποιος σας είπε ότι αυτές οι ανθρωπιστικές σπουδές στην αγγλική γλώσσα θα είναι καλύτερες από τις ανθρωπιστικές σπουδές στην αγγλική γλώσσα της Μασαχουσέτης και μάλιστα γιατί ένας ομογενής θα έρθει από εκεί στην Ελλάδα για να πληρώσει διδάκτρα για να διδαχθεί εδώ τα ίδια πράγματα –φαντάζομαι πολύ υποβαθμισμένα– και πάλι στην αγγλική;

Υπάρχει επίσης μία διάχυτη συζήτηση περί ομογένειας. Τελικώς αυτό το πανεπιστήμιο –γιατί λέτε για δεκαπέντε μέλη ΔΕΠ– πόσους φοιτητές θα εισάγει; Πείτε μας τον αριθμό. Ζητώ από τον Υπουργό να μας πει.

Τι θα πει «δεκαπέντε μέλη ΔΕΠ»; Πόσοι είναι εισακτέοι την πρώτη χρονιά και ποια θα είναι η πρώτη χρονιά λειτουργίας, κύριε Υπουργέ; Και απ' αυτούς, πόσοι θα είναι οι αλλοδαποί, πόσοι θα είναι οι ομογενείς και πόσοι βεβαίως θα είναι οι Έλληνες; Γιατί θέλω να σας πω ότι δεν είναι δυνατόν να αποκλείονται οι ελληνικής υπηκοότητας –και μάλιστα στην εποχή της κινητικότητας των φοιτητών– από οποιοδήποτε πανεπιστήμιο ιδρύεται στην Ελλάδα.

Θα ήθελα να κάνω και μία αναφορά σ' αυτό που είπε ο συνάδελφος κ. Μπόλαρης που είναι πάρα πολύ σημαντικό, ότι δηλαδή εάν η Ελλάδα έβλεπε ένα διεθνές πανεπιστήμιο με μία συγκεκριμένη οπτική, θα έπρεπε αυτό το πανεπιστήμιο να το ορίσει εκεί όπου σήμερα υπάρχει ζήτηση. Ανέφερε την Αλεξάνδρεια. Η Αλεξάνδρεια ανασκάπτεται την τελευταία επταετία. Υπάρχουν δεκαέξι διεθνείς αποστολές. Ό,τι ανασκάπτεται από κάτω, είναι των Πτολεμαίων, είναι του Αλέξανδρου. Στις δεκαέξι ανασκαφικές αποστολές δεν υπάρχει ελληνική. Γιατί να μην έχουμε ένα ελληνικό διεθνές πανεπιστήμιο για συγκεκριμένα αντικείμενα σπουδών στην Αλεξάνδρεια; Και γιατί να μην έχουμε αυτό και γιατί να μην έχουμε το άλλο;

Επειδή, λοιπόν, πρέπει να ολοκληρώσω, θέλω να σας αναφέρω το δεύτερο ερώτημα για τη Θεσσαλονίκη. Ευχαριστούμε πολύ που συνεχίζετε την πολιτική του ΠΑΣΟΚ για τη Θεσσαλονίκη, σε ό,τι αφορά στην εγκατάσταση διεθνών λειτουργιών, που είχε μία συνέχεια και ένα σχέδιο στρατηγικό. Λυπάμαι, αλλά όλοι οι διεθνείς οργανισμοί οι οποίοι εδρεύουν στη Θεσσαλονίκη, επί Κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας βρίσκονται σε απόλυτη απαξίωση και σε φθίνουσα πορεία. Έτσι, λοιπόν, βλέπουμε ότι εννοείτε τη Θεσσαλονίκη.

Μάλιστα για το ότι θα βρεθεί το campus του νέου πανεπιστημίου δίπλα στο αεροδρόμιο, αυτό όποιος το συνέταξε, δεν γνωρίζει την πόλη, διότι για να πας από το αεροδρόμιο στη Μηχανιώνα, κάνεις περισσότερη ώρα απ' ό,τι για να πας από

τον περιφερειακό από το αεροδρόμιο στη Σίνδο. Αυτό το λέω για όσους γνωρίζετε τη Θεσσαλονίκη ή για όσους συνέταξαν το νομοσχέδιο.

Εν πάση περιπτώσει, είναι προφανές ότι αυτό το νομοσχέδιο έρχεται άρον-άρον ως ένα ακόμα θέμα σημαιοστολισμού της πόλης ενόψει της επίσκεψης του Πρωθυπουργού στη Διεθνή Έκθεση.

Σε ό,τι αφορά το δεύτερο κομμάτι όμως –γιατί πρέπει να το περάσω ταχύτατα– για τη ρύθμιση θεμάτων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, θέλω να σας πω ότι ζούμε μία από τις χειρότερες περιόδους –ίσως τη χειρότερη– σε ό,τι αφορά στην εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Νομίζω ότι αυτό είναι μία αντικειμενική προσέγγιση και παρατήρηση και πρέπει να γίνει κατανοητό και από την ίδια τη Νέα Δημοκρατία. Μ' έναν εθνικό διάλογο απολύτως απαξιωμένο –δηλαδή έναν εθνικό διάλογο που δεν γίνεται– με τους λιγότερους διορισμούς των τελευταίων χρόνων, με μείωση των δασκάλων έως και 50%, με πρωτοφανείς καθυστερήσεις στην κατάθεση των δικαιολογητικών των αναπληρωτών και των ωρομισθίων, με την εντεινόμενη απαξίωση θεσμών σημαντικών για την ελληνική οικογένεια, όπως αυτή της ενισχυτικής διδασκαλίας, της διδακτικής στήριξης και του ολοήμερου σχολείου, με προβληματική λειτουργία των σχολείων λόγω σοβαρής έλλειψης διδακτικών κτηρίων, δασκάλων, καθηγητών, αλλά και βιβλίων και με τη συνεχιζόμενη ασάφεια σε σημαντικά θέματα που αφορούν στις φετινές εξετάσεις των μαθητών της Γ' λυκείου, έρχεται μέσω αυτού του νομοσχεδίου να γίνει η διπλή προσμέτρηση της υπηρεσίας στα δυσπρόσιτα σχολεία μετά την ολοκλήρωση των αιτήσεων των αναπληρωτών και, επίσης, η κατάργηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών που αποκτήθηκαν με καθ' όλα νόμιμους τρόπους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Βεβαίως, επεκτείνετε τη θητεία των περιβόητων στελεχών εκπαίδευσης, των δικών σας παιδιών, καθώς πέρυσι τέτοια εποχή, από τα ίδια έδρανα, στους ίδιους ανθρώπους, σε όλους εμάς, η κυρία Υπουργός είπε ότι αυτό ήταν ένα μέτρο προσωρινότητας.

Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι δεν μπορούμε να παίζουμε σ' αυτήν τη χώρα με θέματα παιδείας, την ίδια στιγμή που πιστεύουμε ότι ήρθε η ώρα να κάνουμε και την εξαγωγή της.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Με αφορμή τα όσα είπε η κ. Αράπογλου εισαγωγικά στην ομιλία της, στην αγόρευση της και χωρίς να παίρνω το μέρος καμίας παράταξης, πρέπει να πω ότι η διαφορετική έκφραση γνώμης, θέσης από Βουλευτές μίας παράταξης, όχι μόνο δεν είναι αξιοκατάκριτο γεγονός, αλλά είναι και επαινετό.

Το Σύνταγμα σαφώς ορίζει ότι ο Βουλευτής έχει το απεριόριστο δικαίωμα έκφρασης γνώμης και είναι πολύ καλό να διατυπώνονται καμία φορά διαμετρικά αντίθετες απόψεις, διότι έτσι λειτουργεί ελεύθερα η συνείδηση, έτσι λειτουργεί το βουλευτικό καθήκον, έτσι υλοποιείται η συνταγματική επιταγή. Μάλιστα, θα ήταν καλό να μην αποθαρρύνουμε τους Βουλευτές οι οποίοι θέλουν να διαφωνήσουν και να διαφοροποιηθούν. Έτσι γίνεται πιο ζωντανή και πιο παραγωγική η συζήτηση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Καστανίδη, θέλετε να κάνετε παρέμβαση ή να πάρετε κανονικά το χρόνο ομιλίας σας;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μια πολύ σύντομη παρέμβαση θα κάνω με αφορμή τα όσα είπατε, κύριε Πρόεδρε.

Ζήτησα το λόγο αμέσως, διότι θα ήθελα να επαινέσω τη θέση σας για τη δυνατότητα του Βουλευτή να διατηρεί την αυτονομία της γνώμης του και να την εκφράζει, έστω και αν η επίσημη γραμμή, όπως συνέβη στην προκειμένη περίπτωση για την κυβερνητική πλευρά, μπορεί να είναι διαφορετική.

Αυτόν τον έπαινο, όμως, τον οποίο κάνω για σας, κύριε Πρόεδρε, τον μετατρέπω σε κατηγορία, διότι άλλοι Προεδρεύοντες από την Έδρα διατύπωσαν την ακριβώς αντίθετη γνώμη. Πρέπει δε να σας πω ότι με αφορμή τη συζήτηση συγκεκριμένου νομοσχεδίου, όπου παρατηρήθηκαν διαφορετικές απόψεις μεταξύ συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σχεδόν ειρωνικά κάποιος Προεδρεύων αναζητούσε να μάθει την αλήθεια, ποια είναι τελικά η άποψη του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Ο λόγος, λοιπόν, για τον οποίο θέτω αυτό το θέμα, είναι γιατί στο επίπεδο της αρχής έχετε εσείς δικίο, αλλά θα σας παρακαλέσω να μεταφέρετε και στα υπόλοιπα μέλη του Προεδρείου ότι αυτή είναι η ορθή άποψη και όχι η δική τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να συνεχίσουμε τη συζήτηση, λοιπόν.

Το λόγο έχει η κ. Σουλβάνα Ράπτη.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Διεθνές Πανεπιστήμιο στη Θεσσαλονίκη. Αναρωτήθηκα και στη συζήτηση που κάναμε στην επιτροπή, γιατί αυτό το νομοσχέδιο έρχεται μέσα στο καλοκαίρι, τόσο βιαστικά. Οι συνάδελφοί μου, με εξαιρετικό τρόπο ο καθένας τους και όλοι μαζί, εξέθεσαν τις πιθανές απαντήσεις σ' αυτό το ερώτημα.

Θα προσθέσω και εγώ δύο, κατά την ταπεινή μου γνώμη και άποψη, σχετικά με το γιατί ένα νομοσχέδιο για το Διεθνές Πανεπιστήμιο στη Θεσσαλονίκη έρχεται μέσα σ' ένα Θερινό Τμήμα, βιαστικά, γρήγορα και χωρίς την επιχειρηματολογία που κανονικά θα έπρεπε να συνοδεύει ένα τέτοιο εγχείρημα, έτσι τουλάχιστον όπως θέλει να το παρουσιάσει το Υπουργείο Παιδείας.

Ο πρώτος λόγος είναι, πολύ απλά, διότι πλησιάζουν τα εγκαίνια της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης. Θυμόμαστε όλοι ότι εδόθη μία υπόσχεση πέρσι στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης από τα πρωθυπουργικά χείλη. Έχει πολύ μεγάλη ανάγκη να δείξει αυτή η Κυβέρνηση, να δείξει ο Πρωθυπουργός ότι κάτι κάνει, ότι κάτι από τα υπεσχημένα να υλοποιεί, το πραγματοποιεί. Να, λοιπόν, ο πρώτος λόγος.

Ο δεύτερος λόγος αφορά το άρθρο 9 και ειδικότερα την παράγραφο 11. Να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Το Υπουργείο Παιδείας ξεκίνησε πολύ άσχημα τη θητεία του. Ήταν πέρσι γύρω στον Ιούλιο, αν σωστά θυμούμαι, όταν κατήργησε τα στελέχη της εκπαίδευσης μέσα σε μια νύκτα, όταν μέσα σε δεκατρία δευτερόλεπτα εξέταζε ογκωδέστατους φακέλους χιλίων και πλέον υποψηφίων για τις θέσεις διευθυντών και προϊσταμένων εκπαίδευσης.

Είχαμε τότε ακούσει μια υπόσχεση πάλι από υπουργικά χείλη, της κυρίας Υπουργού Παιδείας, ότι ως τις 31 Αυγούστου του 2004 θα ήταν η θητεία αυτών των στελεχών, τα οποία μάλιστα ονόμαζε «προσωρινά». Οι δηλώσεις αυτές επαναλαμβάνονταν κατ' εξακολούθηση και προφορικά εδώ στην Αίθουσα της Βουλής, αλλά και γραπτώς κάθε φορά που κατετίθετο κάποια σχετική ερώτηση. Βεβαίως κάτι τέτοιο δεν έγινε. Έτσι, λοιπόν, θα έπρεπε να υπάρχει νομοθετική ρύθμιση για να μπορέσουν να λειτουργήσουν, όπως λειτουργήσουν, τα σχολεία τη νέα σχολική χρονιά. Έτσι, λοιπόν, η παράγραφος 11 του άρθρου 9 έκανε επιβεβλημένη την παρουσία της, την «έλευσή της» εδώ.

Δεν μπορούμε να μην επισημάνουμε ότι μέσα από αυτήν την παράγραφο του συγκεκριμένου άρθρου, δεν προκύπτει παρά ένα πράγμα: τη μονιμοποίηση της προσωρινότητας των στελεχών της εκπαίδευσης. Ποιών στελεχών της εκπαίδευσης; Στελεχών που πραγματικά παρουσιάζουν προβλήματα στη λειτουργία τους. Για να το πω με πολύ απλά λόγια, είναι στελέχη της εκπαίδευσης που δεν ξέρουν τη δουλειά τους.

Επειδή με λόγια και κουβέντες χτίζεις ανώγεια και κατώγεια, έχω ν' αναφέρω ένα παράδειγμα ανάμεσα στα πολλά, ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Διευθυντής περιφερειακής διευθύνσεως στις 24 Μαΐου –και έχει σημασία η ημερομηνία, κύριε Πρόεδρε– στέλνει φιρμάνι και ζητά με δύο κουβέντες από διευθυντές σχολείων το εξής: Σας παρακαλούμε να μας στείλετε αντίγραφο πρακτικού δικαιολόγησης απουσιών του τελευταίου τριμήνου –έχει σημασία που το τονίζω– και εξαγωγής αποτελεσμάτων φοίτησης του σχολικού έτους 2004-2005 του τάδε ενιαίου λυκείου κ.λπ. Παίρνει την εξής απάντηση από διευθυντή scho-

λείου, ο οποίος ξέρει στοιχειωδώς τη δουλειά του: «Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του π.δ. 80/2003, το διδακτικό έτος στα λύκεια δεν χωρίζεται σε τρίμηνα, αλλά σε δύο περιόδους που ονομάζονται "τετράμηνα"». Ένα είναι αυτό.

Δεύτερον, ο διευθυντής συνεχίζει την απάντησή του, αναφέροντας τα εξής: «Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 του κεφαλαίου Ε' του π.δ. 80/2003 η εξαγωγή του βαθμού ετήσιας επίδοσης κατά μάθημα των μαθητών συντελείται μετά το τέλος των πάσης φύσεως εξετάσεων». Δηλαδή, επειδή οι απολυτήριες εξετάσεις του λυκείου ταυτίζονται με τις εισαγωγικές εξετάσεις για τα πανεπιστήμια, η εξαγωγή του βαθμού ετήσιας επίδοσης κατά μάθημα των μαθητών, συντελείται μετά και το τέλος των εισαγωγικών, όπως έχει επικρατήσει να λέγεται, εξετάσεων, δηλαδή τον Ιούλιο. Ε, ο διευθυντής ζητάει αυτά τα αποτελέσματα από το Μάιο, πριν από εσάς για εσάς.

Αντιλαμβάνεστε ότι ο διευθυντής του σχολείου δεν μπορεί να κρατηθεί. Θέλει να είναι ευγενής, αλλά δεν αντέχει στον πειρασμό και προσθέτει την εξής παράγραφο: «Με δεδομένα αυτά που σας ανέφερα προηγουμένως, σας παρακαλούμε πολύ» - λέει στον προϊστάμενό του, τον προσωρινό διευθυντή εκπαίδευσης- «να μας πληροφορήσετε αν υπάρχει άλλη διάταξη νόμου, που να ρυθμίζει διαφορετικά αυτά τα θέματα για να γίνει κατανοητό και το περιεχόμενο του εγγράφου της διεύθυνσης, αλλά και για να ενεργήσουμε ανάλογα».

Για την ιστορία και για να μην αναρωτάσθε πού συνέβησαν αυτά, σας λέω ότι έγιναν στα Ιωάννινα. Θα μπορούσα πραγματικά να σας παρουσιάσω πληθώρα παραδειγμάτων. Δεν είναι αυτός ο λόγος. Ο λόγος είναι για να ξέρουμε πραγματικά πού βρισκόμαστε και τι κάνουμε σ' αυτήν τη χώρα κυρίως στο θέμα της παιδείας.

Έρχομαι εδώ και παίρνω αφορμή από αυτό που ανέφερα προηγουμένως, την ταύτιση των απολυτηρίων εξετάσεων του λυκείου με τις εισαγωγικές εξετάσεις για τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ. Αναφέρομαι στο θέμα των ημερών. Ξέρετε και καταλαβαίνετε όλοι τι λέω. Μιλώ για τη θέσπιση της βαθμολογικής βάσης στο 10 για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια, που θα ισχύσει από του χρόνου. Έγινε μια προσομοίωση προς τα μπροστά και όλοι συζητήσαμε και εξακολουθούμε να συζητούμε -και πολύ ορθώς κάνουμε- τι θα γινόταν φέτος, εάν εφαρμόζονταν η ρύθμιση. Πολλοί θέτουν το ψευτοδilemma: Είστε υπέρ ή κατά της βάσης; Για όνομα του Θεού! Δεν είναι εκεί το θέμα. Πρόκειται για ένα ψευτοdilemma που σκοπό έχει ένα και μόνο πράγμα, να ικανοποιήσει τη συντηρητική πλευρά που μπορεί να κρύβει ο καθένας μας μέσα του βαθιά, πρόσκαιρα και βεβαίως να εξυπηρετήσει την επικοινωνιακή πολιτική της Κυβέρνησης. Και διερωτώμαι: Είναι το θέμα της παιδείας, της εκπαίδευσης, μόνο θέμα επικοινωνίας; Μήπως είναι θέμα ουσίας; Εάν ήταν τόσο εύκολο, βάζοντας ένα όριο, να λύνουμε τα ζητήματα ποιότητας της εκπαίδευσης, αντιλαμβάνεσθε ότι από τους πάρα πολλούς ικανότατους Υπουργούς όλων των κυβερνήσεων που έχουν περάσει από το Υπουργείο Παιδείας, κάποιος από αυτούς θα ήθελε να πάρει αυτήν την εύκολη δόξα ατάκα και επί τόπου. Γιατί όχι;

Για να μην παρεξηγηθώ, σας λέω ότι δεν είμαι υπέρ της ήσσονος προσπάθειας. Είμαι, όμως, υπέρ μιας πολιτικής που θα σχεδιάζει συγκεκριμένα πράγματα και θα τα εντάσσει σε συνολικό σχέδιο.

Εδώ γινόμαστε μάρτυρες καθημερινά μιας πρακτικής από αποσπασματικά μέτρα ατάκτως ερριμμένα με μια και μόνη σκέψη, πώς θα φανούμε καλύτεροι προς τα έξω, πώς θα γίνουμε επικοινωνιακοί. Και θα πω το εξής: Γιατί δέκα με άριστα το είκοσι; Γιατί δέκα χιλιάδες μόρια με άριστα τα είκοσι χιλιάδες μόρια; Δώδεκα χιλιάδες μόρια θα πω ή δεκαπέντε χιλιάδες, αλλά γιατί; Με ποιο τρόπο;

Θα πρέπει να ξέρουμε, για παράδειγμα, γιατί βάζουμε το συγκεκριμένο πλαφόν, γιατί δεν βάζουμε όχι μικρότερο, αλλά γιατί δεν βάζουμε μεγαλύτερο και κυρίως να είμαστε έτοιμοι ως χώρα να αντιμετωπίσουμε όλες τις συνέπειες που θα προκύψουν από την εφαρμογή αυτού του μέτρου.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα πω το εξής. Διαβάζουμε σήμερα στις εφημερίδες ότι το σύστημα αυτό θα είναι προσω-

ρινό για δύο χρόνια. Στα δύο αυτά χρόνια θα λύσουμε το πρόβλημα της ποιότητας της εκπαίδευσης, της ποιότητας των παρεχομένων σπουδών και της δουλειάς που γίνεται μέσα στα πανεπιστήμια; Ξέρετε εσείς καλύτερα από μένα, που είστε και ο ίδιος, κύριε Πρόεδρε, άνθρωπος της εκπαίδευσης, ότι δεν γίνεται μ' αυτόν τον τρόπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Υπολείπονται πέντε συνάδελφοι ακόμα να μιλήσουν και θα παρακαλούσα, κύριε Υπουργέ, να απαντήσετε συνολικά μετά σε όλους.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Συμφωνώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η κ. Βούλτεψη έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κύριε Πρόεδρε, πολλά ακούστηκαν χθες και σήμερα με αφορμή την ίδρυση του Διαθlonού Πανεπιστημίου στη Θεσσαλονίκη, ακόμα και επιχειρήματα το ποιος δικαιούται να δρέψει τις δάφνες της πρωτιάς της ιδέας. Εγώ λέω ότι αυτά είναι ζητήματα πολυτελείας και μάλιστα ζητήματα πολυτελείας που τίθενται την επαύριο της ανακοίνωσης βάσεων εισαγωγής στα πανεπιστήμια, οπότε και διαπιστώθηκε για μια ακόμα φορά ότι η Νέα Δημοκρατία παρέλαβε ένα εκπαιδευτικό σύστημα βουτηγμένο στην απάθεια, στην άγνοια, στον εφησυχασμό, στον εγωισμό των κακώς εννοουμένων συνδικαλιστικών διεκδικήσεων.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν έχουμε πια την πολυτέλεια να ασχολούμεθα με αυτά τα ζητήματα, όταν η λεγόμενη δωρεάν παιδεία κοστίζει ετησίως στους Έλληνες 1.500.000.000 ευρώ. Και αυτό το πρόβλημα δεν το δημιουργήσε η Νέα Δημοκρατία. Όταν μας παραδόθηκε ένα εκπαιδευτικό σύστημα παπαγαλίας και χωρίς κριτική σκέψη, για το οποίο όμως παρ' όλα αυτά οι Έλληνες πληρώνουν εξ ιδίων το 45% και επειδή άκουσα ότι διογκώνεται και υπάρχει πρόβλημα παραπαιδείας, σας λέω ότι δεν δημιούργησε η Νέα Δημοκρατία το πρόβλημα παραπαιδείας. Η παραπαιδεία δημιουργήθηκε από την πολιτική του ΠΑΣΟΚ στην εκπαίδευση και είναι γνωστό ότι κάθε χρόνο οι Έλληνες όλα αυτά τα χρόνια πληρώνουν 1.000.000.000 ευρώ στα φροντιστήρια.

Όταν, λοιπόν, συμβαίνουν όλα αυτά τότε το πρόβλημα είναι πολύ σοβαρό για να συζητούμε πρωτιές και ιδέες και τι πρόλαβε και τι δεν πρόλαβε να ειδοποιήσει η προηγούμενη κυβέρνηση που δεν το πρόλαβε από το 2002 έως το 2004, δηλαδή μέσα σε δύο χρόνια.

Είλικρινά εγώ πίστευα ότι μετά την ανακοίνωση αυτών των αποτελεσμάτων που είχαμε πριν από λίγες ημέρες, μετά από την ανακοίνωση αυτής της αποτυχίας που είναι διαβρωτική αποτυχία, προϊόν διαρκούς εγκλήματος, ακόμα και αυτοί που δεν συνηθίζουν να επιλέγουν το δρόμο της αυτοκριτικής, θα επέλεγαν το δρόμο της σωπής.

Σε περισυλλογή θα έπρεπε να βρισκόμαστε όλοι μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, κύριοι συνάδελφοι, και κυρίως αυτοί που είχαν την ευθύνη τόσα χρόνια της εκπαίδευσης.

Επειδή διαβάζουμε στον Τύπο ότι μας έρχονται μηνύματα από συνεδριάσεις συντονιστικών σχετικά με τη λειτουργία του Υπουργείου Παιδείας και της ηγεσίας του, εγώ πιστεύω ότι εκεί που συνεδριάζετε θα έπρεπε απλώς να νιώθετε ντροπή για την κατάντια της παιδείας και όχι να στέλνετε μηνύματα στην Κυβέρνηση που προσπαθεί αυτήν τη στιγμή κάτι να κάνει.

Και βέβαια μου έκανε τρομερή εντύπωση το ότι πάλι ετέθησαν συνδικαλιστικά ζητήματα, ποιος διορίζεται, ποιος προάγεται, γιατί είναι προσωρινό, γιατί είναι μόνιμο κλπ.

Με συγχωρείτε. Επειδή γίνονταν σωστά οι διορισμοί και οι προαγωγές επί των ημερών σας φθάσαμε σ' αυτά τα χάλια; Αυτό ήταν το ζήτημα; Μακάρι να λυνόταν το πρόβλημα έτσι, διότι τότε με τόσες χιλιάδες εκπαιδευτικούς, μόνιμους, αναπληρωτές, φροντιστές θα έπρεπε να έχουμε το καλύτερο επίπεδο παιδείας σ' αυτήν τη χώρα, πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει. Εδώ συμβαίνουν ανεξήγητα πράγματα. Αυτά που βλέπουμε

είναι ανεξήγητα αποτελέσματα. Οι επιδόσεις των υποψηφίων φοιτητών μας είναι ανεξήγητες. Και όταν κάτι είναι ανεξήγητο σε χώρα που την ευθύνη την έχει η πολιτική, τότε μάλλον το ψάρι βρωμάει από το κεφάλι.

Αλλά βέβαια τι να περιμένει κανείς όταν ακούσαμε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση να προφέρει και τη λέξη «ΔΙΚΑΤΣΑ». Δηλαδή αυτό το συνώνυμο για κάθε Έλληνα του αίσιχους το οποίο συντηρούσατε για τόσο καιρό, έρχεστε να το αναφέρετε ξανά;

Πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι στο άμεσο μέλλον θα μας δοθεί η ευκαιρία να συζητήσουμε γι' αυτό το μεγάλο ζήτημα με αφορμή τη βάση εισαγωγής στα πανεπιστήμια. Μέχρι τότε όμως οι ασκούντες την κριτική καλό θα ήταν να κατεβάσουν τους τόνους και να συμβάλουν στη γενική προσπάθεια να ξανακερδίσουμε τον κόσμο της γνώσης. Διαφορετικά το μόνο που θα κάνουν είναι να επιβεβαιώσουν την υποψία ότι σκόπιμα διατηρείται χαμηλά το επίπεδο του λαού. Η γνώση προσφέρει ελευθερία. Και όταν ο άνθρωπος συνειδητοποιεί ότι είναι ελεύθερος, τότε απαλλάσσεται από την τροχοπέδη του βολέματος, της ευδαιμονίας, παύει να παραπλανάται και να παραπληροφορείται, απ' αυτούς βέβαια που το μόνο που επιδιώκουν είναι η ψήφος.

Πάντως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι θριαμβολογίες και η έπαρση θα είχαν αξία εάν δεν υπήρχε η πρόσφατη έρευνα του Πανεπιστημίου Πατρών σύμφωνα με την οποία η νέα γενιά των δασκάλων είναι επικίνδυνα ανορθόγραφη. Και αυτό νομίζω το γεγονός έχει μεγαλύτερη σημασία από τις θριαμβολογίες εάν η ΠΑΣΚΕ δασκάλων ήρθε πρώτη στις συνδικαλιστικές εκλογές. Αντί να κοιτάτε αν παίρνετε τέσσερις ή πέντε έδρες και να μετράτε τις δυνάμεις σας, καλό είναι να κοιτάτε αν έγινε καμία προσπάθεια να μάθουν τα παιδιά να γράφουν ελληνικά στο δημοτικό.

Τέλος, διάβασα σήμερα στον Τύπο ότι ο κ. Παπανδρέου, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είπε στο συντονιστικό όργανο ότι η Υπουργός Παιδείας παίρνει κάτω από τη βάση. Εγώ νομίζω ότι έχει βάλει πάλι ανάποδα τα καλώδια, γιατί κάτω από τη βάση πήραν χιλιάδες μαθητές που βγήκαν από τα σχολεία και προσπάθησαν να μπουν στα πανεπιστήμια. Και αυτοί οι βαθμοί που πήραν τα παιδιά δεν αξίζουν σε κανέναν Έλληνα, όχι μόνο σ' αυτούς που διεκδικούν να μπουν στα πανεπιστήμια. Κανένας Έλληνας, όποια δουλειά και να κάνει δεν μπορεί να βγάλει μέσο όρο σε οποιαδήποτε εξέταση «1», «1,5», «2», «3», «4», «5», γιατί όποια δουλειά και αν κάνει μετά στη ζωή του δεν θα μπορεί να ανταποκριθεί σ' αυτή. Και μετά τζάμπα θα γυρεύει το κράτος ανάπτυξη, ανταγωνιστικότητα, νέες καλλιέργειες, προσαρμογή κλπ. Από ποιους; Απ' αυτούς οι οποίοι και όταν δεν μπαίνουν στα πανεπιστήμια δεν θα μπορούν να το κάνουν;

Νομίζω ότι το μεγάλο μας στοίχημα πλέον δεν είναι τι βαθμό θα παίρνει αυτός που μπαίνει στο πανεπιστήμιο, αλλά είναι το γενικό επίπεδο της παιδείας και αυτό αφορά όλους τους Έλληνες.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Βαρβαρίγος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Παρακολουθώντας τη συζήτηση, κύριε Πρόεδρε, ακούστηκε η άποψη για τη διεκδίκηση της πατρότητας αυτής της ιδέας. Πράγματι είναι του ΠΑΣΟΚ και την υλοποιεί σήμερα η Νέα Δημοκρατία με τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μήπως θα πρέπει να πείτε και μητρότητα για να μην έχουμε πρόβλημα στη Βουλή;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Πείτε το, κύριε Πρόεδρε, εσείς. Όμως, εγώ θα έλεγα, ψάχνοντας και διαβάζοντας το νομοσχέδιο, ότι δεν βρήκα πουθενά ένα χρονοδιάγραμμα για την υλοποίηση αυτής της ιδέας που θεσμοθετείται. Πράγματι μας βρίσκει σύμφωνους και θα έπρεπε ίσως να έχει γίνει και νωρίτερα.

Στο άρθρο 8 του νομοσχεδίου αναφέρεται ότι: «Με π.δ. που εκδίδεται το αργότερο εντός δύο ετών από τη συγκρότηση της Διοικούσας Επιτροπής κλπ. θα κυρωθεί ο Οργανισμός του

ΔΙ.ΠΑ.Ε.». Πήγα όμως να δω πότε θα διοριστεί αυτή η επιτροπή και αναφέρεται στο άρθρο 3 ότι: «μέχρι την αυτοδύναμη λειτουργία του πανεπιστημίου η διοίκηση και διαχείριση ασκείται από εννεαμελή διοικούσα επιτροπή τα μέλη της οποίας διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων». Όμως δεν λέει πότε θα εκδοθεί αυτή η απόφαση του Υπουργού. Θα έπρεπε να υπάρχει ένα χρονοδιάγραμμα.

Πιστεύω ότι η ιδέα ήταν δική μας, η θέσπιση όλων μας αλλά εμείς θα έρθουμε να την υλοποιήσουμε, γιατί θα περάσουν τα δύο χρόνια, δεν θα έχετε κάνει τίποτε. Και αυτό βέβαια μπορεί να το καταλάβει κάποιος από το τι κάνατε μέχρι στιγμής. Το κόστος για τις υποδομές όπως αναφέρεται στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου είναι περίπου στα τριάντα εκατομμύρια ευρώ, μια μεγάλη δαπάνη. Το φετινό πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων όπως εξελίσσεται μέχρι στιγμής, είναι μια καταστροφή. Μείωση 46% στο πρώτο εξάμηνο.

Ειδικά τώρα στην παιδεία οι φετινές δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ είναι μειωμένες σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια. Από το 3,61% στο 3,58%. Επομένως πού να βασιστεί κάποιος, σε ποια πραγματικά στοιχεία, σε ποια πραγματικά δεδομένα, για να πεισθεί ότι αυτή η πρόταση θα υλοποιηθεί στο άμεσο μέλλον και ότι θα περπατήσει και θα καλύψει πράγματι μια ανάγκη που υπάρχει στη χώρα μας και στην περιοχή μας.

Κύριε Πρόεδρε, πολλά από τα επιμέρους όμως ζητήματα που θεσπίζουν αυτόν τον οργανισμό, αυτό το ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα, μας βρίσκουν αντίθετους. Και θα αναφερθώ σε ένα κυρίαρχο ζήτημα που αφορά τη γλώσσα στην οποία θα διδάσκονται τα μαθήματα στο ΔΙ.ΠΑ.Ε. Είναι η αγγλική γλώσσα, όπως περιγράφεται στο νομοσχέδιο.

Θα θυμίσω για το ζήτημα αυτό μια αναφορά του εθνικού μας ποιητή, του Διονυσίου Σολωμού, όταν αγωνιζόταν και αυτός για την απελευθέρωση της χώρας μας από τους Τούρκους.

Έλεγε τότε, λοιπόν: «Δεν έχω τίποτε άλλο στο μυαλό μου, παράξ ελευθερία και γλώσσα». Κυρίαρχο διαχρονικά πάντοτε το ζήτημα είναι η ασπίδα του πολιτισμού μας, της κουλτούρας μας, της ιστορίας μας, της παιδείας μας.

Πιστεύω ότι θα έπρεπε να υπάρχει μεγαλύτερη συμμετοχή στη διαδικασία. Θα έπρεπε τουλάχιστον ισότιμα να αντιμετωπίζεται από το Διεθνές Πανεπιστήμιο η χρήση της ελληνικής γλώσσας. Αλλά όπως σας είπα, ζητήματα τα οποία σχετίζονται με επιμέρους διαφορές σε ό,τι αφορά την ίδρυση και λειτουργία, πιθανότατα θα έρθουμε εμείς να τα υλοποιήσουμε και έτσι θα τροποποιήσουμε όλες αυτές τις διατάξεις.

Το πρόγραμμα πάντως που αφορά το εκπαιδευτικό μας σύστημα σήμερα και που μέρος του έρχεται και τούτο το νομοσχέδιο να καλύψει, γιατί ό,τι αφορά την εκπαίδευση συνολικά, αφορά και τη χώρα, αφορά και τη νεολαία, αφορά και το μέλλον.

Κύριε Πρόεδρε, πρόσφατα βγήκαν τα αποτελέσματα των φετινών εξετάσεων. Έμειναν έξω από τα πανεπιστήμια, από τα ΤΕΙ, από τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα πάνω από σαράντα πέντε χιλιάδες παιδιά. Στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου αναφέρεται ότι ένας από τους στόχους –και αναφέρεται σαν κύριος στόχος– είναι η κάλυψη του ελλείμματος εξαγωγής φοιτητών που κάνουμε με εισαγωγή από το Διεθνές Πανεπιστήμιο. Αναφέρεται σαν μια εμπορική πράξη περίπου καλύμματος του εμπορικού ισοζυγίου. Εδώ όμως δημιουργείται μια τεράστια αγορά, πάλι εξαγωγής μ' αυτά τα παιδιά, για τα οποία δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη. Και όχι μόνο δεν υπάρχει πρόβλεψη αλλά η πρόβλεψη είναι δυσσιώνη ακόμη περισσότερο γιατί προβλέπεται αυτή η αγορά να μεγαλώσει ακόμη πιο πολύ.

Η κυρία Υπουργός εξήγγειλε χθες βάση εισαγωγής από του χρόνου τα δέκα χιλιάδες μόρια, έτσι αυθαίρετα. Βέβαια θα πει κανείς, μα είναι δυνατόν να μπαίνουν στα πανεπιστήμια με πέντε (5) ή με τέσσερα (4); Θα πρέπει να αντιστρέψει κανένας το ερώτημα: Η πολιτεία, από τη δική της την πλευρά, καλύπτει τις υποχρεώσεις της; Ανταποκρίνεται στις ευθύνες της; Όταν αύριο, 1η του Σεπτεμβρίου, ανοίγουν τα σχολεία και δεν έχουν ακόμη διοριστεί οι δάσκαλοι και οι καθηγητές και όταν θα χαθούν σίγουρα κάποιες χιλιάδες ώρες διδασκαλίας και όταν κάποια σχολεία θα αρχίσουν κανονικά τη λειτουργία τους τον

Οκτώβριο και το Νοέμβριο, αυτά τα παιδιά που θα κληθούν του χρόνου να εξετασθούν, θα έχουν τη δυνατότητα να ανταποκριθούν στα όρια που θεσπίζει η κυρία Υπουργός; Και τότε τι θα πούμε; Ότι καλώς τα παιδιά αυτά έμειναν απ' έξω, γιατί δεν έπιασαν το δέκα (10);

Για να μπορέσουμε να θέσουμε, λοιπόν, τέτοιες σκληρές και αυστηρές προϋποθέσεις, θα πρέπει πρώτα ως πολιτεία να έχουμε κι εμείς αναλάβει το μέρος της υποχρέωσης που μας ανήκει. Να υπάρχει ένα τέτοιο επίπεδο σπουδών που να μας επιτρέπει να αξιολογούμε τέτοια αυστηρή αξιολόγηση. Αυτό, όμως, είναι κάτι που δεν συμβαίνει.

Επειδή ακούστηκε κάτι για ένα διετές διάστημα διάρκειας αυτής της ρύθμισης, καταλαβαίνουμε τη σκοπιμότητα. Πρέπει σ' αυτό το διάστημα να κλείσουν κάποιες σχολές, κάποια ΤΕΙ, κάποια πανεπιστήμια. Από και πέρα βέβαια πρέπει να διορθώσουμε τα πράγματα. Θα έχουμε δημιουργήσει όμως πάλι μία τεράστια αγορά εξαγωγής φοιτητών στο εξωτερικό, με αποτέλεσμα βέβαια να μην έχουμε λύσει κανένα πρόβλημα.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου για μισό λεπτό να αναφερθώ σε μερικές διατάξεις που αφορούν στο άρθρο 9 που σχετίζονται με τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Θα αναφερθώ στην τελευταία παράγραφο όπου δίνεται παράταση στη θητεία των διευθυντών οι οποίοι επελέγησαν πέρσι με μία διαδικασία η οποία είναι εντελώς απαράδεκτη. Θυμάστε τότε ότι εξακόσιοι φάκελοι κρίθηκαν σε δύο συνεδριάσεις και επελέγησαν οι διευθυντές. Τότε είπε η κυρία Υπουργός: «Είναι προσωρινή η επιλογή, θα τους αντικαταστήσουμε σύντομα, του χρόνου τον Αύγουστο θα έχουμε θεσπίσει αξιοκρατικά κριτήρια για να πάρουμε τους επόμενους». Βέβαια, αυτό δεν γίνεται.

Με τη διάταξη αυτή έχουμε μία παράταση αόριστης διάρκειας αυτών των διευθυντών. Δεν είναι τυχαίο ότι στην αιτιολογική έκθεση, ενώ υπάρχει αναφορά σε όλα τα άρθρα και σ' όλες τις παραγράφους του άρθρου 9, δεν υπάρχει μισή κουβέντα για την παράγραφο 11. Βέβαια, τι θα μπορούσε να πει η Κυβέρνηση;

Θέλω να κάνω και άλλη μία παρατήρηση. Επαναφέρετε μία διάταξη την οποία πέρσι το καλοκαίρι καταψηφίσατε εδώ μέσα και καταργήσατε όταν φέρατε το πρώτο νομοσχέδιο για ρυθμίσεις για τις εκπαιδευτικές βαθμίδες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Τότε οι καθηγητές οι οποίοι είχαν υπηρετήσει στα δυσπρόσιτα σχολεία είχαν το μπόνους προσδιορισμού στο διπλάσιο του χρόνου υπηρεσίας. Καταργήσατε αυτήν τη διάταξη. Σας είπαμε ότι κάνατε λάθος, σας είπαμε ότι καταργείτε τη συνέχεια του κράτους. Αυτήν τη θυμάστε όταν σας συμφέρει, αλλά φέτος ευτυχώς επαναφέρατε αυτήν τη διάταξη και την ξαναθέτετε σε ισχύ.

Βέβαια, κάποιοι άνθρωποι αδικήθηκαν γιατί έχασαν τη δυνατότητα και των περσινών και των φετινών διορισμών, αλλά έστω κι έτσι θα έχουν και πάλι τη δυνατότητα να κερδίσουν αυτό το πλεονέκτημα που με κάποιο κόστος από τη δική τους ζωή απέκτησαν επιλέγοντας να πάνε σε μία δυσπρόσιτη περιοχή.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς ψηφίσαμε αυτό το νομοσχέδιο επί της αρχής επειδή πιστεύουμε στην ιδέα αυτού του πανεπιστημίου που ιδρύεται, αλλά βέβαια διαφωνούμε στις επιμέρους διατάξεις του και γι' αυτό το καταψηφίζουμε επί των άρθρων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Βαρβαρίο.

Το λόγο έχει ο κ. Σκρέκας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση για μία ακόμη φορά φέρνει στο Τμήμα ένα σημαντικό νομοσχέδιο που αφορά το χώρο της παιδείας κι έρχεται με το νομοσχέδιο αυτό που τιτλοφορείται «Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος και άλλες διατάξεις» να συνδέσει την ιστορία της Ελλάδας, αλλά και των Ελλήνων με το σήμερα και το αύριο. Είναι ένα νομοσχέδιο που από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ναι μεν επί της αρχής είχε κι έχει τη σύμφωνη γνώμη της, αλλά συνολικά αντιμετωπίστηκε μίζερα. Λέω «μίζερα» γιατί, όπως και σε κάθε νομοσχέδιο, επιχειρείται από τους συναδέλφους και κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τελικά να προσεγγίζουν θεωρητικά τα θέματα και

μέσα από τη θεωρητική προσέγγιση να επιχειρούν να ισχυροποιήσουν τον αντιπολιτευτικό τους λόγο.

Εκτίθεστε, όμως, κύριοι συνάδελφοι. Και εκτίθεστε με αυτά που επικαλείστε, όπως για παράδειγμα το ότι η πατρότητα αυτού του νομοσχεδίου ανήκει στο σημερινό Αρχηγό σας, το Γιώργο Παπανδρέου.

Εγώ θα έλεγα ότι το θέμα δεν είναι το ποιος το ανακοινώνει, το ποιος το λέει πρώτος. Το θέμα είναι το ποιος το κάνει. Διότι η πολιτική κρίνεται εκ του αποτελέσματος. Και οι πολίτες που κάθε φορά επιλέγουν μία κυβέρνηση για να τους εκπροσωπήσει και για να κυβερνήσει τον τόπο, την επιλέγουν και την εκλέγουν όχι για να θεωρητικολογεί, αλλά για να εφαρμόζει μία πολιτική η οποία θα πρέπει να δίνει αποτελέσματα.

Εμείς και μ' αυτό το νομοσχέδιο, αυτό επιχειρούμε να κάνουμε. Ήταν και είναι μία προγραμματική δέσμευση, η οποία έρχεται στην ώρα της να υλοποιηθεί.

Όλα αυτά που ακούστηκαν –θεμιτά μεν και οι παρατηρήσεις θεμιτές– πιο πολύ εντάσσονται στο χώρο του κοινοβουλευτικού ελέγχου παρά στη συζήτηση επί της ουσίας αυτού του νομοσχεδίου. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο σωστά μελετημένο, συγκροτημένο, με έντεκα άρθρα, τα οποία δεν έχουν να κάνουν με τίποτα άλλο παρά με τη δομή και τη λειτουργία αυτού του πανεπιστημίου, ένα πανεπιστήμιο που θα κριθεί στη λειτουργία του μέσα από τον κοινοβουλευτικό έλεγχο –και θα κρίνεται όπου εκεί όποιες παρατηρήσεις και όποιες δυσλειτουργίες υπάρξουν, θα δοθεί η δυνατότητα στην όποια κυβέρνηση τελικά να τις διορθώσει, ώστε αυτό που σήμερα επιχειρεί η Κυβέρνησή μας, να δώσει τα αποτελέσματα που χρειαζόμαστε στο χώρο της παιδείας τα επόμενα χρόνια.

Υπάρχει μία τάση πολλές φορές να λέμε ό,τι σκεπτόμαστε. Πολλές φορές, όμως, δεν σκεπτόμαστε αυτά που λέμε –και βάζω και τον εαυτό μου– και μέσα απ' αυτήν τη συμπεριφορά και τη λογική τελικά να κάνουμε λάθη τα οποία μας εκθέτουν πολιτικά.

Θα περίμενα πιο γενναία συμπεριφορά από τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης γι' αυτό το νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που θεωρώ ότι είναι τομή στο χώρο της εκπαίδευσης.

Αναφέρθηκε από συνάδελφο το εξής: Γιατί αφού εμείς χαρακτηρίζουμε αυτό το νομοσχέδιο τόσο σοβαρό, το φέρνει η Κυβέρνηση σε Θερινό Τμήμα. Και μας κατηγορεί γι' αυτό, για τη σημαντικότητα του νομοσχεδίου σαν να έχουν ανακαλύψει τη λειτουργία των Θερινών Τμημάτων σ' αυτήν την περίοδο. Μα, στα Θερινά Τμήματα, κύριοι συνάδελφοι, έρχονται νομοσχέδια σημαντικά και λιγότερο σημαντικά.

Θέλω να καταθέσω ένα στοιχείο σύγκρισης αυτού του νομοσχεδίου με ένα αντίστοιχο νομοσχέδιο, που θεωρήθηκε εκπαιδευτική μεταρρύθμιση επί των ημερών σας και επί των ημερών υπουργίας του κ. Αρσένη. Ήρθε σ' αυτήν την Αίθουσα στο Β' Θερινό Τμήμα, του Αυγούστου, σημαντική μεταρρύθμιση, η οποία ήταν μεταρρύθμιση ανατροπής του εκπαιδευτικού μας συστήματος, το 1997 με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και επί υπουργίας κ. Αρσένη. Και τότε βεβαίως κανείς δεν θεώρησε ότι το νομοσχέδιο αυτό κακώς ήρθε στο Τμήμα. Και εννοώ από την τότε κυβέρνηση. Αντίθετα, το υποστήριξε, ενώ για ένα τέτοιο νομοσχέδιο, μία τέτοια σημαντική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση το λιγότερο που θα μπορούσε να είχε γίνει είναι να πάει στην Ολομέλεια, ώστε τελικά αντί για εκατό Βουλευτές να το υποστηρίξουν και να αναπτύξουν την επιχειρηματολογία τους τριακόσιοι Βουλευτές από όλα τα κόμματα. Μάλιστα, είχε έρθει και μ' έναν τρόπο αιφνιδιαστικό.

Άρα, λοιπόν, θεωρώ ότι αυτού του είδους οι ισχυρισμοί και οι παρατηρήσεις πιο πολύ σας εκθέτουν παρά συμβάλουν στην καλή συζήτηση ενός νομοσχεδίου.

Πρέπει εδώ να αντιληφθούμε ότι ο ρόλος μας σ' αυτήν την Αίθουσα είναι να νομοθετούμε και να συζητούμε επί των νομοθετημάτων και να μη συνδέουμε τα νομοθετήματα με τα γενικότερα θέματα της εκπαίδευσης, θέματα που έχουν σχέση με το διορισμό των διευθυντών, με το αν τελικά τα σχολεία θα λειτουργήσουν σωστά τη σχολική αυτή περίοδο, με το αν έχουν δημιουργηθεί πολλά ή λίγα τμήματα των ΤΕΙ και των πανεπι-

στημίων, τα οποία σήμερα κινδυνεύουν να κλείσουν. Μια διασπορά, για την οποία τουλάχιστον να υπάρχει και μια αυτοκριτική.

Αυτή η διασπορά των τμημάτων έγινε επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ, δεν αντιμετωπίστηκε όμως με την ανάλογη υποστήριξη που θα έπρεπε να έχουν αυτά τα τμήματα, έτσι όπως απλώθηκαν στις περιφέρειες. Σήμερα η Κυβέρνησή μας αντιμετωπίζει το πρόβλημα της υποστήριξης αυτών των τμημάτων. Το θέμα τελικά δεν είναι να τα κρατήσει κανείς. Το θέμα δεν είναι κάθε τμήμα που δημιουργείται να το καταργήσει ή να το ενισχύσει. Γιατί γύρω από το κάθε τμήμα δημιουργείται μια ολόκληρη υποδομή. Και για όλα αυτά τα τμήματα έχουν δημιουργηθεί οι υποδομές εκείνες, ώστε θα ήταν πολύ πρόχειρο και επικίνδυνο για την όποια κυβέρνηση –και κυρίως για την Κυβέρνησή μας– να πει αφοριστικά ότι «αφού έτσι τα θεσμοθετήσατε, έτσι θα λειτουργήσουν». Εμείς τα καταργούμε και τα συγκεντρώνουμε πλέον στους χώρους εκείνους όπου μπορούν απρόσκοπτα να προσφέρουν τις υπηρεσίες που όλοι προσδοκούμε από την εκπαίδευση.

Εγώ μ' αυτές τις σκέψεις ολοκληρώνω τη μικρή μου παρέμβαση και θέλω να συγχαρώ τον παριστάμενο Υπουργό, αλλά και την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, γι' αυτό το τόλμημα, γι' αυτήν τη σημαντική νομοθετική παρέμβαση που κάνει σε ένα τόσο σημαντικό κομμάτι, το οποίο συνδέει την ιστορία μας με το παρόν και το μέλλον. Και σε μας εναπόκειται πλέον το πώς θα αξιοποιήσουμε αυτήν τη σύνδεση, ώστε ο ρόλος μας να μην είναι το να εισπράττουμε την πρόοδο των άλλων, αλλά τελικά να συμμετέχουμε και να ενισχύουμε την πρόοδο συνολικά όλων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και του κόσμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σκρέκα.

Το λόγο έχει ο κ. Μπούγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, έγινε πράγματι πολύς λόγος για το ποιος έχει την πατρότητα της ίδρυσης του Διεθνούς Πανεπιστημίου. Εγώ θα προσπαθήσω να έχω μια διαφορετική προσέγγιση στο ζήτημα αυτό.

Είναι γεγονός ότι την τελευταία δεκαετία δημιουργήθηκε στο χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης μια πραγματικότητα. Η ίδρυση αγγλόφωνων τμημάτων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης σε διάφορα κράτη. Δυστυχώς το ΠΑΣΟΚ ολιγώρησε. Είτε δεν μπόρεσε είτε καθυστέρησε να αντιληφθεί αυτήν την πραγματικότητα. Αποτέλεσμα αυτής της ολιγωρίας ή αδυναμίας του ΠΑΣΟΚ να αντιληφθεί τη διαμορφωθείσα πραγματικότητα είναι ένα εγχείρημα –η ίδρυση του πανεπιστημίου– το οποίο ενώ έπρεπε να γίνει την περασμένη δεκαετία, γίνεται το 2005 με ένα νομοσχέδιο καθ' όλα άρτιο. Θα πρέπει, λοιπόν, οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αν τι να προσπαθούν να προβάλουν τη δόξαν πατρότητας μιας πρότασης, να εξηγούν στην Εθνική Αντιπροσωπεία για ποιους λόγους δεν μπόρεσαν εγκαίρως να ανταποκριθούν στη διαμορφωθείσα πραγματικότητα, έτσι ώστε να έχει καταστεί η χώρα μας και στον τομέα αυτό ανταγωνιστική.

Αναφέρθηκε –ή τουλάχιστον υπονοήθηκε– από συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι κακώς επελέγη η αγγλική γλώσσα. Και βεβαίως θα ρωτούσε κάποιος: «Τι προτείνετε;». Θέλετε να θεσμοθετηθεί η ελληνική γλώσσα, κάποια άλλη γλώσσα; Διότι το να κάνουμε κριτική εναντίον μιας διάταξης, χωρίς να έχουμε πρόταση, είναι καταστροφικό γι' αυτόν που την κάνει.

Δεν μπορούμε, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αγνοούμε μια πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα είναι πως η αγγλική γλώσσα είναι ο σύγχρονος κώδικας, το σύγχρονο μέσον επικοινωνίας της πλειοψηφίας, ιδιαίτερα της επιστημονικής κοινότητας. Η ελληνική, όσο και αν θα το θέλαμε, δεν είναι γλώσσα του εμπορίου στον 21ο αιώνα. Στις μέρες μας τα πράγματα έχουν αλλάξει. Κι εμείς, αν θέλουμε να επιβιώσουμε στο σύγχρονο ευρωπαϊκό κόσμο, οφείλουμε να ακολουθούμε την ευρωπαϊκή και τη διεθνή πραγματικότητα.

Επώθηκε, επίσης, από την κ. Σχοινράκη ότι θα πρέπει η Κυβέρνηση να απαντήσει στο ερώτημα ποιο σχολείο θέλουμε. Πριν όμως ζητήσετε, κυρία συνάδελφε, να απαντήσει η Κυβέρ-

νηση σ' αυτό το ερώτημα, νομίζω ότι έχετε υποχρέωση να απαντήσετε ποιο σχολείο παραδώσατε. Παραδώσατε ένα σχολείο σύγχρονο, ένα σχολείο ανοικτό στην κοινωνία ή ένα σχολείο-προθάλαμο των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων; Διότι εάν είχατε αναπτύξει τις υποδομές για ένα σύγχρονο σχολείο, να είστε βέβαιη ότι τα πράγματα στην εκπαίδευση, είτε στη δευτεροβάθμια είτε στην ανώτατη, θα ήταν εντελώς διαφορετικά. Όμως, νομίζω ότι εσείς και το κόμμα σας δεν έχετε κανέναν απολύτως λόγο να είστε υπερήφανοι για την κατάσταση που μας κληροδοτήσατε.

Σε ό,τι αφορά, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, τη διάταξη του άρθρου 5 που προβλέπει την καταβολή των διδάκτρων, η ρύθμιση λέει συγκεκριμένα το εξής: «Το ύψος των διδάκτρων καθορίζεται με κοινή υπουργική απόφαση. Προπτυχιακοί φοιτητές, υπήκοοι κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης καταβάλλουν διδάκτρα μόνο εάν προβλέπεται η καταβολή για προπτυχιακά προγράμματα δημοσίων πανεπιστημίων της χώρας τους».

Τολμώ να πω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό έχει συμβολική σημασία, διότι εάν απευθύνεται το πανεπιστήμιο και τα προγράμματα σπουδών του στους βαλκανικούς λαούς, εν όψει και του δεδομένου της εισδοχής της Ρουμανίας και της Βουλγαρίας το 2007 στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπου εκεί δεν προβλέπεται η καταβολή διδάκτρων, αντιλαμβανόμαστε ότι περιορίζεται ο χώρος των κρατών, των οποίων οι φοιτητές θα έχουν υποχρέωση καταβολής διδάκτρων. Ορθώς προβλέπεται, αλλά νομίζω ότι συμβολική σημασία θα έχει.

Βέβαια, θα πρέπει να τονίσω στο σημείο αυτό, για να μην υπάρχει και παρανόηση, ότι η καταβολή διδάκτρων ως μέσο ενίσχυσης των εσόδων του πανεπιστημίου, σε καμία περίπτωση δεν μεταβάλλει το σκοπό του ιδρύματος σε κερδοσκοπικό, ώστε να υπάρχει και αντίθεση με τη συνταγματική διάταξη.

Επίσης, αναφέρθηκε η άποψη ότι δεν πρέπει να υπάρχει διασκορπισμός τμημάτων πανεπιστημιακών σε διάφορες πόλεις ανά την επικράτεια. Νομίζω ότι είναι σωστό και εύλογο να υπάρχει μία διασπορά τμημάτων, όχι μόνο διότι τονώνεται η τοπική οικονομία, αλλά κυρίως διότι αναπτύσσεται ένα πλέγμα μορφωτικών, εκπαιδευτικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων, που αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι ανυψώνουν το πνευματικό επίπεδο της περιοχής. Κυρίως σ' αυτό συμβάλλει η ίδρυση πανεπιστημιακών τμημάτων σε διάφορες πόλεις της Ελλάδος.

Εδώ θα πρέπει να πω, αναπτύσσοντας περαιτέρω τις σκέψεις που διατύπωσα χθες κατά την ομιλία μου επί της αρχής του νομοσχεδίου, ότι η εγκατάσταση του νέου τμήματος του Πανεπιστημίου της Στερεάς Ελλάδος στη Λιβαδειά έγινε μετά από μελέτη και αποδοχή και συμμετοχή, για την έγκαιρη λειτουργία του τμήματος, της τοπικής κοινωνίας.

Θα πρέπει να αναφέρω, γιατί το γνωρίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι ο Δήμαρχος και ο Δήμος Λιβαδειάς είχαν έτοιμες μελέτες, που αποδείκνυναν τη βιωσιμότητα του νεοιδρυόμενου τμήματος του Πανεπιστημίου της Στερεάς Ελλάδος και οι ίδιοι παραχώρησαν τα κτήρια, προκειμένου να στεγαστούν ευπρεπώς οι νέες σχολές του πανεπιστημίου.

Έτσι, λοιπόν, μπόρεσε να γίνει πραγματικότητα με τη διάταξη του νομοσχεδίου μια ακόμα εξαγγελία του Πρωθυπουργού. Εξαγγελία του Πρωθυπουργού ήταν η ίδρυση του Διεθνούς Πανεπιστημίου στη Θεσσαλονίκη. Εξαγγελία του Πρωθυπουργού ήταν και η ίδρυση τμήματος του Πανεπιστημίου της Στερεάς Ελλάδος στη Λιβαδειά.

Και ερωτώ, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ: Βλέπετε καμία ομοιότητα με τις δικές σας εξαγγελίες; Καμία! Οι δικές σας εξαγγελίες έμεναν εξαγγελίες, επαναλαμβάνονταν για εξυπηρέτηση εκλογικών σκοπιμοτήτων κάθε φορά προεκλογικά, ενώ οι δικές μας εξαγγελίες γίνονται πράξη έγκαιρα.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι η ίδρυση του Διεθνούς Πανεπιστημίου είναι μία πραγματικότητα. Δεν αρκεί όμως. Για να αποκτήσει το Διεθνές Πανεπιστήμιο διεθνές κύρος και αναγνώριση, όπως όλοι ευχόμαστε, νομίζω ότι θα πρέπει να δουλέψουμε πολύ και να δουλίσουμε όλοι χωρίς κομματικές μικροψυχίες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Κατσιφάρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, φάνηκε μέσα από όλη την πορεία της συζήτησής μας για μια ακόμη φορά και η προχειρότητα και η χωρίς στόχο και στόχευση πολιτική της Κυβέρνησης.

Πιο συγκεκριμένα, για να είμαστε και πιο σαφείς, ενώ έχει ανάγκη η χώρα μας να ανοίξει τους ορίζοντες στην εκπαίδευση, να έχει εξωστρεφή πολιτική, να μπορέσει μηνυματικά να πάρει δυνάμεις από την ευρύτερη περιοχή ακριβώς για να συγκροτήσει ευρύτερα μια στρατηγική και στα πλαίσια των εθνικών πολιτικών της -αυτή είναι μια αναγκαιότητα- ταυτόχρονα δεν μπορούμε να λέμε ότι «με βάση αυτή την αναγκαιότητα εγώ διαμορφώνω όρους οικονομίας και εκπαίδευσης», γιατί δεν γίνεται και δεν προκύπτει μέσα από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Αρα, πρέπει να είμαστε σαφείς και ειλικρινείς ως προς το τι έρχεται να καλύψει το συγκεκριμένο υπό ιδρυση νέο πανεπιστήμιο. Τονίσαμε και εχθές και φάνηκε από τη συζήτηση ότι δεν μιλάμε για ένα ακόμη περιφερειακό πανεπιστήμιο της χώρας μας. Μιλάμε για ένα ειδικό πανεπιστήμιο που θα έχει έναν πιο εξειδικευμένο και ειδικό ρόλο ακριβώς για να ανοίξουμε και αυτούς τους ορίζοντες της παιδείας μας και πέραν της χώρας μας.

Η παιδεία, κύριε Υπουργέ, σαφώς θα μπορούσε να ήταν και μοχλός οικονομίας και εισροής χρήματος, θέλει όμως μια ολοκληρωμένη στρατηγική. Το δυστύχημα είναι ότι όλες οι πολιτικές μέχρι σήμερα δεν υπηρετούν αυτήν τη στρατηγική. Οι δουλειές σας και οι παρεμβάσεις σας τις περισσότερες φορές είναι μισές, είναι μικροδευτερές, δεν έχετε τόλμη στην πολιτική σας και αυτό το πλέγμα και η ανασφάλειά σας δημιουργεί στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας αυτό που λέμε «μια παρατεταμένη αβεβαιότητα». Δεν έχετε την ικανότητα να στείλετε ένα μήνυμα στα νέα παιδιά, ένα μήνυμα σήμερα συνολικά στον ελληνικό λαό ότι μπορείτε πραγματικά μέσα από τη σχεδιασμένη πολιτική σας να πάτε κάπου τα πράγματα.

Θέλουμε αυτό το πανεπιστήμιο; Το θέλουμε. Το ψηφίζουμε; Εμείς το ψηφίζουμε. Εγώ το θεωρώ πολύ δεύτερο για ποιον γίνεται η μάχη, ποιος το είπε πρώτος, δεύτερος και οτιδήποτε άλλο, γιατί φάνηκε από την κουβέντα πώς και εσείς οι ίδιοι υποχωρήσατε και είπατε: «Ναι, το είπε μεν ο Παπανδρέου, αλλά το φτιάχνουμε εμείς». Δεν νομίζω ότι αυτό πλέον αφορά τον ελληνικό λαό.

Υπάρχει όμως -ειδικά σε αυτό και σε συνδυασμό με αυτά που είπατε στην αρχή- ακόμα ο τρόπος με τον οποίο το σχεδιάσατε. Δεν έχετε ανοίξει όλα τα χαρτιά εδώ. Το είπαμε και εχθές: Γιατί οι συγκεκριμένες σχολές; Θεωρείτε ότι αυτές οι σχολές είναι ελκυστικές; Θεωρείτε ότι για αυτές τις σχολές ειδικά θα έρθει να σπουδάσει ο ξένος φοιτητής εδώ; Είναι ανταγωνιστικές οι σχολές; Δημιουργούν προοπτικές για τον ίδιο και είναι κίνητρο; Έχετε πολιτική κινήτρων; Γιατί αν αυτό το εγχείρημα αποτύχει τα δύο-τρία πρώτα χρόνια, καταλαβαίνετε ότι έχει υπονομευθεί συνολικά αυτό το πείραμα. Είναι ανταγωνιστικές οι σχολές; Ποιες άλλες σχολές μελετήθηκαν και δεν τις προτάσσετε; Εδώ έγινε ένα σχέδιο, έγινε μια μελέτη, ασχολήθηκαν πάρα πολύ σοβαρά πανεπιστημιακοί άνθρωποι. Εγώ θα ήθελα να ξέρω ποιες σχολές απορρίψατε. Δεν θέλω την άποψή σας ότι μπορεί στην πορεία να προστεθούν και άλλες σχολές. Αυτό το ξέρουμε. Το ξέρουμε γιατί είναι μια πάγια πολιτική των ιδρυμάτων. Δεν φέρνεται τίποτα καινούριο. Το ερώτημα είναι ποιες αποκλείσατε και γιατί είπατε για αυτές.

Δεύτερον, εμείς είπαμε ότι από αυτά που φαίνονται μέσα από το νομοσχέδιο -και αντιλαμβανόμαστε την έννοια της στατικότητας, της εξελικτικής πορείας και το τι μπορεί να δημιουργήσετε στην πορεία- δεν διαφαίνεται με τίποτα με τον τρόπο που το έχετε σχεδιάσει ότι μπορείτε να δώσετε οντότητα σε αυτό το ειδικό πανεπιστήμιο που θα είναι η βιτρίνα και ουσιαστικά το πρώτο άνοιγμα της χώρας μας προς τα έξω, ούτε στις υποδομές ούτε με το εκπαιδευτικό προσωπικό. Θεωρώ πως είναι απλά κάποιες πρώτες προσεγγίσεις και στην πορεία βλέπουμε. Δηλαδή ουσιαστικά να παράγεται μια παθογένεια, την οποία δεν έχει

ανάγκη σήμερα η ελληνική κοινωνία.

Θα ξαναθέσω κάποια ερωτήματα. Όσον αφορά στο άρθρο 4, γιατί δεν απαντάτε με σαφήνεια αν θα είναι Έλληνες φοιτητές; Εάν είναι, ποιο θα είναι αυτό το ποσοστό; Και αν είναι, πότε μου πραγματικά με ποιο τρόπο θα είναι η επιλογή. Νομίζω ότι αυτό πρέπει να το ξέρει όλος ο ελληνικός λαός.

Επίσης, αν είναι να αντικαταστήσουμε και να πάρουμε τους ξένους φοιτητές που είναι σήμερα στα πανεπιστήμια μόνο για να πληρώνουν και να τουςβάλουμε στο Διεθνές Πανεπιστήμιο, δε νομίζω ότι κερδίζουμε τίποτα σαν χώρα. Μιλάμε για μικρο-μεγέθη στην οικονομία σ' αυτήν την περίπτωση.

Με ποια κριτήρια -δεν αναφέρεται πουθενά- θα γίνεται η αξιολόγηση για την πρόσκληση των ξένων φοιτητών; Επίσης, σε ποια ποσοστά θα είναι οι Έλληνες της διασποράς με τους αλλοδαπούς φοιτητές.

Είναι εύλογα ερωτήματα στα οποία μέχρι στιγμής δεν έχετε απαντήσει.

Σε σχέση με τη γλώσσα, νομίζω κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να τολμήσουμε. Η αγγλική γλώσσα βεβαίως είναι ένα κίνητρο. Είναι μία γλώσσα που έχει μία ηγεμονία παγκόσμια. Η ελληνική γλώσσα τι ρόλο θα έχει; Γιατί δεν τολμάμε έστω στο ελάχιστο να προσδιορίσουμε το ρόλο της; Αλλά γραμμένο εδώ, όχι γενικώς και αορίστως. Το γενικώς και αορίστως είναι καλές δυνάμεις, είναι από τα γενικά «θα» των πολιτικών και της πολιτικής. Εδώ όμως νομοθετούμε και πρέπει με σαφήνεια να προσδιορίσουμε το ρόλο της ελληνικής γλώσσας και ειδικά όταν μιλάμε για σχολές και τμήματα που έχουν να κάνουν με τον άνθρωπο, με την εξελικτική πορεία, την ιστορία. Είναι μια χρυσή ευκαιρία να προσδιορίσουμε το ρόλο της ελληνικής γλώσσας.

Όσον αφορά το άρθρο 9, καταλαβαίνω ότι υπάρχουν ανάγκες στη δημόσια διοίκηση και πρέπει να λειτουργήσει και πρέπει να διευθετηθεί κάποια πράγματα. Αυτά είναι κατανοητά και κατανοητά μπαίνουν πολλές φορές σε ένα νομοσχέδιο για να λυθούν.

Υπάρχει ένα δεύτερο μεγάλο κύμα αναπληρωτών. Πέρυσι είπατε ότι με το τριαντάμηνο καλύπτεται. Αναπαράχθηκε ένα άλλο μεγάλο κύμα αναπληρωτών. Και αυτοί οι άνθρωποι λένε -και σωστά, γιατί αυτό αναπαράγει η εξουσία, άρα δεν μπορεί να είναι απέξω αυτοί, αφού αυτό βλέπουν ότι γίνεται- εμείς τι θα κάνουμε.

Κύριε Υπουργέ, θα τολμήσετε να πάτε στο δεκαοκτάμηνο, όπως πήγατε πέρυσι με το τριαντάμηνο; Είναι μεγάλος αριθμός αναπληρωτών και περιμένει μία απάντηση σ' αυτό.

Εγώ θεωρώ ότι πρέπει να πάτε στα πλαίσια της Κοινωνικής Οδηγίας για να μπορέσουν να μονιμοποιηθούν οι αναπληρωτές καθηγητές.

Σε σχέση με την παρ. 11 του άρθρου 9, κύριε Υπουργέ, πρέπει να απαντήσετε. Με ποια κριτήρια, με ποιο θεσμικό πλαίσιο πρέπει να ξέρει στο σύνολό της η εκπαιδευτική κοινότητα θα γίνουν οι επιλογές των προϊσταμένων και των διευθύνσεων. Χρεώνεστε, γιατί είστε αναξιόπιστοι από πέρυσι μέχρι φέτος, ότι δεν μπορέσατε μέσα σε ένα ολόκληρο χρόνο να υλοποιήσετε αυτά που λέγατε πέρυσι. Σ' αυτό δε σας πιστεύει κανείς και θεωρεί ότι το κάνετε σκόπιμα για να ελέγχετε τη διοικητική εξουσία της εκπαίδευσης.

Νομίζω ότι είναι μικρών οριζόντων αυτή η πολιτική, δεν έχει μέλλον και πολύ γρήγορα θα ηττηθεί, γιατί δεν προσφέρει τίποτα ούτε στον ελληνικό λαό, ούτε στην οικονομία, ούτε στη δύναμη που πρέπει να επενδύσουμε για το μέλλον της χώρας μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εξαντλήθηκε ο κατάλογος των εγγεγραμμένων συναδέλφων για πρωτολογίες.

Για προτασόμενη δευτερολογία το λόγο έχει ο κ. Τσιόγκας. Απών. Διαγράφεται.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα πρώτα δι' ολίγον να αναφερθώ σε γενικότερα θέματα της εκπαίδευσης που τέθηκαν εδώ στην Αίθουσα.

Πρώτα απ' όλα να αναφερθώ στο θέμα του νομοθετικού

έργου, γιατί ελέγχθη ότι δεν ήρθαν νομοσχέδια, δεν έγιναν τομές.

Θα ήθελα να πω ότι στους δεκαοκτώ μήνες η Κυβέρνηση στον τομέα της Παιδείας έφερε σχέδια νόμων τα οποία η προηγούμενη κυβέρνηση είχε την πρόθεση να τα φέρει, αλλά δεν είχε την τόλμη. Προτιμούσε να τα κρατάει στα συρτάρια του Υπουργείου. Με το νόμο για τις μετεγγραφές, έγινε μια αντικειμενικοποίηση του συστήματος, ένας εξορθολογισμός των κριτηρίων στις μετεγγραφές που συνδέθηκαν και με ακαδημαϊκά κριτήρια για να μη γίνεται αυτό που γινόταν παλαιά. Με την κατάργηση του ΔΙΚΑΤΣΑ και με την αντικατάστασή του από το ΔΟΑΤΑΠ έγινε και εκεί εκσυγχρονισμός και εξυγίανση. Με το σχέδιο νόμου για την αξιολόγηση των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, κάναμε τη μεγάλη τομή στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ. Με το νόμο για τη δια βίου εκπαίδευση, δημιουργήσαμε νέους θεσμούς. Σήμερα, ήλθε η σειρά του Διεθνούς Πανεπιστημίου, ενός πανεπιστημίου διαφορετικού από τα ισχύοντα μέχρι σήμερα στην πατρίδα μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Ελέγχθη ότι είναι μειωμένη η χρηματοδότηση που δόθηκε πέρσι. Αυτό είναι λάθος. Σε προηγούμενη συζήτηση, είχα καταθέσει στα Πρακτικά της Βουλής, τον προϋπολογισμό από τον οποίο αποδεικνύεται ότι η αύξηση που δόθηκε επί του ΑΕΠ, είναι 0,20%. Ειδικώς για τα πανεπιστήμια, και τα ΤΕΙ η αύξηση υπερβαίνει το 20%. Πρέπει δε να λάβει κανείς υπόψη του ότι πέρσι αυτή τη μέρα έληγε η χρηματοδότηση από το ΕΠΕΑΕΚ ογδόντα ενός τμημάτων πανεπιστημίων και ΤΕΙ και ότι δεν υπήρχε καμία πρόβλεψη στον περσινό προϋπολογισμό, την ευθύνη για την κατάρτιση του οποίου είχε η προηγούμενη Κυβέρνηση. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να γίνουν δύο έκτακτες χρηματοδοτήσεις.

Στη σχολική στέγη τώρα, προχωρήσαμε για πρώτη φορά ένα μεγάλο πρόγραμμα αντικατάστασης όλων των σχολείων της πατρίδας μας που είναι κατασκευασμένα από αμιάντο. Προχωρήσαμε σε προσεισμοτικό έλεγχο σε όλα τα σχολεία. Το πρόγραμμα αυτό είναι ήδη σε εξέλιξη για να διασφαλίσουμε στέρεα σχολεία για τα παιδιά μας.

Τα βιβλία είναι ήδη στο δρόμο για τα σχολεία. Μην ξεχνάτε ότι αλλάξαμε το σύστημα και από το διαβλητό σύστημα της ανάθεσης για το χαρτί και για το τύπωμα των βιβλίων προχωρήσαμε, όπως όριζε και η Ευρωπαϊκή Ένωση, σε ανοικτούς διαγωνισμούς. Έτσι, είχαμε τεράστια εξοικονόμηση πόρων και χρημάτων που αν τα είχαμε όλα αυτά τα χρόνια, πολλά σχολεία θα είχαμε κτίσει αντί αυτά τα χρήματα να πήγαιναν, δεν ξέρω πού.

Με την ολοκλήρωση των διορισμών καλύπτονται όλες οι ανάγκες της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Δεν υπάρχει μείωση διορισμών. Δεν υπάρχει θέμα να μην υπάρχουν καθηγητές και δάσκαλοι στην ώρα τους στις θέσεις τους. Εδώ οι Κασσάνδρες θα διαψευστούν όπως διαψεύστηκαν όταν επί μήνες ακούγαμε για την κάθοδο των βάσεων και για τη δήθεν δυσκολία των θεμάτων. Είδατε όμως ότι οι βάσεις ήταν στο ίδιο επίπεδο, αν όχι σε υψηλότερο σε κάποιες σχολές.

Διευθυντές: προσωρινή ρύθμιση. Έχουμε καταθέσει συγκεκριμένη πρόταση η οποία συζητήθηκε στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας για το πώς θα υπάρξει ένα νέο σύστημα αντικειμενικό για το διορισμό των διευθυντών και των προϊσταμένων. Αύριο μεθαύριο θα έχετε την πρόταση. Ίσως να την έχετε και σήμερα. Είναι θέμα αν η συγκεκριμένη πρόταση άργησε δύο ή τρεις μέρες;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Εικοσιπένσες ώρες καθυστέρησης. **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων):** Το αποδεχόμεθα. Εν πάση περιπτώσει, έχει κατατεθεί. Συζητήθηκε στο πλαίσιο του ΕΣΥΠ. Θα την έχετε στα χέρια σας. Πολύ σύντομα θα έλθει στη Βουλή.

Άρα η προσωρινότητα της ρύθμισης αυτή που ψηφίζουμε σήμερα έχει μια διάρκεια ενός, δυο μηνών το πολύ.

Το θέμα των βάσεων είναι το αυτονόητο. Δεν μπορεί να εισάγεται φοιτητής στο πανεπιστήμιο, όταν αποδεικνύεται από τις εξετάσεις ότι δεν έχει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις να παρα-

κολουθήσει την ανώτατη εκπαίδευση. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να δούμε ένα σύστημα που να διασφαλίζει πολλαπλές ευκαιρίες, ένα σύστημα που να αποσυνδέει το εξεταστικό από το λύκειο.

Σεις, κύριοι συνάδελφοι είχατε κάνει το λύκειο κέντρο εξετάσεων. Σε δεκαοκτώ - είκοσι μαθήματα εξετάζονταν οι μαθητές για να μπουν στα πανεπιστήμια. Ήρθαμε εμείς και είπαμε «τις μεταρρυθμίσεις» που είχατε κάνει σταδιακά να δούμε πως μπορούμε να τις αντιμετωπίσουμε. Είπαμε τα μαθήματα γίνονται έξι και στο διάλογο που θα ξεκινήσει για το πώς θα πρέπει να ορισθούν και να διεξάγονται πλέον οι εισιτήριες εξετάσεις, να έρθετε και να συμμετάσχετε και να καταθέσετε τις προτάσεις σας, αν έχετε βέβαια. Αν δεν έχετε θα μείνετε στη στεία κριτική και αντιπολίτευση.

Θα έρθω τώρα στο σχέδιο νόμου που συζητάμε. Ο σκοπός του δεν είναι να έχουμε ένα ισοζύγιο εισαγωγής - εξαγωγής φοιτητών όπως παρερμηνεύσατε την εισηγητική έκθεση. Ο σκοπός μας είναι να αποτελέσει η Ελλάδα δια του Διεθνούς Πανεπιστημίου ένα σημείο ανοίγματος της εκπαίδευσής της στη νοτιανατολική Ευρώπη. Έτσι και αλλιώς έχουμε τη δυνατότητα με τις ισχύουσες διατάξεις να εισάγονται αλλοδαποί φοιτητές στα ελληνικά πανεπιστήμια και με τη διδασκαλία στην ελληνική γλώσσα. Υπάρχει συγκεκριμένο ποσοστό και μπορούν να εισάγονται. Εδώ κάνουμε κάτι το διαφορετικό. Δημιουργούμε ένα διεθνές πανεπιστήμιο με άλλη δομή, ξεχωριστό από τα άλλα με την αγγλική γλώσσα που είναι διεθνής γλώσσα προκειμένου να προσελκύσουμε φοιτητές και έτσι να έχουμε τους πρεσβευτές, τη σύνδεση με την ομογένεια και όλα αυτά στα οποία αναφερθήκαμε χτες στην πρωτολογία μας.

Τώρα θα μπω σε μερικά επιμέρους ζητήματα. Είναι δυνατή και επιθυμητή η συμμετοχή ελλήνων καθηγητών που διδάσκουν στο εξωτερικό. Προβλέπουμε ότι μπορούν να συμμετέχουν στη διοικούσα επιτροπή και επίσης προβλέπουμε στο άρθρο 5 παρ. 4 τη μετάκληση επιστημόνων από το εξωτερικό.

Άρα λοιπόν η κριτική που ασκήθηκε σε αυτό το σημείο δεν ευσταθεί. Λέχθηκε ακόμη ότι είναι πρόχειρο το σχέδιο νόμου. Σεις δεν μπορείτε να λέτε κάτι τέτοιο, όταν το δικό σας σχέδιο αποτελείτο από ένα άρθρο με δυο σελίδες. Αυτό ήταν το σχέδιό σας. Το άλλο που είχατε ψηφίσει ως νόμο του 1996 αναφερόταν σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και από τότε ως το 2004 γιατί δεν υλοποιήθηκε; Οκτώ χρόνια πέρασαν. Έρχεστε σήμερα να ασκήσετε κριτική επ' αυτού. Το ποιος λοιπόν αποδίδει ιδιαίτερη βαρύτητα στην εκπαιδευτική λειτουργία αποδεικνύεται από τα πεπραγμένα και όχι από τα λόγια.

Και βεβαίως δεν υποβαθμίζονται τα ελληνικά πανεπιστήμια με την ίδρυση του διεθνούς πανεπιστημίου. Δεν πρέπει να αναδείξουμε ως αυτόνομη και αυτοτελή οντότητα την ελληνική ανώτατη παιδεία μας στα Βαλκάνια, στη νοτιανατολική Ευρώπη, στον κόσμο από της Μεσογείου; Νομίζω πως πρέπει και αυτόν το ρόλο καλείται να παίξει συμπληρωματικά με τα άλλα πανεπιστήμια που με διατάξεις νόμου που έχουμε φέρει, έχουμε επιτρέψει τη διδασκαλία για μεταπτυχιακά σε ξένη γλώσσα, τη συνδιδασκαλία, τη συνδιοργάνωση κοινών μεταπτυχιακών με άλλα πανεπιστήμια του εξωτερικού, ώστε και τα ελληνικά πανεπιστήμια να ενσωματωθούν και στο διεθνές γίγνεσθαι και στον ευρωπαϊκό χώρο.

Τώρα, όσο για τη διοικούσα επιτροπή θα γίνει άμεσα ο διορισμός της. Μόλις ψηφιστεί το σχέδιο νόμου θα διοριστεί η διοικούσα επιτροπή που μόλις συγκληθεί θα προβεί στο σχεδιασμό του ιδρύματος, καθώς και των προγραμμάτων σπουδών τα οποία θα συμπεριληφθούν στις τρεις σχολές που έχουν ιδρυθεί και θα προχωρήσει μια σειρά άλλων θεμάτων. Δεν μπορεί σήμερα το κράτος να μπει στο πανεπιστήμιο και να καταργήσει την αυτονομία και την αυτοτέλειά του και να ασχοληθεί με θέματα καθαρώς εκπαιδευτικά και διοικητικά του πανεπιστημίου.

Αυτά είναι θέματα του πανεπιστημίου. Και όσον αφορά στη διοικούσα επιτροπή -επειδή ετέθη το ερώτημα- επαναλαμβάνω ότι θα γίνει άμεσα ο διορισμός της.

Ετέθη το ερώτημα, γιατί αυτές οι σχολές και όχι άλλες. Κύριοι συνάδελφοι, οι τρεις σχολές, οι οποίες είναι στο σχέδιο νόμου, είναι ακριβώς αυτές οι οποίες προτείνονται από τη μελέ-

τη η οποία είχε γίνει από τους πρυτάνεις του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Μακεδονίας και άλλους έγκριτους καθηγητές. Αυτές τις τρεις πρότειναν.

Γιατί πρότειναν αυτές; Είναι απλό. Διότι έχουν ένα ευρύ γνωστικό φάσμα, ένα ευρύ πεδίο και μπορούν να καλύψουν πολλά προγράμματα. Για παράδειγμα, όταν μιλάμε για ανθρωπιστικές σπουδές, καλύπτουμε σχεδόν τα πάντα. Όταν λέμε τεχνολογία, είναι πολυτεχνείο και άλλα θέματα. Άρα, λοιπόν, αυτές οι σχολές είναι ευρέως αντικειμένου. Φέραμε, λοιπόν, αυτές τις σχολές στο σχέδιο νόμου, γιατί, επαναλαμβάνω, προτάθηκαν από τη μελέτη η οποία έγινε και δεν το σκεφτήκαμε έτσι ξαφνικά.

Σε ό,τι αφορά στην αγγλική γλώσσα, θα ήθελα να πω ότι αυτήν προέβλεπε και το προηγούμενο σχέδιο νόμου. Είναι αυτονόητο ότι ένα πανεπιστήμιο που θέλει να έχει γενικότερη διείσδυση, θα πρέπει οι παραδόσεις του να γίνονται στην αγγλική γλώσσα.

Παράλληλα, όμως, στο άρθρο 5 –το είπα και χθες– προβλέπουμε ότι οι ίδιοι οι καθηγητές, η διοικούσα επιτροπή, η σύγκλητος, οι αρμόδιοι καθηγητές μπορούν να προτείνουν τη διδασκαλία μαθημάτων στην ελληνική γλώσσα, εκεί όπου αυτοί θεωρούν ότι προσιδιάζει στο γνωστικό αντικείμενο.

Άρα, λοιπόν, και η ελληνική γλώσσα θα είναι στο ίδιο επίπεδο και σε κάθε περίπτωση, εάν κάποιος αλλοδαπός μάθει τα ελληνικά, μπορεί να εισαχθεί σε ένα από τα είκοσι δύο άλλα μας πανεπιστήμια. Υπάρχει αυτή η δυνατότητα και σήμερα. Όμως, η αγγλική γλώσσα μπαίνει –να το πούμε ευθέως– και ως ένα κίνητρο προσέλκυσης φοιτητών από το διεθνή χώρο. Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτό είναι θετικό.

Σε ό,τι αφορά στο ότι η συμμετοχή στις δαπάνες είναι στοιχείο ιδιωτικοποίησης, θα ήθελα να πω ότι δεν είναι έτσι. Εδώ δεν μιλάμε –γι' αυτό και με τη νομοτεχνική βελτίωση απαλείψαμε και τον όρο «διδασκτρα»– για ίδρυμα κερδοσκοπικό. Μιλάμε για συμμετοχή δαπανών από όλους τους φοιτητές στο κόστος λειτουργίας αυτού του ιδρύματος.

Εξάλλου, πρέπει να σας πω ότι δεν πρωτοτυπούμε. Και το Ανοικτό Πανεπιστήμιο το οποίο υπάρχει στον τόπο μας, λειτουργεί με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Υπάρχει συμμετοχή στις δαπάνες και μάλιστα, αποκλειστικά από τους Έλληνες φοιτητές του Ανοικτού Πανεπιστημίου. Δεν υπάρχει καμία πρωτοτυπία. Αυτό το οποίο γίνεται στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο με συμμετοχή στις δαπάνες, αυτό ακριβώς γίνεται και με το Διεθνές Πανεπιστήμιο.

Κατά τα άλλα, προβλέπεται ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, το πάσο και άλλες διαφόρων ειδών κοινωνικές παροχές.

Όσον αφορά στη γνώμη της συγκλήτου, αυτή προβλέπεται για όλα τα πανεπιστήμια με βάση το νόμο-πλαίσιο που ισχύει. Ό,τι δηλαδή ισχύει για τα υπόλοιπα είκοσι δύο ελληνικά πανεπιστήμια, ισχύει και για το Διεθνές Πανεπιστήμιο.

Αλλωστε, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η γνώμη της συγκλήτου ως επιστημονική και τεχνική κρίση έχει ιδιαίτερα βαρύνουσα σημασία, και απόκλιση από αυτή τη γνώμη μπορεί να επιτραπεί μόνο με ειδικά εμπεριστατωμένη αιτιολογία. Άρα, δεν αποτελεί ζήτημα το αν λέμε γνώμη ή σύμφωνη γνώμη. Γνώμη λέει ο νόμος-πλαίσιο, γνώμη λέμε εδώ, αλλά τυχόν διαφοροποίηση θέλει ειδική ουσιαστική αιτιολογία.

Όσον αφορά στη συμμετοχή φοιτητών, επιτρέψτε μου να επικαλεστώ πάλι το παράδειγμα του Ανοικτού Πανεπιστημίου. Εκεί δεν υπάρχει συμμετοχή φοιτητών. Εδώ ορίζεται συμμετοχή φοιτητών, ενός εκπροσώπου ανά σχολή. Λόγω της ιδιαίτερης φύσης αυτού του πανεπιστημίου, προκρίναμε να υπάρξει συμμετοχή με αυτόν τον τρόπο και όχι να μην υπάρξει καθόλου, όπως συμβαίνει στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

Όσον αφορά στην επιλογή των φοιτητών, γίνεται αποκλειστικά με αξιολόγηση των αιτήσεων από κάθε σχολή, με βάση κριτήρια τα οποία θα θεθούν από την πολιτεία. Ο κοσμήτορας –κάνω παρένθεση– κάνει εφαρμογή αυτών των κριτηρίων και έχει την ευθύνη της τήρησής τους. Τα κριτήρια όμως θα θεθούν από την πολιτεία.

Και θα θεθούν με προεδρικό διάταγμα, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του ΕΣΥΠ, ώστε να διασφαλίσουμε και τη συνταγματικότητα καθ' όλα των κριτηρίων και του τρόπου σε όλες τις περι-

πτώσεις που θα υποβληθούν αιτήσεις, για να μην έχουμε προβλήματα εκ των υστέρων. Επιλέξαμε αυτόν τον τρόπο, για να έχουμε την ασφάλεια και τη σιγουριά.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με το θέμα που ελέχθη για το «αλλοδαπός». Το «αλλοδαπός» θα πρέπει να πω ότι είναι ένας καθιερωμένος όρος του εθνικού, ευρωπαϊκού και διεθνούς δικαίου. Και το Σύνταγμά μας, το ισχύον Σύνταγμα, αναφέρεται σε άρθρα του σε Έλληνες, αλλοδαπούς, ημεδαπούς, αλλογενείς κλπ. Το κριτήριο είναι η κατοχή ή όχι της ελληνικής ιθαγένειας. Άρα, δεν υπάρχει κανένα θέμα.

Τέλος, το θέμα που είπε η κ. Κόλλια, της ονομασίας του πανεπιστημίου εμείς θα το θέσουμε. Το αφήνουμε ανοικτό σήμερα και θα το θέσουμε στη διοικούσα επιτροπή, προκειμένου να έχουμε τις προτάσεις της, για να δούμε τι ονομασία θα έχει το Διεθνές Πανεπιστήμιο, διότι θεωρούμε ότι αυτό προσιδιάζει στην ακαδημαϊκή τάξη και δεοντολογία.

Νομίζω, λοιπόν, ότι στο σχέδιο νόμου με αρτιότητα καλύπτονται τα θέματα του Διεθνούς Πανεπιστημίου. Υπάρχουν εξουσιοδοτικές διατάξεις για τις επιμέρους ρυθμίσεις και το σχέδιο νόμου έχει μια πληρότητα, έχει μια σαφήνεια και μπορεί να αποτελέσει το εργαλείο, για να έχουμε ένα Διεθνές Πανεπιστήμιο αντάξιο των προσδοκιών μας.

(Χαιρεκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Καστανίδης.

Ορίστε, κύριε Καστανίδη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, διαπίστωσα ότι ο παριστάμενος Υφυπουργός Παιδείας εξήντησε την τοποθέτησή του στα θέματα του Διεθνούς Πανεπιστημίου. Για όλα τα άλλα θέματα, που ετέθησαν από την πλευρά των αγορητών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης εν γένει, εισώπησε.

Διαπίστωσα επίσης ότι εξαντλήθηκαν όλα τα επιχειρήματα. Είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση δεν σκέφτεται να ενσωματώσει προτάσεις της Αντιπολίτευσης στο συζητούμενο νομοσχέδιο και δεν κάνει βελτιωτικές παρεμβάσεις. Συνεπώς, θεωρώ ότι από την πλευρά μου δεν έχει κανένα απολύτως νόημα να απαντήσω σε διάφορα που είπε ο κύριος Υφυπουργός και τα οποία σημειώνω ότι επιδέχονται εύκολες απαντήσεις.

Ζήτησα το λόγο, κύριε Πρόεδρε, διότι θα ήθελα να κάνω δύο γενικές παρατηρήσεις. Για τη δεύτερη δεν προσδοκώ κάποια απάντηση από την Κυβέρνηση. Άλλωστε, το κατέδειξε ο κύριος Υφυπουργός με τη σιωπή του.

Ακούστηκε από αρκετούς ομιλητές της κυβερνώσας πλευράς ότι περίπου θα έπρεπε να ντρέπεται το ΠΑΣΟΚ για το εκπαιδευτικό σύστημα το οποίο έχει παραδώσει. Υποθέτω ότι στην καλύτερη περίπτωση –αν αυτό δεν οφείλεται σε κομματικό φανατισμό– πιθανότατα οφείλεται, κύριε Υφυπουργέ –και θα έπρεπε να κάνετε τη σύσταση– σε άγνοια αυτών που μίλησαν.

Ασφαλώς υπάρχουν ανάγκες περαιτέρω βελτίωσης –και σημαντικών μάλιστα βελτιώσεων– του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Αλλά ο τόπος πρέπει να είναι υπερήφανος, γιατί υπήρξαν βαθύτατες δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις στο εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Θα έπρεπε να γνωρίζουν αυτοί που απετόλμησαν να εκστομίσουν τέτοιες κρίσεις προς την πλευρά της Αντιπολίτευσης, ότι αν κάποιος θα έπρεπε να αισθάνεται λίγο περισσότερη σεμνότητα, όταν μιλά για το εκπαιδευτικό σύστημα, είναι αυτή η πλευρά, η πλευρά της σημερινής Κυβέρνησης.

Σας θυμίζω, κύριοι συνάδελφοι –για όσους δεν γνωρίζουν την εκπαιδευτική ιστορία αυτού του τόπου– ότι περί το 1980 η χώρα είχε ένα εκπαιδευτικό σύστημα, που διακρινόταν για δύο βασικά χαρακτηριστικά.

Το πρώτο ήταν ο σκληρός επιθεωρητισμός. Στο εσωτερικό του εκπαιδευτικού μας συστήματος κυριαρχούσε η πειθαρχία που επέβαλαν, στα όρια ενός αυταρχικού επιθεωρητισμού, «εκλεκτά» στελέχη, που υπηρέτουσαν με πολύ μεγάλη πειθαρχία την τότε κυβερνώσα πλευρά. Σας θυμίζω ότι ο επιθεωρητισμός αυτός επέβαλε πολλές φορές, σε μια μακρά διαδρομή

δεκαετιών, απηνείς διωγμούς σε βάρος αυτών που χαρακτηρίζοντο ως η αντιπαλή ιδεολογικά πλευρά.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό ήταν ότι όλο το εκπαιδευτικό μας σύστημα ήταν με ευθύνη της δεξιάς παράταξης δομημένο στη σιδηρά λογική του Εξαρχόπουλου.

Όπως ο Εξαρχόπουλος κατάφερε να κυριαρχήσει στο Πανεπιστήμιο των Αθηνών, διώκοντας όλους τους δημοκρατικούς αντιπάλους του, έτσι η δική του σιδηρά λογική υιοθετήθηκε στα πλαίσια ενός αυταρχικού εκπαιδευτικού συστήματος και επεβλήθη από τη δεξιά παράταξη. Θα ήταν ένδειξη σύνεσης και σοφίας αν μιλάει αυτή η πλευρά πιο προσεκτικά. Χρειάστηκε σειρά δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων για να ισορροπήσει το εκπαιδευτικό σύστημα. Και ασφαλώς το εκπαιδευτικό μας σύστημα, όπως είναι σήμερα, έχει ανάγκη από πολλές βελτιωτικές και διορθωτικές κινήσεις.

Τώρα, κύριε Υφυπουργέ, πρέπει να σας πω ότι αιδημόνως σιωπήσατε για το άρθρο 9, κυρίως για τη διάταξη με την οποία παρεκτείνετε τη θητεία αυτών που ορίσατε το περασμένο καλοκαίρι ως στελέχη διοίκησης στην εκπαίδευση. Πέρυσι, όταν η Κυβέρνηση αποφάσισε να «σφαγιάσει», πέραν της παιδαγωγικής διευθυντικής ιεραρχίας στο Δημόσιο, όλα τα στελέχη διοίκησης της εκπαίδευσης το επιχείρημά της ήταν ότι «μέχρι το επόμενο καλοκαίρι θα έχω ετοιμάσει έναν αξιοκρατικό νόμο για την επιλογή των στελεχών διοίκησης της εκπαίδευσης και της παιδαγωγικής διεύθυνσης της εκπαίδευσης». Στην παρατήρηση, τότε, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης «Γιατί βιάζεστε να τους καρατομήσετε; Έχετε ανθρώπους, είτε προϊσταμένους διεύθυνσης είτε προϊσταμένους γραφείων εκπαίδευσης είτε σχολικούς συμβούλους, τους οποίους με την άνεσή σας μπορείτε να αξιολογήσετε. Εάν κάποιοι από αυτούς δεν σας κάνουν, να τους αντικαταστήσετε», η απάντηση που δινόταν από την πλευρά της Κυβέρνησης είναι ότι «επείγομαι να δείξω ότι κάτι καινούργιο γεννιέται στο χώρο της παιδείας. Και εν πάση περιπτώσει, είναι προσωρινή η ρύθμισή μας. Μέχρι το καλοκαίρι του 2005 θα έχουμε κάνει τις οριστικές τοποθετήσεις, στη βάση ενός νόμου ή μιας κανονιστικής διάταξης που θα περιλαμβάνει, θα προβλέπει αξιοκρατικά κριτήρια». Άντ' αυτού, όπως έχετε κάνει και σε άλλες περιπτώσεις, έρχεστε το καλοκαίρι του 2005 να παρατείνετε τη θητεία των υπηρετούντων και τοποθετηθέντων από εσάς, με κομματικά κριτήρια στους διαδρόμους του Υπουργείου σας, προϊσταμένων. Διότι δεν θέλω να θυμίσω στους κυρίους συναδέλφους με ποιον τρόπο έγινε η επιλογή των προσωρινών στελεχών διοίκησης. Αν ένα κόμμα, κύριε Υφυπουργέ, όπως το δικό σας επικαλείται την αξιοκρατία και μέμφεται τους αντιπάλους του ότι δεν έπραξαν σωστά, θα οφείλατε στο όνομα των επικλήσεων και των ιδεολογημάτων σας να κάνετε τα αντίθετα από αυτά που καταγγέλλετε για τους αντιπάλους σας.

Δεν θα ήθελα να σας θυμίσω στελέχη της εκπαίδευσης της εκλογικής σας περιοχής, που επιλέχθηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση, που ήταν στελέχη της Νέας Δημοκρατίας αλλά παρ' όλα αυτά επελέγησαν και τώρα εσφαγιάστηκαν, με μόνο κριτήριο ότι τοποθετήθηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση. Αναφέρομαι στην εκλογική σας περιφέρεια. Δεν λέω ότι εσείς είστε υπεύθυνος. Δεν θέλω να θυμίσω –επαναλαμβάνω– τον τρόπο με τον οποίο έγιναν οι επιλογές: μέσα σε λίγα λεπτά, ένα βράδυ σε κάποιον όροφο του Υπουργείου Παιδείας. Σας κατηγορώ για κομματισμό. Διότι αν είχατε στοιχειώδη αίσθηση της ευθύνης σας, θα είχατε τηρήσει την υπόσχεσή σας μετά το καλοκαίρι του 2004, ότι σε αυτό το χρόνο θα είχατε ορίσει αξιοκρατικούς τρόπους επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης.

Υποθέτω ότι όλα αυτά ακολουθούν με συνέπεια την εισαγωγή της συνέντευξης στις προσλήψεις γενικότερα των προσωπικών της δημόσιας διοίκησης, τις επιλογές εκτός των διαδικασιών του ν. 2190 σειρά στελεχών, όπως είναι τώρα πολίτες που θα προσληφθούν στην Πυροσβεστική, στα Σώματα Ασφαλείας, κ.ο.κ.

Κύριε Υφυπουργέ, δεν ξέρω αν την επόμενη μικρή περίοδο, όπως εσείς τουλάχιστον ισχυριστήκατε, θα έχετε τη δυνατότητα να εισηγηθείτε κάτι που να αφορά την αξιοκρατία στην εκπαίδευση. Φοβάμαι όμως ότι έτσι όπως πάτε, πολύ σύντομα

η σχολική χρονιά θα αποδειχθεί ότι θα είναι μια σχολική χρονιά αναταραχών από τις ελλείψεις και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Καστανίδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, για πολύ λίγο να τοποθετηθώ σε όσα ο κ. Καστανίδης αναφέρθηκε.

Πρώτον, είχα την ευκαιρία επί 8 λεπτά να αναφερθώ σε θέματα εκτός νομοσχεδίου γενικότερα που ετέθησαν –δεν θα τα ακούσατε ίσως– και εκεί αναφέρθηκα και για τους διευθυντές και εξήγησα πότε θα γίνουν και πώς θα γίνουν και όλα τα σχετικά. Όλα λοιπόν αυτά τα είπα πριν, αλλά θα επαναλάβω ότι η προσωρινή ρύθμιση αυτή που κάνουμε είναι απολύτως προσωρινή και σήμερα, αύριο ή μεθαύριο θα έχετε στα χέρια σας την πρόταση όπως έγινε ύστερα από τη συζήτηση που είχαμε στο ΕΣΥΠ για τον αντικειμενικό τρόπο του διορισμού των στελεχών της εκπαίδευσης από εδώ και στο εξής. Είναι θέμα όπως είπε ο κύριος συνάδελφος καθυστέρησης ενός 24ωρου. Θα το έχετε κύριοι συνάδελφοι.

Σας καλούμε δε να έλθετε στο ΕΣΥΠ να καταθέσετε και τις δικές σας προτάσεις, εάν έχετε, όπως είπα και δεν εξαντλείστε σε μία στείρα κριτική και τίποτα παραπάνω.

Σε ό,τι αφορά το θέμα του κομματισμού ή της προσωρινότητας νομίζω ότι εσείς ως ΠΑΣΟΚ έχετε μεγάλη εμπειρία και στον κομματισμό και στην προσωρινότητα. Ανατρέξτε να δείτε για πόσο καιρό, πόσα χρόνια ήσαν προσωρινοί επί υπουργίας του σημερινού Αρχηγού σας.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Τουλάχιστον ήξεραν τη δουλειά τους, ενώ σήμερα αποδεικνύουν ότι δεν ξέρουν τη δουλειά τους.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας παρακαλώ!

Άρα, επιβεβαιώνετε και χαίρω γι' αυτό για τη μακρά χρονική περίοδο της προσωρινότητας. Όσον αφορά δε τον κομματισμό νομίζω ότι είναι γνωστό τοις πάσι. Εμείς επιχειρούμε και προσπαθούμε με βήματα σοβαρά και ουσιαστικά να βάλουμε τα αντικειμενικά κριτήρια.

Αναφερθήκατε σε δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις. Ποιες μεταρρυθμίσεις και ποιες ισχύουν από αυτές; Είχαμε την περιβόητη μεταρρύθμιση Αρσένη. Ήλθε ο κ. Ευθυμίου και την απορύθμισε. Για αναζητείστε τι έχει μείνει από τη μεταρρύθμιση Αρσένη στην εκπαίδευση; Δεν έχει μείνει ουσιαστικά τίποτα και σήμερα εσείς οι ίδιοι, το ίδιο κόμμα που στήριζε το 1997 αυτήν τη μεταρρύθμιση έρχεστε και λέτε –και συμφωνείτε μαζί μας που από τότε το λέγαμε– να μην είναι το Λύκειο κέντρο εξετάσεων, να μην έχει εξεταστικοκεντρικό χαρακτήρα. Αυτά τα λέγαμε και τότε και σήμερα και εμείς σταδιακά αυτά ερχόμαστε για να τα προωθήσουμε και να τα υλοποιήσουμε.

Άρα, καλύτερα ας μην αναφερόμαστε σε μεγάλες δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις τις οποίες η ίδια η κυβέρνησή σας με άλλον Υπουργό τις μεταρρύνιζε ή τις απορύνιζε.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τις προτάσεις που δεν ενσωματώσαμε δεν ακούσαμε απολύτως καμία συγκεκριμένη πρόταση για το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, συγκεκριμένο σημείο που να το βελτιώνει ή να το αλλάζει. Καμία απολύτως πρόταση. Ακούσαμε μία κριτική επί παντός επιστητού. Δικαίωμά σας είναι, αλλά προτάσεις δεν υπήρξαν ούτως ώστε με την προσοχή που ακούσαμε να δούμε κάποιο σημείο και να το συμπεριλάβουμε. Άλλωστε οι δύο σελίδες του σχεδίου νόμου που υπήρχε δεν μπορούν να δώσουν πλούτο προτάσεων σε εμάς σήμερα για το δικό μας νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, είπα προηγουμένως ότι διέγνωσα άγνοια της εκπαιδευτικής ιστορίας ακούγοντας μερικούς συναδέλφους της κυβερνητικής πλευ-

ράς. Λυπούμαι, αλλά μήπως πρέπει να το διαγνώσω και για εσάς; Δε γνωρίζετε ότι αποτέλεσε βαθύτατη δημοκρατική μεταρρύθμιση η αλλαγή λειτουργίας των Πανεπιστημίων με το ν. 1264; Δε γνωρίζετε ότι άλλαξε όλο το πλαίσιο λειτουργίας της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με το ν. 1566; Δε γνωρίζετε ότι άλλαξε όλο το καθεστώς των ΤΕΙ με τομές από τις αρχές της δεκαετίας του '80 που συνεχίστηκαν μέχρι πριν από λίγο καιρό; Ότι υπήρξαν αναθεωρήσεις του ν. 2525 βεβαίως υπήρξαν και καλό είναι να υπάρχουν αναθεωρήσεις ακόμη και από την ίδια Κυβέρνηση όταν διαπιστώνει ότι μπορεί να έχει κάνει λάθος. Αλλά δε γνωρίζετε ότι ασκήθηκαν πολιτικές εξωτερικών μεταρρυθμίσεων που άλλαξαν κυριολεκτικά και μορφοποίησαν σε εντελώς διαφορετική βάση τη λειτουργία του εκπαιδευτικού μας συστήματος; Λυπάμαι πραγματικά.

Και κάτι ακόμη. Σε ό,τι αφορά τις προτάσεις που σας έγιναν πρέπει να σας πω ότι έχει σημασία τι αντιλαμβάνεται καθείς. Εγώ ο ίδιος, όταν μιλούσαμε για το Διεθνές Πανεπιστήμιο, σας είπα ότι μπορείτε διαζευκτικά τουλάχιστον να ορίσετε ότι επίσημη γλώσσα είναι η αγγλική γλώσσα ή η ελληνική. Δεν το θέλετε. Έχει καλώς, δικαίωμά σας.

Σας είπα να προσδιορίσετε τα βασικά γνωστικά αντικείμενα. Δεν αρκεί το άρθρο 4 ούτε το άρθρο 5.

Αυτό που ορίζεται και ρητά διατυπώνεται, κύριε Υπουργέ, είναι ότι η επίσημη γλώσσα είναι η αγγλική και θα εκτιμήσουν τα όργανα του υπό σύσταση Διεθνούς Πανεπιστημίου, αν θα εισαγάγουν και την ελληνική όπως και οποιαδήποτε άλλη γλώσσα. Αλλά ο ορισμός είναι τελικός. Είναι επισήμως η αγγλική γλώσσα. Αυτό να το καταλάβετε.

Σας κάναμε αυτήν την πρόταση. Δεν θέλετε να την αποδεχθείτε, δικαίωμά σας. Σας είπαμε να προσπαθήσετε να διαμορφώσετε τα βασικά τουλάχιστον γνωστικά αντικείμενα, τους βασικούς κλάδους σε μερικές σχολές. Δεν το θέλετε. Έχει καλώς, δικαίωμά σας, αλλά μη μέμφεστε την Αντιπολίτευση ότι δεν σας έχει κάνει προτάσεις. Σας έχει κάνει και πολύ συγκεκριμένες προτάσεις, άλλο αν δεν θέλετε να τις δεχθείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Καστανίδη.

Ο κ. Λεβέντης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα δεν είναι στην καλύτερη κατάσταση σε σύγκριση με τις άλλες ανεπτυγμένες χώρες αυτό το γνωρίζουν όλοι οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ.

Χρειάζεται λοιπόν μια, αν θέλετε, ριζική αναθεώρηση, ένας συνολικός εκσυγχρονισμός ξεκινώντας από το αυτονόητο και πρώτο, δηλαδή μια γενναία αύξηση των δαπανών για την παιδεία και την αλληλένδετη, αν θέλετε, αύξηση των δαπανών για την έρευνα και τον πολιτισμό. Αν δεν τα κάνουμε αυτά, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε.

Από εκεί και πέρα, είναι πάρα πολλά αυτά που θα μπορούσαν να ειπωθούν. Και εμείς αναπτύξαμε μερικά και πολλοί άλλοι σ' αυτή τη συζήτηση και επί της αρχής και επί των άρθρων. Δεν θέλω να επεκταθώ περισσότερο.

Οι συνθήκες βέβαια μεταβάλλονται και οι ανάγκες αυξάνουν συνεχώς. Αν θέλουμε να προχωρήσουμε, αν θέλουμε να προσεγγίσουμε το γρήγορο βηματισμό των άλλων, πρέπει να κάνουμε πολλά και να τα κάνουμε γρήγορα. Έγιναν διάφορες απόπειρες, διάφορες μεταρρυθμίσεις έως τα τώρα, υπήρξαν επιμέρους βελτιώσεις—δεν μπορεί κανείς να τις αγνοήσει—πλην όμως απέχουμε πολύ από το φθάσουμε σ' αυτό το επίπεδο που είναι οι άλλες ανεπτυγμένες χώρες.

Κάναμε μια σειρά προτάσεις κι εμείς. Δεν νομίζω ότι γίνονται αποδεκτές, τουλάχιστον δεν έδωσε κάτι τέτοιο η ομιλία του κυρίου Υπουργού. Θα ήθελα όμως, κύριε Υπουργέ, να πω το εξής. Θέσατε ένα θέμα συγκεκριμένο για τον αμύαντο. Επειδή από δικές μου προσωπικές ερωτήσεις είχε ξεκινήσει όλο αυτό το θέμα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα για το τι γίνεται με τα σχολεία, θα ήθελα να σας ρωτήσω πού βρίσκεται τελικά το θέμα, επειδή κάνατε μια μικρή μνεία. Σχετικά με αυτά τα σχολεία που ήταν καταδικασμένα προχωρήσαμε; Φτιάχτηκαν άλλα σχολεία για να πάνε τα παιδιά; Και αυτά τα υλικά τι γίνονται; Γιατί υπάρχουν διάφορες καταγγελίες ότι αυτά τα υλικά δεν τα διαχειρι-

ζόμαστε με τον τρόπο που πρέπει. Χρειάζεται ειδικός τρόπος διαχείρισης και απόρριψης, γιατί υπάρχουν σοβαροί κίνδυνοι και γι' αυτούς που είναι μέσα στους χώρους, που κατεδαφίζουν και απομακρύνουν τα υλικά, αλλά και στους χώρους στους οποίους θα απορριφθούν. Πρέπει να παρθούν ειδικά μέτρα.

Ένα δεύτερο που θα ήθελα να ρωτήσω είναι το εξής: Ποια είναι η θέση της Κυβέρνησης; Ακούστηκε εδώ από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Συμπολίτευσης ότι το άρθρο 16 είναι ένα απολίθωμα. Είναι αυτή η θέση της Κυβέρνησης; Δεν λέω το άλλο που ελέγχθη από άλλον Βουλευτή της Συμπολίτευσης ότι το άρθρο 16 είναι μια μπάλα στο πόδι του εκπαιδευτικού μας συστήματος και δεν μπορεί, αν δεν κόψουμε αυτήν την μπάλα, να προχωρήσουμε. Σ' αυτό θα σας παρακαλούσα να υπάρξει μια τοποθέτηση.

Έτσι όπως μίλησε η κυρία Υπουργός, η οποία είπε ότι τα περισσότερα σχολεία, τα περισσότερα πανεπιστήμια, ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα στην Ευρώπη είναι δημόσια, δείχνει μια άλλη θέση. Τουλάχιστον αυτό να το ξεκαθαρίσουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Λεβέντη.

Ο κ. Τσαλίδης έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ : Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω απ' αυτά που είπε ο κ. Καστανίδης. Κατ' αρχάς θα συμφωνήσω με τον Υπουργό ότι προτάσεις ουσιαστικές δεν έχουν γίνει. Δεν ακούσαμε πραγματικά σ' αυτήν την Αίθουσα τις τελευταίες είκοσι τέσσερις ώρες που συζητούμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για την ίδρυση του Διεθνούς Πανεπιστημίου ούτε μια πρόταση, πέρα από αυτήν της εισαγωγής της ελληνικής γλώσσας ή της καθιέρωσής της, αν θέλετε, σε κάποιο από τα Τμήματα. Αλλά αυτό υπάρχει ήδη στο νομοσχέδιο στο άρθρο 5, όπως εξήγησε ο κύριος Υπουργός και συνεπώς νομίζω ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.

Θα σταθώ λίγο στις μεταρρυθμίσεις, κύριε Πρόεδρε και θα δεχθώ ότι στις αρχές της δεκαετίας του '80 ο ν. 1268 πραγματικά, πέρα από τις όποιες κομματικές σκοπιμότητες της εποχής εκείνης, τις οποίες αντιλαμβάνομαι και κατανοώ, ήταν πραγματικά μια μεταρρύθμιση.

Θα δεχθώ επίσης και τον ν. 1566/1985, στον οποίον αναφέρθηκε ο κ. Καστανίδης. Θα ήθελα, όμως, να πω και στον κ. Καστανίδη και στους αγαπητούς συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι έχουν περάσει είκοσι και είκοσι πέντε χρόνια αντίστοιχα και κύλησε πολύ νερό στο αυλάκι. Εδώ και πολλά χρόνια υπάρχουν προβλήματα τα οποία ταλανίζουν το χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης—αυτό είναι γνωστό—και το ΠΑΣΟΚ δεν είχε την τόλμη να διορθώσει αυτά τα προβλήματα.

Αντίθετα, η Κυβέρνηση αυτή, η νέα διακυβέρνηση, μέσα σε δεκαπέντε μήνες που είναι στην εξουσία, έφερε το πρώτο νομοσχέδιο που υπήρξε πραγματικά τομή για την ανώτατη εκπαίδευση. Και αναφέρομαι στο νόμο πλέον του κράτους που αφορά στην αξιολόγηση των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ.

Θα ήθελα συνεχίζοντας να πω ότι είμαι σίγουρος ότι αυτή η Κυβέρνηση θα τολμήσει να αναμορφώσει και το θεσμικό πλαίσιο της ανώτατης εκπαίδευσης και θα το κάνει πολύ σύντομα, ενώ το ΠΑΣΟΚ εδώ και δέκα τουλάχιστον χρόνια γνωρίζοντας τα προβλήματα, δεν τόλμησε να το κάνει.

Σε ό,τι αφορά στο Σύνταγμα, θα έλεγα ότι δεν είμαι από εκείνους—σταθερά δεν ήμουν—οι οποίοι υποστήριζαν ότι για τα δεινά της ανώτατης εκπαίδευσης στην Ελλάδα φταίει το άρθρο 16 του Συντάγματος. Ίσα-ίσα, το αντίθετο συμβαίνει. Και αυτή η Κυβέρνηση, με την πολιτική που σχεδιάζει και ακολουθεί, αναβαθμίζει τα ελληνικά κρατικά πανεπιστήμια.

Είναι σίγουρο ότι η συντριπτική πλειοψηφία των πανεπιστημίων στην Ευρώπη είναι δημόσια πανεπιστήμια και είναι επίσης σίγουρο ότι πολλά απ' αυτά φιγουράρουν στις πρώτες πενήντα θέσεις σ' ολόκληρο τον πλανήτη. Θα έλεγα, όμως, ότι αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να αναθεωρηθεί το άρθρο του Συντάγματος, ώστε να επιτρέπεται να ιδρυθούν και μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια.

Μίλησαν εδώ κάποιοι συνάδελφοι για τα παράδοξα τα οποία συμβαίνουν στο χώρο της εκπαίδευσης. Θα αναφερθώ σε μερι-

κά που πρόχειρα κατέγραψα. Όσον αφορά στο βαθμό εισαγωγής, θα έλεγα ότι όπου υπάρχει ένα σύστημα αξιολόγησης, υπάρχουν κάποιοι που κρίνονται θετικά και κάποιοι που κρίνονται αρνητικά. Συνεπώς, θα πρέπει να υπάρχει ένας πήχυς που όσοι δεν τον περνούν, δυστυχώς, θα αξιολογούνται αρνητικά. Η θέση «όλοι να αξιολογούνται θετικά» θα έλεγα ότι είναι μία ιδανική περίπτωση, η οποία στον πραγματικό κόσμο δεν υπάρχει.

Για τις εισαγωγικές και απολυτήριες εξετάσεις, κύριε Πρόεδρε, θα έλεγα ότι είναι ένα άλλο παράδοξο διότι δεν ταυτίζεται χρονικά η διεξαγωγή τους. Θα έλεγα ότι πρώτα γίνονται οι εισαγωγικές εξετάσεις και μετά γίνονται οι απολυτήριες εξετάσεις. Είναι ένα από τα παράδοξα που υπάρχουν στο χώρο της εκπαίδευσης.

Για τις εκλογές των πρυτανικών αρχών και των οργάνων διοίκησης στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ της χώρας, θα έλεγα ότι είμαστε το μοναδικό κράτος στον πλανήτη που τις πρυτανικές αρχές και τις διοικήσεις τις εκλέγουν οι φοιτητές.

Μίλησαν για παραπαιδεία οι συνάδελφοι. Θα έλεγα και γι' αυτό ακόμη το παράδοξο ότι δεν ευθύνεται αυτή η Κυβέρνηση τους τελευταίους δεκαοκτώ μήνες.

Όσον αφορά στην επετηρίδα, κύριε Πρόεδρε, καταργήσαμε την επετηρίδα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Και τώρα, κύριε Υπουργέ, πόσες επετηρίδες έχουμε; Τέσσερις, πέντε, έξι, τρεις; Πόσες είναι;

Όλα αυτά, πραγματικά, αποτελούν τα παράδοξα της εκπαίδευσης και θα μπορούσα να αναφερθώ και σε άλλα ακόμη. Θεωρώ ότι η σχεδιαζόμενη εθνική εκπαιδευτική πολιτική είναι προς τη σωστή κατεύθυνση απ' αυτήν την Κυβέρνηση και στα πλαίσια αυτής της σχεδιαζόμενης εκπαιδευτικής πολιτικής εντάσσεται και η δημιουργία του Διεθνούς Πανεπιστημίου της Ελλάδας που πραγματικά αποτελεί την πρώτη και μοναδική μέχρι σήμερα προσπάθεια εξωστρέφειας της ελληνικής εκπαίδευσης στο χώρο της ανώτατης παιδείας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Αηδόνης έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Θα ήθελα μόνο να αναφέρω κάτι, μια και μπήκε από και τον εισηγητή της Πλειοψηφίας το ζήτημα και από τον Υπουργό ότι δεν υπήρχαν προτάσεις.

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν προσέξατε πολύ καλά την εισήγησή μου τουλάχιστον, αλλά νομίζω ότι ήταν πολύ εμπεριστατωμένες οι προτάσεις και ήταν μια ολοκληρωμένη εισήγηση που αφορούσε στοιχεία που έχουν να κάνουν με την τεκμηρίωση του συγκεκριμένου εγχειρήματος, το οποίο σήμερα προσπαθείτε να φέρετε.

Μιλήσαμε για το πώς θα αποκομίσουμε πολιτισμικά, κοινωνικά, οικονομικά οφέλη. Μιλήσαμε για το πώς, τέλος πάντων, αυτό το πανεπιστήμιο θα μπορούσε, αν μη τι άλλο, τουλάχιστον να συμβάλει σε μια πολιτικότητα και πώς θα μπορέσει να διαμορφώσει νέα στοιχεία τα οποία και εσείς επιθυμείτε, πιστεύω, μέσα από το νομοσχέδιό σας.

Παράλληλα, υπήρχαν πολύ συγκεκριμένες προτάσεις οι οποίες είχαν να κάνουν με το ποιος είναι ο ρόλος αυτού του πανεπιστημίου. Δηλαδή η πρόταση που μιλούσε για αναβαθμισμένο κύρος και για το πώς αυτό θα επιτευχθεί, είναι μια διαφορετική πρόταση από αυτήν την οποία εσείς καταθέσατε και την οποία έχετε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιό σας.

Και δεν ήταν μόνο αυτό, αλλά και αυτό το οποίο σας τόνισε ο κ. Καστανίδης και προσωπικά εγώ σε μία ρύμη του λόγου μου εξήγησα, ότι η ελληνική γλώσσα θα μπορούσε να είναι και υπόθεση αποφοίτησης.

Αυτές και άλλες πολλές προτάσεις οι οποίες υπήρχαν, νομίζω ότι δίνουν μία διαφορετικότητα στην προσέγγιση και είναι καλό μερικές φορές, όταν αν μη τι άλλο τουλάχιστον προσπαθούμε να ισοπεδώσουμε κάποια πράγματα, να είμαστε λίγο πιο προσεκτικοί. Αυτό και μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Αηδόνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει άλλος εγγεγραμμένος ομιλητής για να δευτερολογήσει.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως και 10 και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των τροπολογιών.

Θα συζητηθεί η υπουργική τροπολογία με γενικό αριθμό 412 και ειδικό 88 των Υπουργών κ.κ. Παυλόπουλου, Αλογοσκούφη, κ. Γιαννάκου που αφορά στην τροποποίηση διατάξεων του ν. 1946/1991 ΦΕΚ 69 Α'.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι πολύ σύντομος. Με την προτεινόμενη τροπολογία, η υπηρεσία αρχείου Πρωθυπουργού και λοιπά εντάσσεται στην Κεντρική Υπηρεσία των Γενικών Αρχείων του Κράτους ως ειδική υπηρεσία, διατηρώντας το χαρακτήρα σας ως ειδικής υπηρεσίας. Έτσι πετυχαί-

νουμε την ενότητα, τα αρχεία αυτά πάνε μαζί με τα γενικά αρχεία. Υπάρχει μία ενότητα στη διοίκηση, ενότητα στα αρχεία. Δεν αλλάζουμε τη δομή ουσιαστικά μέσα στη διοίκηση των αρχείων και έτσι θα έχουμε καλύτερο αποτέλεσμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Ρόβλιας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, λυπάμαι γιατί δεν είναι εδώ ο αρμόδιος Υπουργός που εισηγήθηκε αυτήν την τροπολογία για να κάνουμε μία συζήτηση επί του θέματος.

Ήθελα να σας πω ότι το αρχείο Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και Γραμματείας Υπουργικού Συμβουλίου είναι ένα πολιτικό αρχείο. Είναι ένα αρχείο της πολιτικής ηγεσίας και ουσιαστικά αποτελεί την πολιτική ιστορία του τόπου. Αυτό το αρχείο διαφοροποιείται πλήρως από το Γενικό Αρχείο του Κράτους, το οποίο είναι ουσιαστικά ένα χωνευτήρι όλων των δημοσίων εγγράφων. Καμία σχέση, λοιπόν, μεταξύ του αρχείου του Πρωθυπουργού και των Υπουργών και του αρχείου που αφορά τα έγγραφα της διοίκησης.

Πραγματικά απορώ, γιατί η Κυβέρνηση αποφάσισε να ενοποιήσει αυτά τα δύο τελείως διαφορετικά τμήματα. Το ένα επαναλαμβανών είναι ένα πολιτικό αρχείο και το άλλο είναι ένα διοικητικό αρχείο. Το πολιτικό αρχείο, το αρχείο του Πρωθυπουργού και των Υπουργών, τηρείται με ιδιαίτερη επιμέλεια, ταξινομείται με ιδιαίτερη επιμέλεια, κάτι το οποίο αντιλαμβάνεστε ότι δεν είναι εφικτό να γίνει στο σύνολο του Γενικού Αρχείου του Κράτους.

Συνεπώς, απουσιάζοντας του αρμόδιου Υπουργού, σας λέω, φίλτατε Υπουργέ Παιδείας, ότι αυτή η τροπολογία από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ δεν γίνεται αποδεκτή. Είναι λάθος και θα δημιουργήσει προβλήματα σε αυτόν ο οποίος θα θελήσει να αναζητήσει σωστά ταξινομημένα την πολιτική ιστορία του τόπου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 412 και ειδικό 88.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 412 και ειδικό 88 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μία ακόμα τροπολογία των Βουλευτών κ. κ. Λεβέντη και Ξηροτύρη, που αφορά το δικαίωμα παραίτησης των εκπαιδευτικών για συνταξιοδότηση.

Κύριε Υπουργέ, κάνετε δεκτή την τροπολογία;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

και Θρησκευμάτων): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Θέλετε το λόγο, κύριε Λεβέντη;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, φέρνουμε αυτήν την τροπολογία, γιατί υπάρχει ένα πρόβλημα με τους εκπαιδευτικούς. Κανονικά όλοι οι εργαζόμενοι, όταν συμπληρωθεί το όριο, μπορούν να πάρουν τη σύνταξή τους. Για τους εκπαιδευτικούς, όμως, μπαίνει ένας περιοριστικός όρος, γιατί πρέπει να εξαντληθεί το σχολικό έτος και μετά να συνταξιοδοτηθούν.

Βεβαίως, θα μου πείτε ότι θα δημιουργηθούν λειτουργικά προβλήματα. Αυτά, όμως, είναι εύκολο να προσδιοριστούν εκ των προτέρων. Μπορούν να το δηλώσουν εκ των προτέρων όσοι θέλουν να πάρουν τη σύνταξή τους για παράδειγμα το Μάρτιο ή τον Απρίλιο, όταν συμπληρώνεται ο χρόνος της θητείας τους, ώστε να μη δημιουργούνται τέτοια προβλήματα και μία άνιση μεταχείριση απέναντι στους εργαζομένους.

Κύριε Πρόεδρε, πιστεύουμε ότι είναι ένα απόλυτα λογικό αίτημα το οποίο στηρίζεται από τις εκπαιδευτικές κοινότητες και τους συλλόγους. Νομίζω ότι η Κυβέρνηση θα πρέπει να το δει θετικά. Εάν τυχόν δεν μπορεί να περάσει τώρα, τουλάχιστον ας μελετηθεί και να επανέλθει, γιατί νομίζουμε ότι είναι πέρα για πέρα δίκαιο το αίτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Λεβέντη.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει άλλος ομιλητής.

Η τροπολογία δεν γίνεται δεκτή.

Προχωρούμε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ομόφωνα, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων και η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Ερωτάται το Τμήμα: Δέχετε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 14.25' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 1 Σεπτεμβρίου 2005 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Οργανισμός Εθελοντισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ»», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ